

List

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

LETO X
ŠT. 12
30. DECEMBER 2004
300 SIT

ISSN 1581-8373

Poština plačana pri pošti 3325 Šoštanj

Knjižnica Velenje
Titov trg 05

3320 Velenje

Vsem bralcem želimo
SREČNO NOVO LETO

*Veliko, veliko, veliko lepega in koristnega
branja celo leto želim sebi in Vam, spo-
štovane bralke in bralci Lista!*

Foto: Dejan Tonkli

D r o b n a

Jaz sem droben,
droben list,
ki drevo mu daje hrano.
To drevo
iz zemlje rase,
zemlja
pa je vir življenja
in življenje
vir človeštva
in človeštvo
to je hrast,
ti človeku
daje rast.

LIST

(Šoštanj, 18. november 2004)

Pismo direktorju Zavoda za kulturo Šoštanj Kajetanu Čopu in županu Občine Šoštanj Milanu Kopušarju.
Zavod za kulturo je izdajatelj, občina pa ustanovitelj, ki finančno omogoča izdajanje Lista.

Predlog za nadaljevanje razvoja revije List

Pogled nazaj

13. aprila 2005 bo minilo 10 let od izida 1. številke Lista, ki se je takrat imenoval List Občine Šoštanj - glasilo Občine Šoštanj in je v desetih letih razvoja prerasel v List - revijo za kulturna in druga vprašanje Občine Šoštanj in širše.

Prvi uredniški odbor, ki je zasnoval List, je bil sestavljen na predlog političnih strank, ki so zasedale mesta v Svetu novoustanovljene občine leta 1995. Sestavljali so ga: Milena Četina, Boris Gomboc, Borut Korun, Mare Marinšek, Peter Marinšek, Peter Radoja, Edi Vučina in Rajko Zaleznik. Uredniški odbor je vodil Peter Rezman, ki je opravljal tudi funkcijo v. d. odgovornega urednika.

Junija 1996 so bile z odlokom urejene formalne zadeve in skladno z odlokom je bil postavljen uredniški odbor v sestavi: Jožica Andrejč, Ida Jelenko, Peter Radoja, Peter Turinek, Branko Valič in Edi Vučina. Urejanje in funkcijo odgovorne urednice je prevzela Uršula Menih, ki je to delo uspešno opravljala do decembra 2000.

Oktobra 2000 je bil imenovan novi uredniški odbor v sestavi: Jožica Andrejč, Danilo Čebul ml., Marjana Čelofiga, Branko Guzej, Milojka Komprij in Andrej Starič. List je urejal Peter Rezman, ki je opravljal tudi naloge odgovornega urednika. List Občine Šoštanj se je z odlokom, ki temelji na novem zakonu o medijih, leta 2002 prelevil v "javni medij" List - revija za kulturna in druga vprašanje Občine Šoštanj in širše, ki ga ureja Peter Rezman kot odgovorni urednik. Za pripravo redakcije skrbi Milojka Komprij, oblikovalsko pa skrbi za List Vinko Pejovnik ml. V tem obdobju ima List približno 40 bolj ali manj rednih sodelavcev - dopisnikov in fotografov. Uredništva ni. Izdajateljstvo Lista je z Občine Šoštanj prešlo na novoustanovljeni Zavod za kulturo Šoštanj.

Kje smo?

List izhaja v revijalni obliki enkrat mesečno na 44 (+-4) straneh, v nakladi 900 izvodov. Po pošti ga prejema približno 790 naročnikov za letno naročnino 3.000 SIT, v prosti prodaji pa se mesečno proda še okoli 70 izvodov po ceni 300 SIT za izvod. S tega naslova je letni prihodek približno 2,5 milijona tolarjev. Približno toliko znaša tudi prihodek od reklamnih sporočil in voščil, tako da "lastni prihodki" Lista znašajo okoli 5 milijonov tolarjev letno.

Stroški na letni ravni znašajo med 9 in 10 milijoni tolarjev. Razliko med dejanskimi stroški in "lastnimi prihodki", po sporazumu med Občino Šoštanj in Zavodom za kulturo, pokriva Občina Šoštanj z namensko proračunsko dotacijo. Po tem sporazumu ima Občina Šoštanj pravico do brezplačnih objav, oglasov in priložnostnih voščil.

Če bi občina ne pokrivala razlike in bi plačevala objave po ceni 150.000 SIT/stran objave, bi primanjkljaj Lista še vedno znašal okoli 1 do 2 milijona tolarjev letno. Iz tega sledi, da Občina Šoštanj kljub prenosu izdajateljstva Lista na Zavod za kulturo Šoštanj še vedno odločujoče jamči za redno izhajanje revije.

Vsebinsko je List na točki, s katere razvoj ne v kvantitetnem ne v kvaliteten smislu ni več mogoč, saj so že zdaj pričakovanja, ki jih povzroča forma časopisa, precej nad možnostmi, ki jih lahko "proizvede" entuziastična neprofesionalna skupina "izdelovalcev" Lista. Zato se na tej točki postavlja vprašanje ambicioznosti izdajatelja ter smelosti in svetovljanstva ustanovitelja. V vsebinskem smislu gre namreč za to, da je mesečno izdajanje, ki je zasnovano pretežno na obravnavi kulturnih vsebin, poleg tega pa vezano na nekaj stalnih "rubrik" in omejen obseg, precej različno od vsebine drugih lokalnih tednikov. List zaradi naštetih razlogov in nepoklicnega izdelovanja s temi mediji ni primerljiv.

Ker avtorji urejanja vsebin (pre)pogosto nasedamo pričakovanjem, ki izhajajo iz nerealnih primerjav, prihaja predvsem v poročevalskem delu revije do neenotne obravnave približno enako pomembnih tem. Prepogosto smo odvisni od marljivosti dopisnikov, ki so za nekatera področja in nekatere kraje bolj zavzeti kot za druga. Če k temu dodamo še neustrezna pričakovanja tistih, ki jim je zaupana pravilnost porabe v proračunu dodeljenih sredstev davkoplačevalcev, je problematika vsebine v glavnem zaokrožena.

Na drugi strani pa imamo pozitivne izkušnje z vsebinami, ki sodijo v "mesečno in revialno" obdelavo in ki so praviloma obsežnejše ter jih uvajamo tudi kot mesečne teme v Listu.

Pogled naprej

List je, kot sem že prej ocenil, na točki, ki jo ni mogoče razvijati brez večjih organizacijskih posegov izdajatelja. Če teh ne bo in če bo sporazum z ustanoviteljem izdajatelja obveljal v sedanji vsebini, je seveda mogoče reči, da v tem okolju družba financira zahteven medijski projekt, ki je pomemben tako za analizo obstoječega stanja v družbi kot tudi za ohranjanje zgodovinskega spomina v času in prostoru, v katerem deluje List.

Če pa bi bila bolj prisotna tudi ambicija nadaljevanja razvoja Lista, je po moji sodbi edina pot v profesionalizacijo projekta na način, da izdajatelj poskrbi za redno delovno razmerje z osebo, ki bo skrbela za List pretežno v vsebinskem pogledu, delno pa lahko v oblikovalskem in marketinškem delu.

Zaključek

13. aprila 2005 bo minilo 10 let, odkar je izšla prva številka Lista.

Dejanski odnos izdajatelja in ustanovitelja izdajatelja do Lista, revije za kulturna in druga vprašanja Občine Šoštanj in širše, se bo za razliko od "napetega povolilnega vzdušja" izkazal v odnosu do tega jubileja. Kako bomo 10. obletnico obeležili, ni odvisno od "izdelovalcev" Lista. Nenazadnje si ravno ti ob deseti obletnici zaslužijo potrebno pozornost.

Lep pozdrav!

Peter Rezman,
odgovorni urednik

List

Revija za kulturna in druga vprašanja Občine Šoštanj in širše.

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdajanje lista finančno omogoča Občina Šoštanj, zanjo Milan Kopusar, župan.

Fotografija na naslovnici:

List

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Lektoriranje

Jožica Andrejč
(Za razpise in objave odgovarja naročnik.)

Priprava redakcije

Milojka Komprej

Tisk

Grafika Gracer Celje

Natiskano

900 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 1 (januar 2005), pošljejo ali dostavijo najkasneje do 15. januarja 2005.

ISSN 1581-8373

Foto: Dejan Tonki

Zapiknite svojo željo v pesek, stran 13.

VSEBINA

4	Fotografija meseca
5	Uvodnik
6	Naša občina
	Smeti po letu 2008 v Celje
12	Dogodki in ljudje
19	Prostor za komentar
	Informacije v prostoru
20	V spomin
21	Sredina
	Iz sredine vas vabijo v svojo sredino / Horoskop
22	Koledar
	Srečno Novo leto 2005
25	Utrinki iz življenja cerkve
26	Potopis
	Kairo - Bab an Nasr
28	Kultura
34	Čez Uršljo goro
	Kulturni natroski s Koroške
37	Knjige
	Knjižne novosti in dogodki v mestni knjižnici Šoštanj
40	Svetloba
41	Horoskop
42	Križanka

Zimski temperaturni obrat v Šaleški dolini. Pod grbo oblakov je naša TEŠ, v kateri kurijo premog in sosežigajo kostno moko ...

Vsem bralcem Lista in prebivalcem mesta svetlobe želim, da bi v prihajajočem letu bila ta svetloba še bolj svetla, kot je bila do sedaj. Da ste iz mesta svetlobe - Šoštanja, to ime ponosno nesite v svet. Naj se ve, da ste del te optimistične luči. Ta luč pa naj bo vaš krmar skozi temno obarvane dni. Leto, ki je pred vami naj bo tako, kot ste si ga zamislili.

Skupaj lahko dosežemo veliko

Milan Kopušar, župan

Kar ne morem verjeti, da je že skoraj konec leta. Znova je prišel torej čas, ko vsak pri sebi naredi 'revizijo' preteklega dela. Sam bom skušal ohraniti v spominu predvsem pozitivne stvari, ki so se mi zgodile v preteklosti. Iz malo manj prijetnih izkušenj (tudi te so bile) pa se bom trudil potegniti kakšen nauk in vodilo za prihodnje. To pa bi predlagal tudi vam, čeprav predvsem sam prav dobro vem, da je pogosto zelo težko v vsaki stvari najti kaj pozitivnega. Z nekaj dobre volje pa se da! Ni potrebno, da ravno decembra delamo obračune s preteklostjo in načrte za prihodnost. Dovolj je, da vržemo z ramen nekaj malih, nepotrebnih skrbi in življenje bo takoj lepše.

Žal pa predvsem v zadnjem času opažam, da nam dobre volje pogosto primanjkuje. Namesto da bi videli pozitivne reči, ki jih naredimo in se dogajajo okoli nas, vidimo le slabo. Ne znamo se veseliti majhnih stvari in uspehov. Prepričan sem, da je le-teh v življenju vsakega izmed nas precej. Moramo jih samo opaziti in jim sami pri sebi dati večjo vrednost in pomen. »Smeh je pol zdravja,« pravi pregovor, ki mi je zelo všeč in za katerega menim, da je še kako resničen, zato se mi zdi pomembno, da tudi v težkih trenutkih najdemo pozitivno energijo, ki nas žene naprej. Seveda pa za zdravje nista dovolj samo smeh in dobra volja. Je ena izmed tistih reči, ki jim moramo v življenju posvetiti največ pozornosti. Veliko lahko naredimo sami: skrbimo za zdravo prehrano, rekreacijo in tako naprej. Zdravje je namreč osnovni pogoj, da lahko uživamo v ostalih stvareh, da lahko delamo, se zabavamo.

Ne glede na to, kaj se v zadnjem času dogaja v svetu in s kakšnimi novicami nas iz dneva v dan 'bombardirajo' mediji, sem še vedno prepričan, da je človek po naravi dobro bitje. Res pa je, da včasih to težko pokaže. Zato bi bil še kako vesel, če se v novem letu naučimo biti veseli, tudi če se sosedu dobro godi. Rad bi, da bi vsi skupaj delali za dobro naše občine, skupaj proslavili uspešno zaključene projekte in združili moči ob morebitnih težavah. Ne smemo si zatiskati oči, tudi te bodo prišle. Upam pa, da jih bomo znali reševati z roko v roki. Zato pa se moramo pogovarjati, si zaupati in sodelovati. V tem vidim našo prihodnost. Posameznik namreč težko kaj doseže, pa naj se še tako trudi.

Zadnjemu mesecu v letu pravimo tudi 'veseli december'. Zakaj bi bil samo gruden veseli mesec? Vse leto se lahko imamo lepo, se družimo, delamo in ob delu tudi zabavamo. Zadovoljni smo, kadar s poštenim delom preživljamo sebe in svojo družino; veseli, če se lahko v svojem prostem času ukvarjamo s stvarmi, ki nas veselijo, zanimajo, izpolnjujejo in osrečujejo.

V (pred)novoletnem času iz vseh strani dežujejo dobre želje, ob božiču se spomnimo vrednot, kot so mir, družina, sreča, prijaznost, toplina ... Želim si, da bi bile vse te želje iskrene ter da bi nas vrednote, ki jih poudarjamo v teh dneh, spremljale skozi vse leto.

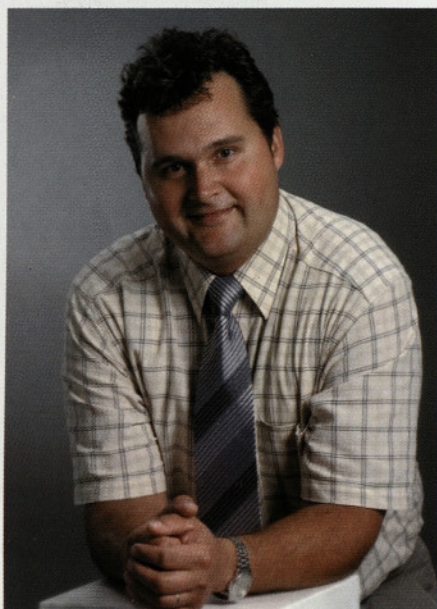
Vsem bralcem in bralkam Lista želim vse dobro v letu, ki je pred nami, in v življenju nasploh.

Smeti po letu 2008 v Celje

Uredniško redigiran osnutek zapisnika 14. redne seje Sveta Občine Šoštanj, ki je bila v ponedeljek, 22. 11. 2004 ob 11. uri v veliki sejni dvorani Občine Šoštanj.

Na seji je bilo prisotnih 17 svetnikov. Drugi prisotni: direktorica občinske uprave Mirjam Povh, Sonja Novak - višja svetovalka za GOP, predstavnik Komunalnega podjetja Velenje, gospod Maksimilijan Ramšak ter predstavniki medijev. Sejo je vodil župan Milan Kopusar, zapisnik je pisala Lili Grazer.

Novi, 20. član Sveta Občine Šoštanj je postal Ivan Drev.

Tokratna seja se zaradi dejstva, da je bila prva po volitvah v Državni zbor RS in nadomestnih volitvah za 20. člana Sveta Občine Šoštanj, ni začela tako rutinsko kot običajno, saj je župan po uvodnem pozdravu vseh prisotnih čestital tudi novo izvoljenemu poslancu Državnega zbora RS Dragu Korenu, ki je sedaj prevzel odgovorno funkcijo v naši občini. Nato so svetniki soglasno potrdili zapisnik prejšnje seje, nato pa še mandat novoizvoljenemu svetniku Ivu Drevu iz Belih Vod, ki ga je član politične stranke SDS - Slovenska demokratska stranka, katere občinska organizacija Šoštanj ga je tudi kandidirala na volitve.

Novo imenovani član sveta Občine Šoštanj **Ivan DREV** je nato zaprisegel.

Občina – komuna - komunalije

Svet je po kratki obrazložitvi predsednika Komisije za gospodarske javne službe **Vikija Dreva** soglasno sprejel Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o komunalnih taksah v Občini Šoštanj, nato pa so svetniki pričeli z

obravnavo programa izvajanja gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki v Občini Šoštanj za leto 2005, na katerega Komisija za gospodarske javne službe posebnih pripomb ni imela, kot je povedal predsednik komisije Viki Drev.

Predlog je bil dan v razpravo.

Prvi je razpravljal **Matjaž Cesar**. Trdi, da podjetje PUP v mestu Šoštanj nima pridobljenih vseh soglasij za lokacije zbiralnic odpadkov, kar je tudi preveril. Na primer na Tovarniški poti 2D - blok so kontejnerji postavljeni ob zgradbo tako, da na obnovljeni fasadi že povzročajo škodo. Predlaga, da se podjetje PUP o teh stvareh pozanima in sklene pogodbe za lokacije.

Glede prodaje tipiziranih vrečk Cesar meni, da bi vrečke v Občini Šoštanj morale prodajati trgovine na tem območju, saj se mu ne zdi najbolj korektno, da občino obremenjujemo s prodajo teh vrečk. Opozoril je še, da nekatere aktivne zbiralnice, kot na primer na Prešernovem trgu, kjer je le-ta na vozišču, potem Kajuhova 5, kjer so kontejnerji postavljeni kar ob ograjo otroškega igrišča, in v Metlečah, sploh niso navedene. Meni tudi, da imajo nekatere zbiralnice slabo lokacijo in bi bilo potrebno pripraviti boljši predlog le-teh tako s strani občine kot občanov.

Drago Koren je program pregledal in menil, da je dobro pripravljen. Vendar se mu še vedno zdi odprt problem neplačnikov. Predlaga sestavo seznama neplačnikov kot zaupno gradivo. V prilogi 2 je opazil, da je v urniku odvoza kosovnih odpadkov verjetno izpadla lokacija Lokovica. Pravi, da se je pomudil ob problematiki osveščanja občanov. Meni, da je potrebno na tem področju resnično še ogromno postoriti, predvsem pri nas samih.

Drago Kotnik, svetnik iz Raven pri Šoštanju, opozori, da bi na Pristavi potrebovali še eno dodatno zbiralnico odpadkov, saj je le-ta vedno popolnoma polna. Zato podjetju PUP predlaga ureditev še ene zbiralnice na Pristavi.

Pred koncem je župan obrazložil, kako je z neplačniki stroškov odvoza odpadkov, ki se plačujejo preko položnic za Komunalno. Pravi, da

bi bil prav tako zelo vesel, če bi lahko prišli do takšnega seznama neplačnikov. Po podatkih, ki jih ima župan iz Skupščine Komunalnega podjetja Velenje, se Komunalna zelo trudi z izterjavo teh neplačnikov in skuša čim več izterjati. Po teh pojasnilih je svet program soglasno potrdil.

Nato so svetniki poleg programa o ravnanju z odpadki obravnavali še program izvajanja gospodarske javne službe odlaganja odpadkov za leto 2005.

Program je pojasnil **Maksimilijan Ramšak** iz Komunalnega podjetja. Poudaril je predvsem to, da mora Komunalno podjetje Velenje za svoje odlagališče odpadkov pridobiti vsa potrebna dovoljenja za odlaganje odpadkov. Pravico do odlaganja imajo do konca leta 2008. Po tem datumu odlagališče ne bo več ustrezalo, v prvi vrsti niti ne po Pravilniku za odlaganje odpadkov, kakor tudi ne po svoji prostorski zasedenosti.

V razpravi je **Vilma Fece** svoj pogled usmerila predvsem v prihodnost odlaganja odpadkov. Upa, da bo Komunalno podjetje Velenje za svojo deponijo pridobilo vsa potrebna soglasja za odlaganje odpadkov do konca leta 2008. Meni, da se bomo morali tudi v Občini Šoštanj pripraviti na zapiranje te deponije, saj bomo po letu 2008 prisiljeni vse odpadke odvažati in odlagati v Mestni občini Celje. Po stroškovniku zbiranja, razvrščanja in odlaganja odpadkov predstavlja odlaganje minimalen strošek, nekje okoli 300,00 SIT, kar je izredno malo. Po letu 2008 bo ta strošek bistveno višji. Želela bi, da bi Komunalno podjetje čim prej pripravilo stroškovnik zapiranja obstoječega odlagališča. Stroški zapiranja bodo tudi stroški prebivalcev in industrije. Glede na tezo problematike predlaga uvrstitev samostojne točke dnevnega reda na eno izmed prihodnjih sej Sveta Občine Šoštanj. Osveščanje občanov je korak naprej.

Drago Kotnik gospodu Ramšaku postavi vprašanje, ali Komunalno podjetje Velenje razmišlja kaj o izrabi plinov biomase, ki nastajajo na deponiji odlagališča. Sam se velikokrat pelje mimo odlagališča in opaža, kako iz cevi pod deponijo gorijo plini.

Maksimilijan Ramšak je kar takoj pojasnil, da bodo hkrati s dovoljenjem za odlaganje odpadkov dobili tudi terminski plan zapiranja odlagališča in takrat bo znanega več glede tega. Vendar je sam popolnoma enakega mnenja kot Vilma Fece in podpira njen predlog o resnosti zapiranja in razmišljanja v prihodnost. Na vprašanje svetnika Draga Kotnika odgovori, da plini predstavljajo nevarnost za okolje. Ta plin se sežiga na bakli. Izveden je bil tudi izračun izkoriščanja tega plina za potrebe električne in toplotne energije. Vendar bi po ocenah sama naložba v tak projekt znašala 250.000 MIO SIT.

Odlaganje odpadkov na letni ravni pa prinese približno 50.000 MIO SIT. Tako, da bi bila ta vlaganja prevelika. Vendar kljub vsemu proučujejo možnosti o izkoriščanju plina ob zapiranju odlagališča, kar bi nenazadnje zniževalo tudi strošek zapiranja.

Župan se je nato zahvalil za razpravo in pojasnila ter poudaril, da se zavedajo, kaj vse čaka občino na tem področju v prihodnjih letih. V naši majhni dolini prostora za odlaganje ni in bo potrebno drugje iskati primerne lokacije odlaganja odpadkov. Če bomo odpadke pravilno sortirali, bomo poskušali odlaganje obdržati na istem nivoju. Naš cilj je jasen, da odlaganje našim občanom nudimo po najbolj ugodno nizki ceni. V sodelovanju z Mestno občino Velenje že potekajo dogovori o skupnih načrtih ravnanja in odlaganja odpadkov.

Po razpravi so svetniki soglasno sprejeli program izvajanja gospodarske javne službe odlaganja odpadkov za leto 2005, kot je bil predlagan.

Novo leto, nove točke

Praviloma se konec leta vedno sprejema tudi Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Šoštanj. Kratko obrazložitev k predlogu povišanja vrednosti točke je podala **Sonja Novak**, višja svetovalka župana Občine Šoštanj, ki je povedala, da se po odloku o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča določi za naslednje leto do konca tekočega leta. Glede na indeks rasti življenjskih potrebščin, ki je za obdobje oktober 2003-oktober 2004 znašal 3,3 %, predlagamo povečanje vrednosti točke za 3 %.

Nato je **Matjaž Cesar** posredoval mnenje Komisije za okolje in prostor, na kateri so se odločili, da naj bi bile vrednosti točke izredno nizke ravno zaradi takšnih in drugačnih problemov.

Petra Turineka zanima, kje so meje zaidalnih območij. Ob tej problematiki bi bilo potrebno še veliko narediti. Zaradi specifičnosti

naše občine bi bilo potrebno obravnavati vsak primer posebej.

Sonja Novak je pojasnila, da bo občanom posredovano javno naznanilo o javni razgrnitvi skladno s postopkom o evidenci nezazidanih stavbnih zemljišč.

Peter Turinek kljub razlagi še vedno ne razume določenih stvari. Ponovno oblikuje vprašanje, tokrat malo drugače, in sicer, ali posameznik ima ali nima možnosti uveljaviti svoje opredelitve glede statusa zemljišča.

Sonja Novak na vprašanje odgovori, da po zakonu ne. Če je s prostorskim aktom določeno, da je neko zemljišče, opredeljeno kot stavbno zemljišče, predvideno za gradnjo, potem posamezni lastnik nima možnost tega spreminjati. To je stvar prostorskega akta in bi bilo potrebno to zadevo že pri sprejemanju le-tega drugače opredeliti.

Draga Korena zanima, kako imajo urejene te stvari sosednje občine. Predvsem to, da nismo šli v kakšno skrajnost pri vrednotenju točke. Včasih je bil trend, da so ljudje predlagali spremembo iz kmetijskega v stavbno zemljišče. Predvsem zaradi prodaje, saj vemo, po kakšni ceni se lahko proda stavbno zemljišče. Ljudje bodo sedaj verjetno razmišljali obratno, ali bodo stavbna zemljišča spremenili nazaj v kmetijska ali pa se bo zgodilo to, da bodo na veliko začeli prodajati svoja zemljišča, saj bo le-to postalo strošek.

Sonja Novak pravi, da tudi njo to zanima. Občina Šoštanj bo naredila vse, kar je v njeni moči, da ne bo prišlo do prevelikih obdavčitev teh nezazidanih stavbnih zemljišč. Občina Šoštanj je v letošnjem letu pristopila k računalniško podprti evidenci nezazidanega stavbnega zemljišča oziroma po novem ZGO-1 zazidljivih parcel. Baza se vzpostavlja na podlagi digitalnega katastra. Občina se trudi, da bo nekje do konca meseca novembra 2004 pripravljena v taki meri, da jo bo mogoče javno razgrniti skladno s postopkom, predvidenim z novelo zakona o graditvi objektov, ki je bila sprejeta v sredini letošnjega leta.

Po razpravi je bila nova vrednost točke z enim glasom proti potrjena.

Nato pa so svetniki soglasno potrdili Sklep o sprejemu letnega programa športa Občine Šoštanj, ki naj bi bil po predvidevanjih v letu 2005 vreden 19 milijonov tolarjev.

Beseda svetnikov

Pri obvezni točki vsake redne seje, odgovori in vprašanja svetnikov, se je najprej **Drago Koren** zahvalil za vse izrečene čestitke ob svoji izvolitvi za poslanca Državnega zbora RS. Poudaril je, da se bo trudil delati za lokalno skupnost in za celotno šaleško-koroško regijo.

Omeni tudi, da bo njegova poslanska pisarna v Šoštanju, in sicer v II. nadstropju poslovne zgradbe Občine Šoštanj, kjer bodo lahko občani povedali svoje interese, ki jih bo prenesel naprej. Sam bo sodeloval v Odboru za okolje in prostor in dodaja, da bi rad sodeloval v Odboru za družino in socialne zadeve.

Matjaž Cesar prebere svoje mišljenje v zvezi s pobudo svetnika Marjana Vrtačnika o ukinitvi pravnega statusa krajevnim skupnostim, ki je bila posredovana na Komisijo za pripravo Statuta in poslovnika Občine Šoštanj.

Citiram: Drži ena velika resnica, da mnogokrat govorimo preveč, ljubimo poredko in sovražimo prepogosto.

Pravi, da je pobuda, da bi svet občine odvezel krajevnim skupnostim status pravne osebe, prebral v mesečniku List. Meni, da bi le-ta morala biti predstavljena in posredovana najprej svetu občine in šele kasneje medijem. Sprašuje se o dvoličnosti predlagatelja pobude, ki je, še ne dolgo tega, sam označeval nepravilni status krajevnih skupnosti kot nepravilnih oseb. Sam je svoje osebno mnenje predlagatelju že povedal, saj se ne strinja z uveljavljanjem nekega posameznika preko župana, medijev in nas svetnikov. Meni, da je predlog pobude zavajajoč, saj je bilo na Občini Šoštanj tudi računsko sodišče, ki pa ni imelo posebnih pripomb. Omeni tudi prizadevanje sedanjega župana za status KS kot pravnih oseb. Predlaga, da uživamo v enostavnih stvareh, da ne prevzemamo krivic, katerih lastnik nismo mi sami, da glasujemo proti takim pobudam, če bodo dane v proceduro, in da nadaljujemo s svojim delom za občane, ki so nam zaupali mandat za pošteno delo. Upamo lahko, da bodo volivci spoznali, kateri so tisti svetniki ali politiki, ki delajo za občino s srcem in jim ni težko iti čez cesto, da bi spoznali novega soseda.

Peter Radoja ponovno apelira na Svet in Upravo Občine Šoštanj, kako je s prostostoječimi električnimi vodi po Šoštanju, ki še vedno visijo po mestu.

Sonja Novak je takoj razložila, da je občina v letošnjem letu precej naredila na tem področju, saj je cela desna polovica Trga bratov Mravljakov napajana po zemeljskem vodu. Problem je še priključek pri bivši prodajalni Peko. Dovod do objektov je že napeljan, čaka se samo še na priklop rešitev pri objektu Gusič. V interesu občine je, da bi bili zračni vodi odstranjeni v naslednjem letu.

Nato je župan ob 12. uri in 15 minut zaključil razpravo ter se hkrati zahvalil vsem prisotnim za njihovo prisotnost in sodelovanje ter zaključil 14. redno sejo Sveta Občine Šoštanj.

TEŠ Sosežig gudrona ne bomo izvajali

Tudi v primeru poskusnega sosežiga gudrona sulidifikata sta za Termoelektrarno Šoštanj (TEŠ) na prvem mestu zaupanje ljudi ter odgovorno ravnanje do okolja.

V Termoelektrarni Šoštanj s prizadetostjo spremljamo dogodke, ki se te dni dogajajo v Občini Šoštanj glede poskusnega sosežiga gudrona sulidifikata. Dajejo namreč povsem napačen vtis, kot da ne želimo vsi našemu kraju samo dobro ter da nismo vsi na strani, ki posveča skrb odgovornemu ravnanju do okolja. V TEŠ-u namreč več čas svojega delovanja odgovorno ravnanje do okolja postavljamo na vrh prioritete našega poslovanja. Ob tem smo skrbno pazili tudi na to, da bo naše delovanje vsak trenutek pregledno in odprto za javnost, da lahko spremlja vsak naš korak. Prebivalci lokalne skupnosti so nam vsak trenutek izkazovali veliko mero zaupanja. V tvornem dialogu smo skupaj znali poiskati odgovore na vse izzive, ki jih je pred nas postavljalo okolje. Tudi v primeru poskusnega sosežiga gudrona sulidifikata smo

Foto: Arhiv

Mag. Uroš Rotnik, direktor TEŠ:
»V Termoelektrarni Šoštanj s prizadetostjo spremljamo dogodek.«

ravnali enako. Še preden smo državo vprašali, ali poskus lahko opravimo, smo namreč sosede in partnerje v dialogu vprašali, ali poskus sploh želimo opraviti. Privolitev smo razumeli kot pripravljenost naših občanov, da skupaj poiščemo odgovor na vprašanje, ali je proces sploh sprejemljiv. Nanj namreč tudi sami še ne poznamo natančnega odgovora. A že sedaj zagotavljamo, če bi že sam poskus sosežiga na kakršen koli način omajal zaupanje lokalne skupnosti v naše iskrene namere, ga ne bomo izvajali. Tudi v primeru poskusnega sosežiga gudrona sulidifikata sta za Termoelektrarno Šoštanj (TEŠ) namreč na prvem mestu zaupanje ljudi ter odgovorno ravnanje do okolja.

TEŠ, Šoštanj; 17. december

POLICIJSKO POROČILO ZA ZADNJE MESEČNO OBDOBJE NA OBMOČJU OBČINE ŠOŠTANJ

V preteklem mesecu storilci kaznivih dejanj in prekrškov niso bili nič kaj predpraznično razpoloženi in so nadaljevali s svojimi dejanji.

Tako so se kot po tekočem traku vrstila kazniva dejanja vlomov v vozila, tatvine osebnih avtomobilov in tatvine registrskih tablic, ki so jih NN storilci izvrševali na območju naselij Gaberke, Topolšica in Šoštanj (nekaj manj kot 30 kaznivih dejanj). Njihovo početje je bilo tako pogosto, da že skoraj ni bilo dneva, da nebi morali policisti opraviti kakšnega ogleda kraja kaznivega dejanja. Glede na intenzivnost dela storilcev kaznivih dejanj smo svojo intenzivnost povečali tudi policisti, kar se nam je uspešno obrestovalo in smo kmalu prišli na sled dvema skupinama mladostnikov z območja Šoštanja in Velenja. Člani obeh skupin so naši stari znanci, svoje ravnanje pa bodo morali sedaj zagovarjati na sodišču in pred oškodovanci.

Policisti smo posredovali tudi na področju javnega reda in miru, in sicer smo bili obveščeni o pretepu v družinskem krogu v Lokovici in v Šoštanju. Vpleteni bodo svoje ravnanje razjasnili pri sodniku za prekrške v Velenju. Obveščeni pa smo bili tudi o preglasni glasbi, ki sta si jo po 22. uri zaželela stanovalca Prešernovega trga v Šoštanju. Ravnanje bosta tudi tadva morala pojasniti pri sodniku za prekrške.

Podjetnik iz Šoštanja nas je obvestil o vlogu v skladiščne prostore. Pri ogledu smo ugotovili, da so mu NN storilci odtujili večjo količino zimskih pnevmatik različnih dimenzij in ga s tem močno oškodovali.

Prav tako pa nas je poklical kmetovalec iz Lokovice in pojasnil, da se s paše ni vrnilo 7 telic in da so odšle v smeri Šmartnega. Za pobeglimi telicami še poizvedujemo.

Policisti smo bili poklicani v Lepo Njivo, kjer smo opravili ogled kraja samomora, pri katerem si je starejši moški sodil s strelnim orožjem.

Obveščeni smo bili tudi o prepiru na dan miklavževanja v Šoštanju, v kate-

rem je mladenič v družbi vrstnikov starejšemu občanu zagrozil z nožem. Svoje ravnanje je moral najprej razložiti policistom, zagovarjati pa se bo sedaj moral tudi na sodišču.

Približujejo se časi božično-novoletnih praznikov, policija se vsako leto znova srečuje s pojavi množičnega metanja petard in uporabe drugih pirotehničnih izdelkov. Medtem ko je takšno početje določenim posameznikom in skupinam v zabavo, je za večino državljanov neprijetno in predstavlja svojevrstno nasilje nad ljudmi.

Nepremišljena, neprevidna in obsejna uporaba pirotehničnih izdelkov pogosto povzroči telesne poškodbe (opekljine, raztrganine rok, poškodbe oči), prav tako pa vznemirja ljudi, živali in onesnažuje okolje.

V tem času bomo dosledno ukrepali zoper vse, ki bodo metali petarde oziroma uporabljali druge pirotehnične izdelke.

Uporaba pirotehnik je dovoljena v času od 26. decembra do 2. januarja, vendar ne na krajih, kjer to ni dovoljeno, in sicer:

**V ŠOLAH
V VRTCIH
V DOMOVH ZA OSTARELE
V OKOLICI CERKVA
V STRNJENIH NASELJIH
NA HODNIKIH STANOVANJSKIH OBJEKTOV
NA KRAJIH, KJER SE ZBIRA VEČJE ŠTEVILO LJUDI**

**PIROTEHNIČNIH IZDELKOV NE SMEJO UPORABLJATI OSEBE, MLAJŠE OD 15 LET.
MLADOLETNIKI NAJ PIROTEHNIČNE IZDELKE UPORABLJAJO LE POD NADZORSTVOM STARŠEV ALI SKRBNIKOV.**

SPOŠTUJTE PRAVICO SOSEDOV, OTROK, STAREJŠIH, DA V MIRU UŽIVAJO PRAZNIKE, ZATO NE MEČITE PETARD V NJIHOVO BLIŽINO IN PRED NJIHOVE DOMOVE.

Vodja policijskega okoliša:
Zoran STOJKO-KREVZEL

POSLOVNI SISTEM

PREMOGOVNIK VELENJE

**Bralcem
in poslovnim partnerjem
želimo lepe božične
in novoletne praznike,
v letu 2005 pa
veliko poslovnih
uspehov!**

OBČINA ŠOŠTANJ

OBJAVLJA

JAVNI NATEČAJ ZA PROSTO DELOVNO MESTO PRIPRAVNIKA

Višji svetovalec za arhitekturo

Občina Šoštanj razpisuje prosto delovno mesto pripravnika na delovnem mestu višji svetovalec za arhitekturo. Delo se bo opravljalo pretežno na sedežu Občine Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj, v manjši meri pa tudi na terenu na področju občine Šoštanj. Gre za uradniško delovno mesto v drugem kariernem razredu, ki se bo opravljalo v nazivu 4., 5. oz. 6. stopnje (višji svetovalec I, višji svetovalec II oz. višji svetovalec III).

Zahtevani pogoji za delovno mesto so:

- splošni pogoji (88. člen Zakona o javnih uslužbenih: državljanstvo RS, neobsojenost, nezakazovanost),
- univerzitetna izobrazba, smer arhitektura (VII. stopnja izobrazbe).

Prijava na javni natečaj naj obvezno vsebuje kratek življenjepis; potrdilo o izobrazbi; dokument, iz katerega bo razvidno, da ste državljan Republike Slovenije. Od izbranega kandidata se bo naknadno zahtevalo potrdilo o neobsojenosti in potrdilo o nezakazovanosti. Vsa potrdila so lahko fotokopije, ki pa so jih prijavitelji dolžni pokazati v originalu na zahtevo natečajne komisije.

Delovno razmerje bomo sklenili za določen čas desetih mesecev s polnim delovnim časom – z možnostjo podaljšanja za nedoločen čas. Po opravljenem pripravništvu izbrani kandidat opravi državni izpit iz javne uprave. Pisne prijave z vsemi zahtevanimi dokazili pošljite najkasneje do petka, **21. januarja 2005**, na naš naslov: Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj. Prijavljene kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po koncu javnega natečaja.

Za dodatne informacije se obrnite na Mirjam Povh po telefonu 03 898 43 12 ali po elektronski pošti mirjam.povh@sostanj.si.

Župan Občine Šoštanj
Milan Kopušar, l. r.
Šoštanj, 21. december 2004

OBČINA ŠOŠTANJ

Na podlagi 10. člena Zakona o Športu (Ur. l. RS, št. 22/98), 7. točke Nacionalnega programa športa v Republiki Sloveniji (Ur. l. RS, št. 24/00, 32/00), Pravilnika za sofinanciranje športa v Občini Šoštanj (Ur. l. Občine Šoštanj, št. 04/02) in Letnega programa športa Občine Šoštanj za leto 2005 (Ur. l. Občine Šoštanj, št. 14/04) Občina Šoštanj objavlja

JAVNI RAZPIS za sofinanciranje športa v Občini Šoštanj za leto 2005

I.

Za sofinanciranje športnih programov iz občinskega proračuna lahko kandidirajo naslednji izvajalci športnih programov:

- športna društva, ki opravljajo športno dejavnost na področju Občine Šoštanj,
- zveze športnih društev, ki jih ustanovijo športna društva in imajo sedeže na območju Občine Šoštanj,
- zavodi, gospodarske družbe, zasebniki in druge organizacije, ki so na podlagi zakonskih predpisov registrirane za opravljanje dejavnosti na področju športa, s sedežem v Občini Šoštanj.

Športna društva in njihova združenja imajo pod enakimi pogoji prednost pri izvajanju nacionalnega programa. V skladu s sprejetim letnim programom športa Občine Šoštanj za leto 2005 so predvidena sredstva za šport v odstotkih v občinskem proračunu za leto 2005 naslednja:

Program	Proračunska postavka	Namen	Proračun 05 v %
	8.	ŠPORT	
	8.01.	Vsebine po nacionalnem programu športa v RS	100,00
1	8.01.1.	Športna vzgoja otrok, mladine in študentov	25,00
	8.01.1.1	Tekoči transferi neprifitnim organizacijam in ustanovam	15,00
	8.01.1.2	Šport - osnovna šola	8,89
	8.01.1.3	Šport - vrtec	1,11
2	8.01.2.	Športna rekreacija	9,00
3	8.01.3.	Kakovostni šport	49,00
5	8.01.6.	Šport invalidov	0,30
6	8.01.7	Izobraževanje, usposabljanje in spopolnjevanje strokovnih kadrov	4,00
10	8.01.8.	Velike mednarodne, državne, medobčinske in občinske športne prireditve	7,00
12	8.01.5.	Delovanje društev in športne zveze	5,70

Zato se s tem razpisom razpisuje sofinanciranje za naslednje vsebine po nacionalnem programu športa v RS:

- 1 Športna vzgoja otrok, mladine in študentov,
- 2 Športna rekreacija,
- 3 Kakovostni šport,
- 4 Šport invalidov,
- 5 Izobraževanje, usposabljanje in spopolnjevanje strokovnih kadrov,
- 6 Velike mednarodne, državne, medobčinske in občinske športne prireditve,
- 7 Delovanje društev in športnih zvez.

Z letnim programom športa za leto 2005, objavljenim v Uradnem listu Občine Šoštanj, št. 14/04, niso določeni zneski sofinanciranja Občine Šoštanj, ampak le odstotki, ki se porazdelijo med posamezne sofinancirane vsebine, natančni zneski so razvidni in Odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o proračunu Občine Šoštanj za leto 2005. Na podlagi razpisa se bodo razdelile vse postavke z izjemo 8.01.1.2 in 8.01.1.3, ki se bodo delile po posebnem ključu.

II.

Pogoji, ki jih morajo izpolnjevati prijavitelji na javni razpis:

1. da imajo sedež v Občini Šoštanj,
2. da so registrirani v skladu z zakonom,
3. da imajo zagotovljene materialne, prostorske, kadrovske in organizacijske pogoje za realizacijo načrtovanih športnih aktivnosti,
4. da imajo urejeno evidenco o registriranih tekmovalcih (velja za izvajalce kakovostnega in vrhunškega športa), članstvu ter plačani članarini (velja za športna društva in športne zveze) in ostalo dokumentacijo, kot to določa zakon o društvih,
5. redno dostavljajo občini programe dejavnosti s področja športa, podatke o članstvu, poročila o realizaciji programov in doseženih rezultatih, kopijo zaključnega računa ter druge zahtevane podatke.
6. izpolnjujejo ostale pogoje v skladu s kriteriji za sofinanciranje programov.

Posamezni izvajalci športnih programov lahko s svojimi programi za proračunska sredstva lokalne skupnosti po posameznih vsebinah kandidirajo na posameznemu razpisu le enkrat.

III.

Izbrane programe bomo sofinancirali na podlagi Pravilnika za sofinanciranje športa v Občini Šoštanj, ki je bil objavljen v Uradnem listu Občine Šoštanj, št. 4/02, in na podlagi sklenjene pogodbe o sofinanciranju športnih programov med Občino Šoštanj in izvajalcem.

IV.

Rok za predložitev prijav in način predložitve: rok za prijavo programov je **do petka, 28.01.2005 do 12. ure**. Prijave na enotnih obrazcih pošljite v zaprti kuverti na naslov: Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, s pripisom "javni razpis - Sofinanciranje športa v Občini Šoštanj za leto 2005". Prijav, poslanih po roku, ne bomo upoštevali.

Enotne obrazce za prijavo in ostalo razpisno dokumentacijo dobite pri Tjaši Rehar, Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj in na spletnih straneh Občine Šoštanj: <http://www.sostanj.si>.

Prijava mora biti dana na obrazcih naročnika. Obrazci morajo biti v celoti izpolnjeni; ne pozabite na obvezne priloge (na dnu vsakega obrazca je navedena obvezna priloga, ki spada k posameznemu obrazcu)! Obvezni del priloge so tudi poročila in dokazila o izvedenih športnih programih za leto 2004 (tudi na predpisanih obrazcih).

K obrazcem za prijavo priložite poročilo o evidenci registriranih tekmovalcev (izvajalci kakovostnega in vrhunškega športa) oz. poročilo o evidenci članstva in plačani članarini (športna društva, športne zveze), kopijo bilance stanja za leto 2004 (lahko naknadno, a ne kasneje kot 31.03.2005) in druge zahtevane priloge.

Kontaktna oseba je Tjaša Rehar, tel. št. 03 / 8984-315, e-naslov: tjasa.rehar@sostanj.si.

Odpiranje in vrednotenje prijav bo izvedla Komisija za šport, ki jo je imenoval župan Občine Šoštanj, v zasedbi Janko Zacirkovnik (predsednik), Peter Bolha, Bojan Rotovnik, Helena Urh, Peter Vidmar, Boris Plamberger, Albin Ošlovnik.

Poročilo o vrednotenju športnih programov za posamezno leto s sklepom potrdi župan Občine Šoštanj.

Prijavitelji bodo o dodeljenih sredstvih obveščeni do 31. marca 2005.

V. Z izbranimi izvajalci bomo sklenili pogodbe o sofinanciranju športnih programov.

Številka: 650-01-0004/2004-10

Datum: Šoštanj, 21.12.2004

Župan Občine Šoštanj

Milan Kopušar, ekon.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR

Dunajska c. 48, 1000 Ljubljana, Slovenija

Telefon: (01) 47 87 400

Telefaks: (01) 47 87 422

Na podlagi 28. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03-popr. in 58/03-ZZK-1) Ministrstvo za okolje in prostor, Urad za prostorski razvoj, vabi na

2. PROSTORSKO KONFERENCO za državni lokacijski načrt prenosni plinovod (R25D) Šentrupert-Šo- štanj,

ki bo **6. januarja 2005** z začetkom ob **13. uri**, v sejni sobi Ministrstva za okolje in prostor, Urada za prostorski razvoj, Dunajska 21, Ljubljana, v podhodu.

Na prostorski konferenci bodo predstavljene strokovne podlage za prenosni plinovod (R25D) od odcepa na magistralnem plinovodu M2 pri Šentrupertu do termoelektrarne Šoštanj v Šoštanju.

Na prostorsko konferenco so vabljeni zastopniki nosilcev urejanja prostora, lokalne skupnosti, gospodarstva, interesnih združenj ter organizirane javnosti.

Gradivo je na vpogled na Ministrstvu za okolje in prostor, Uradu za prostorski razvoj, Dunajska 21, Ljubljana, vsak delovni dan med 13. in 15.30 uro, na sedežih občin Braslovče, Šmartno ob Paki in Šoštanj v času uradnih ur ter na spletni strani Urada za prostorski razvoj, <http://www.gov.si/upp/aktualno.php>, v rubriki Obvestila za javnost.

Valentina LAVRENCIČ
Direktorica urada za prostorski razvoj

Naklonjeno,

prijazno

in uspešno

leto 2005 Vam želimo!

Veseli december v Šoštanju se prične s prihodom Miklavža.

Miklavž tudi starejšim naročil, naj vedno skrbijo, da bodo v Topolšici otroci in starši vsako leto Miklavža povabili, da jih obiše.

Milojka Komprej

Vsako leto za Miklavža poskrbi Turistično društvo Šoštanj, ki si praznovanja brez podpore Občine Šoštanj in Termoelektrarne Šoštanj, ter gasilcev, pevcev in vseh ljudi dobre volje, ne zna zamisliti.

Foto: Lisi

Miklavževanje v Gaberkah

Sveti Miklavž je pri otrocih zelo priljubljen mož. Pa kaj ne bi bil, saj jih navadno bolj ali manj bogato obdaruje. Vendar pa na otroško žalost svetega Miklavža na svojem obdaritvenem pohodu spremljajo parkeljci, ki znajo biti zelo kruti do tistih otrok, ki v zadnjem letu niso bili pridni. Ti otroci so namreč deležni le šibe. V izogib temu začno otroci navadno že kakšen mesec prej »delati na svoji pridenosti«. Sploh bogaboječi otroci – teh je v današnjih modernih časih bolj malo – se ob obisku Miklavža s spremstvom lepo pokesajo za vse lumparije in zmolijo kakšen očenaš. Pa še ti samo do takrat, ko nehajo verjeti in to pravljico.

Da so otroci že kar razgledani in znajo opazovati, nam pove naslednja resnična zgodba, ki se je zgodila pred leti, ko je prijateljvega sina obiskal Miklavž s spremstvom. Parkeljci so strašili in rožljali z vragami ter vprašali fantka, če je bil kaj priden skozi leto in če zna moliti. Seveda je fantek povedal, da je bil zelo priden in tudi moliti zna. Po pokazanem znanju je Miklavž ocenil, da je res priden in da si zasluži darilo. Seveda tudi parkeljci niso ostali praznih rok in suhih ust. Ponosni očka jim je ponudil

Miklavž v Topolšici

Sveti Miklavž se ne vozi samo po Šoštanju in ne obdaruje le mestne mladeži. Ustavil se je tudi v Topolšici in natrosil tamkajšnjim otrokom slaščic in daril, menda kar vsem enako. Pridnim in manj pridnim. Pridnim zato, ker so pridni, tistim manj pridnim pa zato, da še bodo. Tako meni Miklavž, ki je novodobno usmerjen in ve, da se otroke vzgaja z ljubeznijo in vzpodbudo, ne pa s palico in kaznjivo. (Tu se vsi ne bodo strinjali, pa se bodo že

Foto: Dejan Tonkili

Foto: A. Grudnik

Prazen koš še ne pomeni, da otroci v Gaberkah letos niso bili obdarovani.

kozarček viskija, ki so ga z veseljem zlili vase. Globoko veren fantek je začel malo čudno gledati, a reči si ni upal ničesar. Obiskovalci so se poslovlili z oblubo, da se naslednje leto zopet vrnejo preverit, kako priden je fantek. Ko pa so bila vrata varno zaklenjena se je fantek vendarle ojunčil in vprašal očeta: »Ati, kakšne živali so ti parkeljci, da pijejo viski?« In cela družina je bruhnila v smeh.

A. Grudnik

In smo spet na pragu novega leta in z njim na pragu novih pričakovanj, upov, planov in želja ...

Naj si ne dovolimo preveč idealno zapisati in izrisati vsega, kar nas bi doletelo, pustimo tudi življenju, da nas pelje svojo pot. Vzemimo za kvaliteto našega vsakdana majhne stvari, dovolimo jih prejemati in potrudimo se jih dajati. Drobniarije, ki nas spremljajo vsak dan in jih vzamemo samoumevno, pričnimo gledati z zadovoljstvom. Naj nas spremljajo dotik bližnjih, nasmeh okolja, pogled s toplino in majhne pozornosti. Ne dravimo preveč togo in topo skozi dneve, mesece, leta ... vse to prinese nezadovoljstvo in strah pred prihodnostjo. Naša usoda je pa vendarle bodočnost in prav je, da si jo približamo in se z njo izživimo. Vsakemu posamezniku in vsem vam želim, da bi našli v sebi in ob sebi tisto, kar bi vam zajelo in pokazalo smisel, vas osrečilo in sprostito v življenjske vode, da iz njih zaznate pomen svojega obstoja.

Nad hribi se svetli, prihaja spet nov dan: ne veš, kaj bo prinesel, ne veš kaj bo odnesel, a vendar se ga veselíš. Saj z vsakim dnem življenja del dobiš in delček ga izgubiš ...

(L. Baker)

Srečno, ljubezni polno, zdravo in veselo 2005 vam želim

Zapiknite svojo željo v pesek!

Tudi letos so na Zavodu za kulturo nadaljevali s projektom postavitve jasic. Ob njih je letos izredno zanimiva razstava pobožnih podob, starih rokopisov in knjig zbiratelja Zvoneta Čebula. Oboje sodi v ta praznični čas in nas bogati. Zbiratelj Čebul se v galeriji ne predstavlja prvič, a nas vedno znova preseneti z utrinki iz svoje zbirke starin. Izredne dragocenosti, knjige tudi iz časa 16. stoletja, so del bogatega zbirateljevega opusa.

Foto: List

Foto: List

Foto: List

Jaslice nas seveda na svoj način opozarjajo na božični čas, ki naj bi ga še posebej namenili pre-mišljevanju, dobrim dejanjem in strpnosti. Ravno zato so letošnje jaslice nekaj posebnega. Obiskovalci lahko svoje želje napišejo na listič in ga položijo ob jaslice. Tako se je v teh dneh od 9. decembra dalje, nabralo ob njih že veliko število želja, misli in sporočil, ki vse v glavnem nosijo željo po ljubezni, miru in prijetnem sožitju med ljudmi. Prvo tako željo je ob otvoritvi v jaslice postavil direktor zavoda Kaje-tan Čop, ki je skupaj z Igorjem Bahorjem tudi njihov avtor.

Milojka Komprej

Mala Napotnikova kiparska kolonija

Razmišljanje in iskanje lepega v otroških izdelkih

Za nami je 11. številka Lista in poleg drugih posegov (tiskarskega) skrata, se v moderni dobi pojavlja še internetni Škrat, ki nam to ali ono reč skrije - v resnici pa je kar dober izgovor za našo pozabljenost...

Tako se je v pozabo hotel izgubiti dogodek, o katerih smo sicer poročali, pa smo po prijaznih opozorilih le odkrili, da je »na zalogi« ostalo še nekaj prispevkov.

Po svoje tudi to potrjuje pravilno usmeritev Lista, ki je zato, da v poplavi informacij ohranja zgodovini zanimive in pomembne dogodke, ki včasih s časovne distance bolj pridobivajo, kot izgubljajo.

List

Les je material, ki nam daje občutek toplote in domačnosti, je simbol naših ljudi in naše dežele, saj smo že od nekdaj na različne načine in zaradi različnih vzrokov povezani z njim. Živimo v sodobnem in tehnološko razvitem času, vendar nas ta material še vedno spremlja skozi življenje, čeprav sami ne čutimo več tolikšne potrebe in odvisnosti od njega. Ali pač. Naši domovi so še vedno zgrajeni z obiljem lesa: balkonska ograja, polkna, mogočno ostrešje nad teraso, umetelno izdelana vhodna vrata, stebri, ki podpirajo streho, tramovi v dnevnem prostoru, opaž v kuhinji ...

Že sam pogled na zložena drva pod ostrešjem gospodarskega poslopja ali domače hiše vzbudi v nas nostalgijo po časih, ko so bila drva edini vir toplote in ko je v prostorih prijetno dišalo po lesu - daje nam občutek toplote domače hiše in obenem tudi občutek minljivosti.

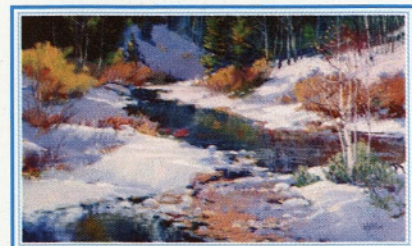
Vid kot glavni likovni čut nam omogoča posredovanje pomembnih podatkov o vizualni podobi sveta, ki nas obdaja. Vid nam omogoča, da stvari prepoznamo po obliki, barvi, teksturi in velikosti. Zato že sam pogled na les omogoča doživljanje občutkov, ki so odraz posameznih lastnosti materiala. Pogled nanj, pa čeprav je samo poleno, grobo obdelana deska ali korenina, nas prevzame in vzbudi željo po ustvarjanju - oblikovanju.

Sprehod po gozdu, šumenje vej in listja, mogočnost dreves vzbujajo v nas nadnaravno moč, močno željo po življenju in uživanju v naravi.

Vonj dima, ko zakurimo jesensko listje, veje in ostanke preživetega leta, nas spomni na čudovite jesenske popoldneve, ko smo otroci na paši zakurili nekaj bukovih polen in si na žerjavici spekli koruzo in krompir, s toploto pa pregnali prvi jesenski mraz, ki nam je lezel v kosti.

Zahvaljujemo se Vam za zaupanje in Vam zelimo zdravo in okoljsko prijazno leto 2005

ZA UREJENO OKOLJE

dimnikarstvo - servis gorilnikov - sanacija dimnikov
- montaža centralnega ogrevanja - energetske svetovanje

DIMNIKARSKI MOJSTER

Pečnik Peter s.p., Šalek 108, 3320 Velenje
tel.: 03/ 897 79 99, fax: 03/ 897 79 98
gsm: 041/ 616 751, e-mail: pecnik.dim@siol.net

Vsem občanom Občine
Šoštanj želimo srečno in
uspešno Novo leto.

Komunalno podjetje Velenje

Edi Vučina

*Čas
iskrenih želja
je čas,
ko častimo čas sam,
ko si čestitamo za čas,
ki je za nami
in z dobrimi željami polnimo čas,
ki šele prihaja.
Globoko v sebi pa vendarle čutimo,
da čas ne obstaja.
Le droben trenutek sedanosti je tisto,
kjer resnično živimo
in za kar se spleča živeti.
Večno.*

Posebni občutki nas preplavijo ob dotiku lesa, ki daje kljub svoji trdnosti prijeten, žameten, nežen, gladek in topel občutek. Ti občutki so nas preplavljali tudi v kiparski koloniji, kjer smo spoznavali skrivnosti tega materiala. Prvi, še zelo boječi in negotovi udarci z dletom v les so bili pri učencih prava preizkušnja lastnih moči in sposobnosti.

Verjetno je take ali podobne občutke doživljal še kot deček Ivan Napotnik. Svojo neizmerno željo po ustvarjanju, okolje, ki mu je nudilo obilico materiala, je Napotnik izkoristil za čudovita kiparska dela, ki so ga obeležila kot izvrstnega in danes priznanega kiparja, »ki je znal z lesom«. Ohranjanje spomina nanj je Mala Napotnikova kiparska kolonija, kjer naj bi mladi preizkusili svoje sposobnosti v materialu, kot je les. Stik z novim materialom in delo z njim, možnost preoblikovanja ali sestavljanja je za učence nova preizkušnja, novo spoznanje in novo soočenje s prijetnim in manj prijetnim. Je izziv, ki mlademu človeku vzbudi nove ideje in kreativnost. Istočasno se med učenci vzpostavijo prijateljski odnosi in medsebojna pomoč pri delu. Druženje mladih iz različnih šol in sklepanja novih poznanstev je pomemben doprinos za oblikovanje samopodobe in socializacije osebnosti.

Tako gredo učenci v dveh dneh ustvarjanja v koloniji skozi vse tri faze razvoja. Pri kognitivni fazi se seznanijo z novim materialom, njegovimi posebnostmi in načini obdelovanja, pri psihomotorični razvijajo lastne ročne spretnosti, iščejo nove možnosti in rešitve, pri afektivni pa učenci bogatijo svoj notranji svet, razvijajo estetsko-ustvarjalen čut, poglobljajo socialna čustva in odkrivajo nove vrednote.

Prijetno druženje in kreativno delo, je v lepem okolju, kot so Zavodnje, spremljalo toplo jesensko sonce, ki je pripomoglo k boljšemu vzdušju in končni podobi kiparskih del. Razstava ob zaključku kolonije vsako leto ponovno preseneča: zanimive figuralne in nefiguralne kompozicije simbolično ali pripovedno kažejo svojo podobo in so čudovit primeri otroške ustvarjalnosti in kreativnosti. Učenci so na izdelke ponosni, z njimi se fotografirajo in ponosno pokažejo svoje delo staršem. Pri realizaciji pomaga, svetuje in vodi učitelj. Skupno rešujemo probleme, ki pri delu nastanejo, iščemo možnosti in rešitve; dialog, ki se tako vzpostavi, zbliža in poveže skupino. Timsko delo, sodelovanje in medsebojna pomoč pa so vrednote, ki imajo v današnjem času velik pomen. Sodelovanje učencev v takšnih skupinah in ob priložnostih, kot je Napotnikova kiparska kolonija, jim daje večjo samozavest in prispeva k boljši samopodobi.

Želimo si samozavestnega, kreativnega, inovativnega in ustvarjalnega mladega človeka, ki se preizkuša, spoznava in uči v različnih okoljih, na različne načine, pod različnimi pogoji - Napotnikova kiparska kolonija to nudi.

Mentor: Alenka Venišnik

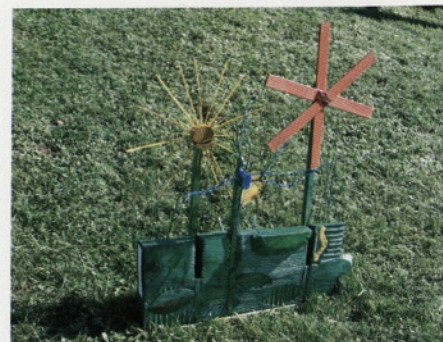

Foto: Darko Vučina

Na letošnji kiparski koloniji so sodelovali: Maja Ramšak, Hana Kolenc in Luka Klubučar, vsi trije iz 8. B razreda.

Izdelek smo naslovlili »Travnik«. Spodnji del je reliefno oblikovan, zgornji del pa je montaža posameznih kosov lesa, ki smo ga imeli na razpolago. Na reliefu smo dali poudarek fakturi (sled orodja na materialu), na montažnem delu pa možne rešitve stiliziranih oblik cvetov. Celotna kompozicija je asimetrična, poudarek smo dali ravnovesju in simbolično predstavlja travnik - naravo, okolje, prostor, kar je pogoj, da zraste novo drevo.

Drugi izdelek pa je bil v celoti montažen, nefigurativna kompozicija, ki lahko predstavlja tudi drevo. Pri sestavi kipa smo upoštevali ritem, spreminjanje smeri, kontrast v barvi in urejenosti oz. neurejenosti posameznih montažnih elementov.

Nič o invalidih brez invalidov

Pod tem geslom je potekalo lansko mednarodno leto invalidov in pod tem geslom so se ob letošnjem praznovanju zbrali invalidi naše doline. V začetku decembra je namreč Medobčinsko društvo invalidov Velenje

praznovalo 35. obletnico svojega nastanka, hkrati pa so se spomnili tudi 3. decembra, mednarodnega dneva invalidov.

V sejni dvorani občine Velenje so se zbrali člani velenjskega, šoštanjkega in šmarškega odbora MDI, medse pa so povabili tudi številne goste.

Za primerno vzdušje je poskrbel velenjski kvintet. Po domače in ubrano zapel nekaj slovenskih pesmi. Slavnostna seja oz. proslava je imela pravzaprav dva sklopa. Prvi je bil namenjen proslavi obletnice, drugi pa podelitvi naziva Invalidom prijazna občina. Mestni občini Velenje oziroma njenemu županu Srečku Mehu. Kot je znano, so predstavniki društva na občini vedno našli razumevajoče sogovornike, zato so tudi podali pobudo za podelitev tega imenovanja. Ko se je g. Meh zahvalil za plaketo in skulpturo, ki mu jo je predal predsednik Zveze delovnih invalidov Slovenije g. Miran Krajnc, je povedal, da na občini poskušajo ugoditi različnim potrebam svojih občanov. Tako so veliko storili na področju arhitektonskih ovir in mirujočega prometa, za kar se bodo trudili še naprej.

Foto: Marija Lebar

»Največje ovire pa so še vedno v naših glavah,« je dejal.

Drugi del je bil namenjen osvetlitvi 35-letne dejavnosti društva, ki jo je opisal predsednik Valter Golob. Medse so povabili tudi dva še živeča ustanovna člana in jima ob tej priložnosti v skromno zahvalo podelili cvetje.

O pomembnosti obletnice so spregovorili številni ugledni gostje. Med njimi so bili tudi predstavniki sosednjih zvez iz Slovenj Gradca, Žalca, Celja in od drugod, ki so slavljencem čestitali in jim podarili priložnostna darila. Spregovoril pa je tudi minister za delo in družino magister Janez Drobnič.

Vsako društvo je samo toliko uspešno, kolikor so prizadevni njegovi člani, zato je Zveza delovnih invalidov Slovenije podelila priznanja najbolj zaslužnim v MDI Velenje. Med njimi so jih prejeli tudi izjemno delovni člani šoštanjskega odbora, in sicer: Anton Plešnik, Zinka Kostanjšek, Zalka Mlakar, Zdravko Kugovnič, Bernard Rogelšek, Matilda Andrejč in Viktorija Komprej.

Povejmo še, da je MDI Velenje v okviru svoje zveze ne samo najštevilnejše, pač pa tudi najuspešnejše društvo na mnogih področjih, zlasti v športnih aktivnostih. Društvo pa skrbi tudi za rekreativno in zabavno življenje svojih članov.

Šoštanjski odbor MDI je organiziran tako, da ima vsaka krajevna skupnost svojega poverjenika, ki je povezava med člani in upravnim odborom. Letos so prav tako kot prejšnja leta izvedli vse aktivnosti po letnem načrtu. V novembru so imeli martinovanje združeno z izletom, sredi decembra pa še tradicionalni novoletni ples.

Marija Lebar

Več, kot 40 gasilcev

Gasilska zveza Velenje posveča izjemno pozornost poleg ostalih dejavnosti tudi izobraževanju svojega članstva. Tako je komisija za izobraževanje letos izvedla in v začetku decembra uspešno zaključila izobraževanje za izprašane gasilce. To je prva stopnja na lestvici gasilskih činov. Predavateljska ekipa je že nekaj let nespremenjena in dobro deluje. Na zvezi so v preteklih letih izvedli tudi izobraževanje za nižje gasilske častnike in za častnike.)

Tokratnih predavanj se je udeležilo lepo število

Foto: Arhiv

bodočih gasilcev, uspešno pa je izpitate tako iz teoretičnega kot praktičnega dela zaključilo preko 40 članov gasilskih društev. Med njimi je bilo precejšnje število članov društev iz šoštanjskega poveljstva.

Znano je, da gasilci priskočijo na pomoč, kadar koli in kjer koli jih potrebujemo, zato se veselimo tolikega števila novih gasilcev, ki bodo pomladili gasilske moči.

Marija Lebar

Aktivna starost

V Šoštanju so se že konec novembra zbrali upokojenci obeh pododborov, sever in jug. Takšna razdeljenost pa jih seveda ne ovira pri skupnem delu, kakor tudi ne pri praznovanju, ki so ga letos organizirali pri Rednaku v Šoštanju. Članov društva je kar 450, srečanja pa se je udeležila dobra tretjina. Srečanje, ki je bilo sicer bolj družabnega značaja, se je začelo s pesmijo Okteta Zavadnje in pozdravnimi govori Evgena Drvariča ter obeh predsednikov pododborov Leona Štrbana in Jožeta Rebernaka. Nato se je pozornost usmerila na dva člana Društva upokojencev Šoštanj, ki sta iz rok predsednika Leopolda Kušarja prejela zlati plaketi Zveze društva upokojencev Slovenije. Gotovo sta si Anton Srebre in Stanislav Mazej to priznanje zaslužila s svojim nesebičnim delom pri društvu. Anton Srebre je kar trideset let aktivni in neumorni član, Stane Mazej, ki je nekoliko mlajši, pa je že petnajst let nepogrešljiv pri delu v društvu. Za zlato plaketo je oba predlagal upravni odbor in vsi so bili enotni, da je prišla v prave roke.

Foto: Arhiv

Stane Mazej, desno in Anton Srebre ob njemu – dobitnika zlate plakete.

Seveda je predsednik na kratko seznanil zbrane o dosedanjem delu in novih nalogah, ki jih čakajo v novem letu. Še naprej bodo aktivni na vseh področjih, ki jih zadevajo, med letošnjo največje uspehe pa šteje predsednik Kušar obnovo strehe doma društva upokojencev. Da bo trden dom.

Milojka Komprej

Lekarna Velenje

Lekarna Center Velenje
Vodnikova 1, Velenje
telefon: 898 18 80, fax: 898 18 95

Lekarna Kersnikova Velenje
Kersnikova 2d, Velenje
telefon: 897 05 71, fax: 897 05 72

Lekarna Šmartno ob Paki
Šmartno ob Paki 80,
telefon: 891 51 30, fax: 891 51 31

Lekarna Šoštanj
Lampretov trg 1, Šoštanj
telefon: 897 26 10, fax: 897 26 12

Poslovni čas Lekarne Šoštanj: med letom

ponedeljek - četrtek	od 7.30 do 18.00 ure
petek	od 7.30 do 15.00 ure
sobota	od 8.00 do 12.00 ure

julij, avgust:

ponedeljek - četrtek	od 7.30 do 16.00 ure
petek	od 7.30 do 15.00 ure
sobota	od 7.00 do 15.00 ure

Mnogo
sreče,
zdravja
in
veselja
v letu
2005

Kaj želim...

*Lepo in prijazno naj bo.
Da bi stopali lahkkih nog in iskrenih src.
Polno pest mandljev.
Da bi imel dan petindvajset ur.
Otresti se starih strahov.
Da bi se imeli radi.
Naučiti se plesati.
Dokončati nedokončano.*

Pa pomarančo za mojo punco.

Veder in zguban obraz

Čas pričakanj in obračunov je pred nami. Sem pa sodijo tudi razna srečanja, katerih so veseli predvsem starejši, ki jim čas mineva na drugačen način kot nam v vsakdanjem hitenju. Pa tudi nam ne škodi, če se ustavimo in doživimo trenutke umirjenosti, spontanosti in trdnosti, ki jo daje tudi pogled na zguban obraz.

Nekako tako doživljam srečanja starejših krajanov in med nje sodi tudi sobotno v Ravnah, kjer so se zbrali starostniki nad sedemdeset let. Kar v Domu krajanov so jim organizatorji, tamkajšnji krajevni odbor RK, pripravili krajšo svečanost ob izvedbi citrarke, čarovnika in harmonikarjev, temu pa je sledil družabni del s pogostitvijo. Še posebej je najstarejšima krajanoma Raven, ki sta bila prisotna na srečanju, Angeli Dobnik in Avgustu Jelenu, čestital župan Občine Šoštanj Milan Kopušar, pozdravnim

Foto: Milojka Komprej

besedam pa se je pridružila tudi predsednica KS Ravne, predsednik OO RK Velenje in pa Jože Jančič, predsednik ravnanskega odbora. Slednji se je zahvalil vsem, ki so jim pomagali, da je srečanje uspelo, tistim, ki se ga zaradi bolezni in drugih razlogov niso mogli udeležiti, pa bodo odborniki prišli voščiti zadovoljne praznike in srečo v novem letu kar na dom. Nekaj jih bodo obiskali tudi v domu za starejše občane v Velenju. Med njimi je tudi Rozalija Trogar, ki tam že nekaj let preživlja božič in praznične dni. Da bi jih praznovala zadovoljna in zdrava, ji želimo tudi mi.

Milojka Komprej

Novice iz Društva diabetikov

Tekmovanje iz znanja o diabetesu-

Učenci treh naših osnovnih šol so na republiškem tekmovanju dosegli eno zlato in sedem srebrnih priznanj. To so bili: OŠ Šalek, Velenje - mentorica Danijela Ribizel, Tina Vanovšek in Nina Vodopivec - srebrno priznanje, Špela Rehar - zlato priznanje,

OŠ Gustava Šiliha, Velenje - mentorica Anita Povše, Anja Kuhar in Marko Grm - srebrno priznanje, OŠ Biba Röck, Šoštanj - mentorica Marica Rožič.

Matic Mravljak, Vanja Jazbec in Nastja Stropnik-Naveršnik - srebrno priznanje. Vsem naše iskrene čestitke! Ponosni smo na vas.

Naša predsednica Romana Praprotnik se je v izboru za Naj osebnost uvrstila v ožji izbor. Podprimo jo s svojimi glasovi, to je tudi promocija našega društva.

Sredini pohodi okrog jezera so odslej ob 15,00 in 16,00 uri in se bodo nadaljevali vso zimo, če bodo le vremenske razmere primerne.

Če vas zanima fitness vadba ali pa daljši pohodi ob koncu tedna, pokličite Mileno na telefon 040 861 251!

Ingeborg Čas, tajnica

Privezani na vrstico...

Foto: Dejan Tonkeli

Zdaj sicer ni sezona za kegljanje, ampak Društvo upokojencev Šoštanj močno računa na pomladne in poletne dneve drugega leta, ko se bodo lahko zbirali tudi v Ravnah ob tako imenovanem ruskem kegljišču in se preizkušali v podiranju. Kegljev seveda. Predsednik društva Leopold Kušar, ki je igrišče v družbi ostalih odprl, zdaj lobira člane, da bi se tudi v Šoštanju dogajalo kegljanje.

M.K.

Srečanje krajanov Gaberk, starejših od 70 let

Krajevna organizacija Rdečega križa Gaberke (RKG) je letos že desetič organizirala srečanje krajanov in krajanek, starejših od 70 let. Predsednik RKG Rafko Blatnik je po uvodnem pozdravu in nagovoru vsem prisotnim razložil, da ima srečanje za starejše zelo velik pomen, saj jim omogoča druženje, kjer se lahko pogovorijo o dobrih starih časih, o lepi starosti in seveda tudi malo »potožijo« o tem in onem. Iz statistike predsednika izvemo, da je v Gaberkah pred 10 leti, ko je bilo prvič organizirano srečanje, živelo le 27 ljudi, starejših od 70 let, letos pa jih lahko preštejemo že 74. V prihodnje lahko pričakujemo, da bo število še naraslo, saj se življenjska doba ljudi zaradi vse boljših življenjskih

Foto: Mirko Verhovnik

razmer podaljšuje. Trenutno je ga. Marija Ledinek najmlajša 70-letnica v Gaberkah, najstarejša pa je ga. Marija Borovšek Horvat, ki je našela že častitljivih 95 pomladi.

Srečanje je bilo popestrjeno z glasbenim in kulturnim programom ter večerjo, ki so jo pripravile članice RKG. Vsak udeleženc je bil deležen skromnega darila, za katerega je poskrbel Miklavž. Srečanja sta se kot vabljeni gosta udeležila tudi župan Občine Šoštanj g. Milan Kopusar ter predstavnica območne zveze RK Velenje.

Ob koncu srečanja je predsednik RKG zaželel vsem prisotnim obilo zdravja, sreče in izpolnitev vseh skritih želja v prihajajočem letu 2005 ter ponovno snidenje vseh čez eno leto.

A. Grudnik

Pohodništvo

Najbrž ne veste vsi, da deluje v okviru društva upokojencev tudi pohodniška sekcija. Da ji ne manjka privrženec, je razvidno iz evi-

Foto: Arhiv

denc organizatorja in vodje Evgena Drvariča, ki pravi, da se za vsako pot nabere dovolj pohodnikov. Za naslednje leto imajo v planu osvojiti Trško pot, pa Molakov vrh, šli bodo čez Šmihel v Mozirje in seveda na Smrekovec pa po Gaberški in Ravenski poti ... V glavnem bodo hodili vse leto vsako drugo sredo v mesecu. Takrat se lahko tudi vi pridružite skupini, ki se dobiva ob 8.00 zjutraj na avtobusni postaji v Šoštanju. Ne bo vam žal koraka z njimi.

M.K

Malokdo še udarniško ureja ceste

Letošnje precej deževno leto je pustilo svoj negativni pečat tudi na mnogih cestah in sicer predvsem v obliki uničenih bankin. Po večjih deževjih sta glavna razloga za razburjenost voznikov velika količina peska na cesti in sprane bankine polne jam, saj je s tem precej zmanjšana varna vožnja, uničujejo pa se tudi vozila. Ponavadi se krajani z urejanjem cest ne ubadajo preveč, saj za to skrbijo cestna podjetja oz. njihovi izvajalci. Na žalost pa nekatere ceste ostajajo brez skrbnikov. Taka je tudi cesta, ki Pristavo povezuje s Severno magistralo v Gaberkah. Cesta je kategorizirana kot javna pot, s čimer se krajani ne strinjajo. Po njihovem mnenju bi morala biti kategorizirana kot občinska cesta, saj bi bila s tem redno vzdrževana s strani podjetja za urejanje cest. Trenutno urejanje ceste financira krajevna skupnost Ravne, s tem, da prispeva nasipni material, delno pa pomaga tudi krajevna skupnost Gaberke. Izvajalci del na cesti, ki pelje iz Gaberke skozi Pristavo do gradu Forhtenek, so kar »udarniki« Turističnega društva (TD) Pristava, saj je denarja veliko premalo, da bi si lahko privoščili plačano delovno silo. Le z udarniškim delom lahko krajani sledijo svoji želji po urejenem, varnem in prijaznem kraju. Prošnji predsednika TD Pristava Draga Kotnika za udeležitev na udarniški akciji pa se odzove le malo ljudi. Ponavadi se pridružijo delu vedno eni in isti, nekaterim je namreč nerodno, drugi nočejo, tretji pa se raje umaknejo... Na splošno velja namreč

Foto: A.Grudnik

V Titovih časih bi bilo na sliki polno ljudi.

prepričanje, da tako že vsi plačujemo razne davke in cestnine, zato naj za ceste poskrbi država. Na koncu pa so zaradi te peščice pridnih ljudi, ki jih še ni zastropilo prepričanje današnje družbe, vsi zadovoljni. Udarniki so ponosni na opravljeno delo, ostali pa zadovoljni, da je cesta zopet urejena.

Predsednik TD Pristava si želi večjega odziva krajanov, tudi tistih, ki niso člani društva. Želi si, da krajani tega udarniškega dela ne bi vzeli samo kot fizično, neplačano delo, temveč tudi kot druženje med krajani, rekreacijo, zabavo ter skrb za lastno varnost. Saj konec koncev ceste vsi krajani uporabljajo tudi po večkrat na dan.

Zdenka Mazej, Aleksander Grudnik

V Lokovici boljše ceste

V Lokovici so v sredo, 24. novembra, predali namenu cestišče, ki bo omogočilo boljši in varnejši dostop k domu družinam Pisir, Gomboc, Strožič, Brišnik, Kedačič, Plešnik in Verbič. »Če nimamo dobrega zraka, imamo vsaj dobro cesto,« je pomodroval eden izmed zbranih krajanov.

Utrditi je bilo potrebno bankine, preplastiti cesto in urediti odvodnjave in odsek, dolg 213 m, je na nek način zdaj primerno urejen tudi za zimske razmere. Ob odprtju so krajane nagovorili župan Občine Šoštanj Milan Kopusar, predsednik KS Boris Lambizer, pozdravne besede pa so izrazili tudi krajani. V imenu njih je spregovoril Ivan Pisir. Investicija, »težka«

Zaželim si svetle skupne prihodnosti v letu 2005, da bi skupaj USTVARJALI BOLJŠI SVET - za vse nas.

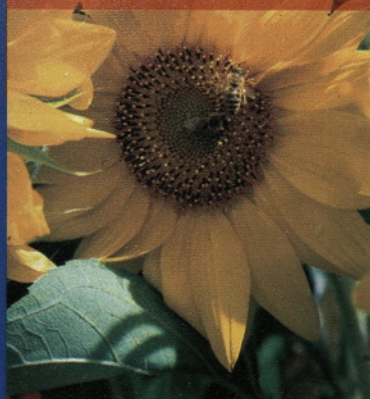
ESOTECH

Nosilno podjetje Slovenskega ekološkega grozda
www.esotech.si, velenje@esotech.si

giz@eg

giz-seg@esotech.si
www.giz-eg.si

Cvetovi prihodnosti so v semenih sedanosti.
Kitajski pregovor

Svet KS Skorno Florjan želi vsem občanom, posebno pa našim krajanom, blagoslovljene božične praznike in srečno Novo leto 2005, ki naj obdari vse ljudi z dobro voljo in veliko mero zdravja.

Predsednik KS Skorno-Florjan
Valter Pirtovšek, dr. med.

Drevesček – drevo!

Sredi Šoštanja je kar čez noč zrasla smreka. Tako enostavno sicer ni, je pa res, da lahko občani v parku blizu nekdanje črpalke že od začetka decembra občudujemo novoletno jelko, ki so jo postavili in okrasili člani turističnega društva **L a j š e**. Računajo, da so temeljni tako trdni, da bo odslej naprej vsako leto na tem mestu drevo, ki ga bodo v ta predpraznični čas postavila različna društva v občini. Dobra ideja in misel, ki povezuje. To pa je najbrž dodatna lučka na smreki.

M.K.

Bazar

Sredi decembra, in (skoraj) sredi tedna, se je v Šoštanju zopet zgodil bazar. Pravi pravcati, ki ga že četrto leto zapored pripravljajo v šoštanjskih vrtcih. Stojnice so ponujale raznovrstne izdelke in roko na srce, ne bi se jih sramoval noben umetnik. Mogoče premalo ali pa prereditko je poudarjena vloga vzgojiteljic naših malčkov, ki se nenazadnje potrjuje tudi skozi takšno dejavnost, kot je organizacija bazara, kjer je cel kolektiv vrtca trgoval s svojimi izdelki, izkupiček pa bodo namenili, komu drugemu, kot spet otrokom in sicer za nabavo igral.

Foto: Dejan Tonkli

Bazar je nedvomno uspel, ljudje so pridno kupovali res lepe izdelke, uspel pa je tudi zaradi Romane Krajncan, glasbene gostje, ki ve kaj rado poslušajo otroško uho.

Milojka Komprej

Foto: M. K.

okoli tri milijone, gre iz sredstev občinskega proračuna za krajevne skupnosti.

Ceste so pomemben del našega življenja. Ne samo, da nas vodijo iz kraja v kraj, povezujejo nas tudi na drugačen način. Pot do dobrega soseda ni samo hoja po cesti.

Milojka Komprej

Kolesarski Silvester

Kot mine vsako mine, je minilo tudi letošnje. To leto pa kolesarjem ni bilo najbolj po godu. Več kot očitno je, da so se kolesarji zamerili »Oscani Zofi«. Ta dama še ne ve, da se ti športniki ne zmenijo za njen obup in solze kie so padale po njih. Bliža se dan, ko bomo ne glede na vremenske razmere, pokazali jekleno voljo, ki smo jo kalili skozi kolesarsko sezono. Temu dnevu so nadeli ime Silvestrovo. To je zadnji dan v letu, ki ga nihče ne mara prespati, pač pa ga doživeti drugače od vsakdanjika.

Letos je to že neverjetni 20. tradicionalni družabni kolesarski vzpon na Sleme. Je res lepa priložnost za tiste, ki si želijo drugače zaključiti kolesarsko leto. Ta kolesarski Silvester bo v znamenju spominov na prevožene kilometre. Poleg tega, da si bomo izmenjali dogodivščine, ki so se nam pripetile to leto, bo program pester. Pozdravil nas bo župnik iz Javorja, ki bo opravil kratek obred blagoslovljenja koles. Po tem nas čaka pristen slovenski obrok: klobasa, zelje, kruh in seveda pijača vaše ter naše mladosti - Laško pivo! Po tem obedu pa najbolj atraktivna točka, ki se imenuje krst. Krstimo tiste, ki se nam bodo prvič pridružili na tem veličastnem dogodku.

Letošnje leto se je v knjigo kolesarjev na Slemenu zopet vpisalo mnogo korenjakov. Tiste tri, ki so najpogostejše vpisani v to knjigo, pa čaka simbolična nagrada.

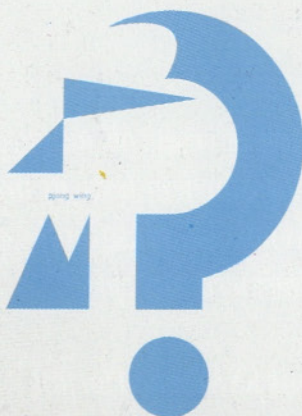
Vabilo k temu vzponu pa ni namenjeno samo kolesarjem ampak vabimo tudi tiste, ki bi si radi potešili radovednost. Poskrbimo, da bo zadnji dan v tem letu kolesarsko družaben, še bolj pa vesel. Za informacijo vam poveva, da se procesija zabave prične ob 10:30 uri. Ob tej uri bodo klobase vroče, kasneje pa verjetno hladne. Če želite toplo hrano bodite točni - neverjetno, tega boste deležni brezplačno! Odločitev je vaša, mi pa čakamo na vrhu pri Kretiču.

Mitja Hočevar in Dejan Tonkli

Tudi v novem letu naj bo Vaš korak odmeven, vaša beseda pogumna, vaše življenje iskriivo, ustvarjalno in polno lepih trenutkov.

Vse najlepše v letu 2005.

Informacije v prostoru

Edi Vučina

Letos se res ne moremo pritoževati nad pestrostjo »veselega decembra«, v katerem vse blešči in se lesketa. Vsako leto se vedno več stavb obda z migajočimi lučmi, prijetne tone božičnih melodij pa prekinjajo poki številnih pirotehničnih pripomočkov. Nakupni centri so polni potrošnikov, vozički se šibijo od dragih daril, nabiralniki pa dušijo od oglasnih sporočil in voščilnic. Tudi v hladilniku ne manjka sladkih dobrot, odpirajo se steklenice najboljšega vina, vsega je v izobilju. Zdi se, da smo celo leto varčevali, da bi lahko vsaj zadnji mesec v letu preživeli tako, kot da nas v naslednjem letu več ne bo.

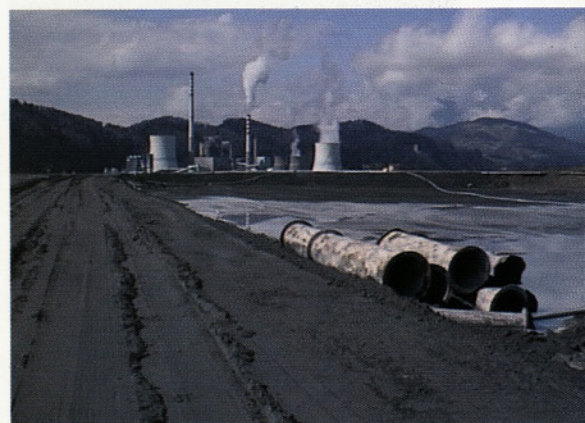
Tudi koncentracija družabnih prireditev je višja od običajne, pestrosti pa ne manjka tudi na političnem področju. Župan je že moral javno zanikati govornice o bodočem ravnatelju nove osnovne šole, svetniki pa so za lepo božično darilo občanom preklicali svoj sklep, s katerim so dovolili poskusni sosežig gudron solidifikata v TEŠ. Lepo darilo, kaj ne? Če si že v teh prazničnih dneh na veliko izmenjujemo želje po zdravju, je prav, da za boljše zdravje tudi kaj storimo. Kurjenje odpadkov pa, v to ni dvomiti, ne more izboljšati našega zdravja, lahko pa ga seveda poslabša.

A tudi, če upravi termoelektrarne res veliko pomenijo dobri odnosi z lokalno skupnostjo, nam ostane še premogovnik, ki kljub intenzivnemu prestrukturiranju tone v vedno večje ekološke težave. Občinski svetniki so na isti seji, ko so preklicali znameniti »gudronski sklep«, vendarle sprejeli pomembno strateško odločitev, ki po mojem mnenju ni bila dovolj

premišljena. S spremembo odloka o ureditvenem načrtu odlagališča pepela, žindre in produktov odžvepljevanja so dovolili, da vzhodni del občine postane predelovalnica precej velike količine gradbenih odpadkov (200.000 ton na leto). Z navidez nedolžno spremembo odloka, je večina predstavnikov lokalne skupnosti v našem imenu odobrila, da naša občina postane zbiralnik gradbenih odpadkov, med katerimi so lahko tudi nevarni (azbest, onesnažene zemljine, itd.) Zelena luč za gradbene odpadke je toliko manj razumljiva v luči nedavne odločitve, da po letu 2010 tudi komunalnih odpadkov ne bomo več odlagali v Velenju, pač pa v regijskem centru v Celju. Tudi v razvojnih načrtih in v prostorskem planu občine bi težko našli usmeritev, da je ukvarjanje z odpadki v interesu te občine, najdemo pa kup želja o turizmu in rekreaciji.

Priznati je treba, da jih nova ekološka zakonodaja odgovorne na premogovniku vedno bolj stiska za vrat, saj po novem potrebujejo dovoljenje celo za sanacijo ugreznin oziroma za vnos umetno pripravljene zemljine. Sliši se kot paradoks, a termoelektrarna proizvaja premalo odpadnega pepela, da bi dolgoročno lahko vzdrževali višino pregrade in s tem preprečili prelitje velenjskega jezera v šoštansko. Elektrarna pokuri premalo premoga in s tem ustvari premalo odpadnega pepela. Kdo bi si mislil, da bi lahko kdo pogrešal zoprni odpadni pepel, ki ga v sušnih dneh raznaša po dolini, kaj? Tudi nov plinovod do termoelektrarne ne bo prispeval k povečani količini pepela, prej obratno. Vse to seveda še dodatno draži že tako drag način pridobivanja energije, ki ga je zaenkrat Holding slovenskih elektrarn še pripravljen plačati.

Ena zadnjih idej (poleg reciklaže odsluženih avtomobilov, ki se že izvaja), kako preusmeriti nerentabilno dejavnost premogovnika, je gradnja rekreacijskega vodnega parka. Zgradili naj bi ga dokaj blizu območja predvidenega za omenjeno predelavo gradbenih odpadkov. A

za »velenjske knape« združiti dve običajno nezdružljivi dejavnosti, očitno ni problem. Tudi nelegalni posegi na Golteh, četudi gre za naravni krajinski park, jim niso tuji.

Te dni se tudi zaključuje določitev trase bodočega magistralnega plinovoda, ki ga potrebujejo predvsem v termoelektrarni. Lokovičani pozor! Trasa plinovoda, katerega najširši varovalni pas je skupaj širok 200 m, bo predvidoma potekal skozi manj naseljeni del Lokovice. Pravočasno sodelovanje lastnikov zemljišč, preko katerih bo speljan plinovod, ne bo odveč. Ker gre za objekt državnega pomena, bo postopek izdaje dovoljenj, podobno kot pri avtocestah, vodilo kar ministrstvo samo.

Na koncu naj pohvalim še tisti del občinske uprave, ki se ukvarja z urejanjem prostora. Končno se je tudi naša občina pridružila sosednjima občinama, ki so svoje prostorske podatke ponudili preko prostorskega informacijskega sistema občin z imenom PISO. Zdaj lahko s kateregakoli konca sveta, vsak, ki ima dostop do svetovnega spleta, preverja, katero zemljišče je zazidljivo, kako je opremljeno s komunalnimi vodi in kako to zemljišče izgleda na fotografiji iz zraka. Celo božiček bo zdaj lažje našel hišo tistih, ki so mu napisali pismo polno lepih želja. Naj se tudi vam, ki ste se prebili do konca tega teksta, v prihajajočem letu uresniči vsaj ena od njih.

Rozalija Čas

Rodila se je 8. 8. 1912 v Gaberkih, v številni družini Borovšekovih. Mamo je izgubila, ko je bila stara komaj sedem let. Za njo in za druge otroke je skrbelo njena starejša sestra. Mala Rozika je bila pameten otrok. V šolo je zelo rada hodila. Spominim se, kako mi je, ko sem bila še mala deklica, pokazala svoja spričevala, ki so bila vsa odlična. Že takrat je naredila name velik vtis. Zelo rada me je učila pesmice, mi pripovedovala pravljice in pogosto ponavljala, da se naj otroci učimo, saj le znanje kaj velja. Vedno poudarila, da bi se bila tudi sama rada izučila dobrega poklica, vendar ji to, žal, ni bilo omogočeno. Povedala mi je, kako je prav v ta namen prišel njen učitelj k očetu na domačijo in ga prosil, da naj da malo Roziko v šolo, saj je bila v razredu najboljša učenka. A njen oče ni imel poslušna. Nekaj časa je službovala pri fotografu

Pirmanšku, ki jo je želel izučiti fotografske obrti. Žal je tudi to morala pustiti in oditi gospodinjiti k očetu, ki je ovdoval.

Kot mlado dekle je spoznala bridkosti življenja, ko je povila malega sinka Ivana. Mladi očka ni hotel slišati zanj. Kasneje mi je pripovedovala, da jo je čez nekaj časa prišel prosit, če bi se poročila z njim. Vendar bila je preveč ponosna, da bi lahko pozabila vse nesrečne trenutke. Kasneje se je poročila z Ivanom Čas in z njim imela tri hčere. Te so odrasle, se izučile poklicev, poročile in imele otroke.

Ko je pred dvanajstimi leti umrl njen mož, je umrl tudi del nje. A ker mora človek živeti naprej, je srečo poiskala pri svojih otrocih, vnukih in pravnukih. Bila je zelo ponosna na nas! Rada nas je imela in posebej v zadovoljstvo ji je bilo, ko je videla, da ji tudi mi vračamo ljubezen in spoštovanje.

Naučila nas je veliko modrosti, nam dala veliko dobrih popotnic v življenju in mnogo koristnih nasvetov. Večkrat sem občudovala njeno dobro voljo, kljub njeni visoki starosti in njeno trdno voljo, ko je ob premagovanju teže svojih let še vedno, skoraj v celoti skrbelo zase in nas razveseljevala s svojimi kuharskimi dobrotami. Najbolj pa sem pri njej cenila njen bistri um in spomin, ki se z leti ni niti malo zameglil. Rada nam je pripovedovala pesmi, ki se jih je naučila od drugih ali pa jih je sama napisala. Radi smo prisluhnili njenim zgodbicam in povestim. Bila je prava zakladnica ljudskega izročila. Večkrat se spominim, kako smo sedeli v njeni kuhinji in jo poslušali, kako je brez najmanjše napake pripovedovala dolgo zgodovinsko pesem, ki se jo je naučila v osnovni šoli.

Draga stara mama, rada bi se ti zahvalila za vse kar si nam dala. Hvala ker sem del tebe in ker upam, da je nekaj tvoje veličine tudi v meni. Ne bom pozabila tvojih dobrih misli, nasvetov, tvojega nasmeha, trdne volje in pokončnosti.

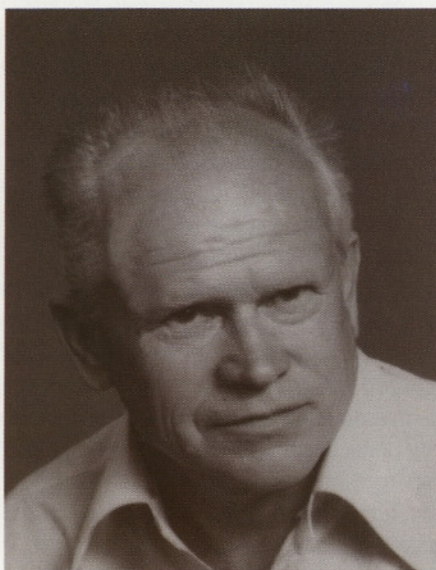
Hvala, ker sem lahko tvoja vnukinja.

Judita Čas Krneža

Ludvik Kumer

Ludvik je bil rojen 21. 8. 1928. v Ravnah. Bil je drugi od sedmih otrok. Skupaj s številno družino je preživel mladost doma, na skromni domačiji. Delo je bila njegova igra. Težki so bili časi, ko so starši svojim otrokom le s težavo nudili osnovne pogoje za življenje. Iz takšnega skromnega življenja pa se rodijo vrednote, kot so: skromnost, delavnost in poštenje. Te so bile Ludvikov ponos. V času II. svet. vojne je odšel v uk v šoštanjsko tovarno usnja za ključavničarja. Po končani vojni je moral na služenje vojaškega roka. Po vrnitvi si je v domačih krajih pričel ustvarjati samostojno življenje. Zaposlil se je na rudniku v Velenju.

V tem času je njegovo srce pričelo biti za Marijo Rožič iz Družmirja. Poročila sta se in si na njenem domu pričela ustvarjati skupno življenje. Dom je začel polniti jok njenih otrok. Ljubezen med Ludvikom in Marijo jima je podarila tri hčerke. Marjana, Marjetka in Doroteja so v dom

prinesle srečo in veselje, radost, za starša pa tudi obveznosti in skrbi. Oče Ludvik je poskušal svojim trem hčerkam nuditi vse tisto, kar hčerke od očeta pričakujejo.

Ob družini je Ludvik užival v delu v svojem domu in v domači okolici. Ko se je moral izseliti iz Družmirja, je gradil v Pesju, vendar ga je pot življenja pripeljala v Lokovico, kjer je kupil zemljo, na kateri si je postavil današnji dom. Bil je ponosen nanj, še prav posebej pa na vinograd ob njemu. Tam je našel svoj duševni mir in zadoščenje.

Ludvik je imel vse stvari urejene. S ponosom je pokazal urejen vinograd, dom, klet, svoje ključavničarske izdelke, predvsem pa je s ponosom govoril o svojih domačih. O ženi, hčerkah, pa tudi o svojih vnukih. Ti so mu pomenili nov elan v življenju, v njih je videl svetlo bodočnost in prihodnost.

Ludvik je bil vedno dobre volje. Rad je bil v veseli družbi, rad je imel ples, dobre in prijazne ljudi, spoznal se je na glasbo, ki mu je bila vedno blizu. Prav posebno veselje mu je predstavljalo lansko praznovanje zlate poroke, ko sta si z ženo po 50 letih skupnega življenja ponovno zaželela še veliko veselih in srečnih dni. Ta željo pa je žal končala smrt.

V zadnjih letih je Ludvik bolehal. Bolečino so mu lajšali vsi njegovi najdražji, predvsem pa ljubeča žena Marija in ostali domači. Nekaj časa je bil v bolnišnici pa zopet doma, toda niti medicinska strokovnost, niti ljubezen njegovih najbližjih, nista pomagali.

Luč življenja je Ludvik ugasnila. V srcih njegovih najbližjih nastaja bolečina. Žena Marija je izgubila ljubečega moža, hčerke svojega očeta, vnukinje in vnuki pa dedija. Sosedje dobrega prijatelja in prijetnega gospoda, ki je vsakomur rad nesebično pomagal, se z njim pogovoril ter mu namenil delček svoje osebnosti.

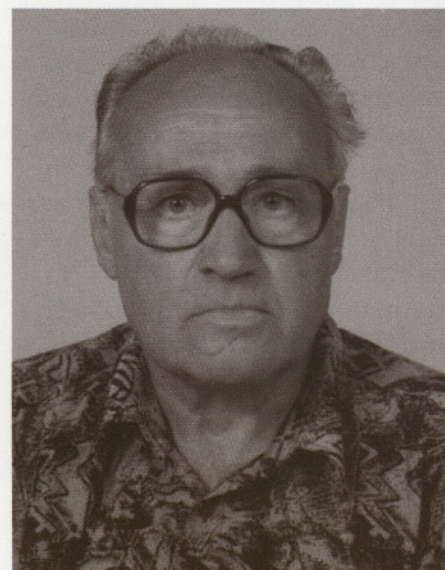
Vedno, kadar komu umre mož, oče, dedi je, kot da je odmlr košček nas samih, kot da sedaj v naši notranjosti nekaj manjka. Kot da to nismo mi.

Z Ludvikom je umrl del njegove družine, ta pa bo ohranjala in negovala njegove plemenite lastnosti. Lastnosti, ki z njim odhajajo, v družini pa ostajajo.

Anton Rep

Rodil 20. 12. 1936 leta v okolici Ptuja. Očetu Jakobu in mami Rozaliji se je v zakonu rodilo osem otrok. Njegova mladostna leta so bila težka, saj se je številna družina le s težavo preživljala. Toda v skromnosti, poštenosti in potrpežljivosti, je Anton odrasel in odšel na svojo pot. Po končani odsluženi vojaščini ga je pot zanesla v Topolšico. Zaposlil se je v Lesni v Šoštanju, kjer je delal nekaj časa kot mizar. Za kratek čas se je nato prestavil na pošto v Šoštanju, kjer je služboval kot poštar, nakar je našel svojo zaposlitev na občini v Velenju, kjer se je 1992 leta tudi upokojil.

Kmalu po začetku službovanja se je Anton poročil s Katarino Žerak. Skupaj sta si ustvarila dom. Katarina je v zakon

prinesla sina Marjana, v skupnem zakonu pa se jima je kmalu rodila hčerka Branka.

Ob družini pa je bil Anton neizmerno predan tudi svoji službi. Užival je v svojem delu na Občini Velenje. Ob vsem tem pa si vzel čas še za veliko drugih del, ki jih je z zadovoljstvom opravljal. Predvsem je užival v kulturi in ostalih prireditvah. Srčna kultura, skupaj s prirojenim talentom, je podarjena le redkim in prav to je Anton s pridom izkoriščal. Bil je član gledališke skupine v Šoštanju, kjer si delovanje brez njega niso mogli predstavljati. Rad je sodeloval pri vseh prireditvah, ki so potekale tako v Šoštanju kot v Velenju, pa naj bo to s področja kulture, športa ali zabavnih prireditev. Neizmerno je občudoval in cenil Napotnikove pa tudi druge umetnine, ki so ga navdajale z elanom in življenjsko voljo.

Anton je bil dobrovoljen človek, vesten in varčen. Predvsem pa je užival v krogu svojih prijateljev, oni pa ob njem.

Manj, kot mesec dni pred smrtjo, je izgubil ženo Katarino. Ta izguba je v njegovi notranjosti zapustila rano, ki je ni hotel pokazati, a je ni mogel skriti.

Anton nas nikoli več ne bo pogledal v oči, se nam prijazno nasmehnil, pokimal v znak razumevanja. A njegovi najbližji bodo še dolgo slišali njegov glas, kot da so skupaj. Njegov dom bo prazen, tih, dom brez očeta, starega očeta in prijatelja.

Odšel je prijatelj, ki vam je v življenju stal ob strani, vam svetoval in pomagal. Slovo je najtežje takrat, ko te zapusti nekdo od najdražjih. Šele takrat se zavemo, da ostajamo sami. Tisti, ki nam dajejo smisel življenja, odhajajo.

A. V.

A. V.

Sredina

NAPOVEDNIK PRIREDITEV

januar 2005

KDAJ	KAJ	KJE	VABI VAS
------	-----	-----	----------

1. teden

torek, 4.1. ob 17:00	delavnica	Torkova peta: ustvarjalna delavnica za otroke in starše	Mestna galerija Šoštanj	<i>Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje</i>
sreda, 5.1. ob 19:00	košarka	Elektra : Krka Novo mesto (13. krog 1. A slovenske košarkarske lige)	Športna dvorana Šoštanj	<i>Košarkarski klub Elektra</i>
četrtek, 6.1. ob 17:00	predavanje	Pravljična ura z Metko Pivk	Mestna knjižnica Šoštanj	<i>Mestna knjižnica Šoštanj</i>
sobota, 8.1.	planinstvo	Udeležba na zimskem pohodu Rogla - Osankarica (lahka zimska tura - 5h hoje)	Pohorje	<i>Planinsko društvo Šoštanj</i>

2. teden

torek, 11.1. ob 18:00	predavanje	Tehnologija izdelave staroslovanskega posodja iz 5. stol. (predava Igor Bahor)	Velenjski grad	<i>Šaleško muzejsko in zgodovinsko društvo Velenje</i>
sreda, 12.1. ob 19:00	košarka	Elektra : Branik Maribor (15. krog 1. A slovenske košarkarske lige)	Športna dvorana Šoštanj	<i>Košarkarski klub Elektra</i>
četrtek, 13.1. ob 17:00	predavanje	Pravljična ura z Metko Pivk	Mestna knjižnica Šoštanj	<i>Mestna knjižnica Šoštanj</i>
četrtek, 13.1. ob 18:00	proslava	Zaključek praznovanj ob 100. obletnici PD Šoštanj z izdajo društvenega glasila Planinski popotnik	Mestna galerija Šoštanj	<i>Planinsko društvo Šoštanj</i>
petek, 14.1. ob 19:00	predavanje	Predavanje o Japonski	Mala dvorana Kulturnega doma Šoštanj	<i>Zavod za kulturo Šoštanj</i>
sobota, 15.1.	planinstvo	Udeležba na pohodu na Goro Oljko - Zdravju naproti (lahka zimska tura)	Gora Oljka	<i>Planinsko društvo Šoštanj</i>
sobota, 15.1. ob 15:00	predstava	Komedija Piknik s tvojo ženo (v izvedbi Kult.-prosvet. društva Bazovica iz Reke)	Gasilski dom Gaberke	<i>Kulturno-turistično društvo Kulturnica Gaberke</i>

3. teden

SREČNO NOVO LETO 2005

Januar Februar Marec April Maj Junij

1 S Novo leto	1 T Ignac	1 T Albin	1 P Hugo	1 N Praznik dela	1 S Fortunat
2 N Makarij	2 S Marija	2 S Janja	2 S Franc	2 P Boris	2 Č Erazem
3 P Genovefa	3 Č Blaž	3 Č Marin	3 N Ljuba	3 T Aleksander	3 P Pavla
4 T Angela	4 P Andrej	4 P Kazimir	4 P Izidor	4 S Cveto	4 S Franc
5 S Simeon	5 P Agata	5 P Jazep	5 T Vinko	5 Č Angel	5 N Valerija
6 Č Gašper	6 N Dora	6 N Nika	6 S Viljem	6 P Jazep	6 P Norbert
7 P Zdravko	7 P Egidij	7 P Tomaž	7 Č Darko	7 S Stanko	7 T Robert
8 S Severin	8 T Prešernov dan	8 T Jazep	8 P Albert	8 N Viktor	8 S Medard
9 N Julijan	9 S Polona	9 S Franciška	9 S Tomaž	9 P Gregor	9 Č Primož
10 P Gregor	10 Č Viljem	10 Č 40 mučencev	10 N Mehtilda	10 T Izidor	10 P Marjeta
11 T Pavlin	11 P Marija	11 P Krištof	11 P Leon	11 S Žiga	11 S Srečko
12 S Tatjana	12 S Damijan	12 S Gregor	12 T Lazar	12 Č Pankracij	12 N Janez
13 Č Veronika	13 N Katarina	13 N Kristina	13 S Ida	13 P Servacij	13 P Anton
14 P Srečko	14 P Valentin	14 P Matilda	14 Č Valerij	14 S Bonifacij	14 T Vasilij
15 S Pavel	15 T Jurka	15 T Klemen	15 P Helena	15 N Binkošti	15 S Vid
16 N Marcel	16 S Julijana	16 S Hilarij	16 S Bernarda	16 P Janez	16 Č Beno
17 P Anton	17 Č Silvin	17 Č Jerica	17 N Rudi	17 T Jošt	17 P Dolfe
18 T Marjetka	18 P Simeon	18 P Edvard	18 P Konrad	18 S Erik	18 S Marko
19 S Marij	19 S Julijan	19 S Jožef	19 T Leon	19 Č Ivo	19 N Julijana
20 Č Boštjan	20 N Leon	20 N Srečko	20 S Neža	20 P Bernard	20 P Silverij
21 P Neža	21 P Irena	21 P Benedikt	21 Č Simeon	21 S Feliks	21 T Alojz
22 S Cene	22 T Marjeta	22 T Vasilij	22 P Leonida	22 N Milan	22 S Ahac
23 N Rajko	23 S Marta	23 S Jože	23 S Vojko	23 P Željko	23 Č Kresnica
24 P Felicijan	24 Č Matija	24 Č Gabriel	24 N Jurij	24 T Suzana	24 P Janez
25 T Darko	25 P Sergij	25 P Minka	25 P Marko	25 S Gregor	25 S Dan državnosti
26 S Pavla	26 S Andrej	26 S Maksima	26 T Marcelin	26 Č Zdenko	26 N Stojan
27 Č Janez	27 N Gabrijel	27 N Velika noč	27 S Dan upora	27 P Janez	27 P Ema
28 P Peter	28 P Roman	28 P Velikonočni pon.	28 Č Pavel	28 S Avguštin	28 T Hotimir
29 S Franc		29 T Ciril	29 P Robert	29 N Magdalena	29 S Peter, Pavel
30 N Martina		30 S Bogo	30 S Katarina	30 P Ivana	30 Č Emilija
31 P Janez		31 Č Benjamin		31 T Angela	

Julij Avgust September Oktober November December

1 P Bogoslav	1 P Peter	1 Č Tilen	1 S Julija	1 T Dan mrtvih	1 Č Marijan
2 S Marija	2 T Alfonz	2 P Štefan	2 N Bogumil	2 S Dušanka	2 P Blanka
3 N Irenej	3 S Lidija	3 S Dora	3 P Terezija	3 Č Silva	3 S Franc
4 P Urh	4 Č Dominik	4 N Zalka	4 T Franc	4 P Drago	4 N Barbara
5 T Anton	5 P Marija	5 P Lovrenc	5 S Marcel	5 S Zahar	5 P Savo
6 S Bogomila	6 S Ljubo	6 T Zaharija	6 Č Vera	6 N Lenart	6 T Miklavž
7 Č Ciril, Metod	7 N Kajetan	7 S Marko	7 P Marko	7 P Engelbert	7 S Ambrož
8 P Špela	8 P Miran	8 Č Marija	8 S Brigita	8 T Bogomir	8 Č Marija
9 S Veronika	9 T Janez	9 P Peter	9 N Abraham	9 S Teodor	9 P Valerija
10 N Ljubica	10 S Lovrenc	10 S Nikolaj	10 P Danijel	10 Č Andrej	10 S Smiljan
11 P Olga	11 Č Suzana	11 N Milan	11 T Milan	11 P Martin	11 N Danijel
12 T Mohor	12 P Klara	12 P Gvido	12 S Maks	12 S Emil	12 P Aljoša
13 S Evgen	13 S Lilijana	13 T Filip	13 Č Edvard	13 N Stanislav	13 T Lucija
14 Č Franc	14 N Demetrij	14 S Rasto	14 P Veselko	14 P Nikolaj	14 S Dušan
15 P Vladimir	15 P Veliki smaren	15 Č Nikodem	15 S Terezija	15 T Polde	15 Č Kristina
16 S Marija	16 T Rok	16 P Ljudmila	16 N Jadviga	16 S Jerica	16 P Albina
17 N Aleš	17 S Pavel	17 S Franciška	17 P Marjeta	17 Č Gregor	17 S Lazar
18 P Miroslav	18 Č Helena	18 N Irena	18 T Luka	18 P Roman	18 N Teo
19 T Vincenc	19 P Ljudevit	19 P Suzana	19 S Etbin	19 S Elizabeta	19 P Urban
20 S Marjeta	20 S Bernard	20 T Svetlana	20 Č Irena	20 N Srečko	20 T Julij
21 Č Danilo	21 N Ivana	21 S Matej	21 P Urška	21 P Marija	21 S Tomaž
22 P Majda	22 P Timotej	22 Č Mavricij	22 S Vendelin	22 T Cilka	22 Č Mitja
23 S Branislav	23 T Filip	23 P Slavojko	23 N Severin	23 S Klemen	23 P Viktorija
24 N Kristina	24 S Jernej	24 S Nada	24 P Rafael	24 Č Janez	24 S Eva
25 P Jakob	25 Č Ludvik	25 N Gojmir	25 T Darija	25 P Katarina	25 N Božič
26 T Ana	26 P Viktor	26 P Justina	26 S Lucijan	26 S Konrad	26 P Dan samostojnosti
27 S Sergij	27 S Jože	27 T Kozma, Damjan	27 Č Sabina	27 N Vigil	27 T Janez
28 Č Zmago	28 N Avguštin	28 S Venčeslav	28 P Simon	28 P Jakob	28 S Živko
29 P Marta	29 P Janez	29 Č Mihael	29 S Ida	29 T Radivoj	29 Č David
30 S Julita	30 T Roza	30 P Sonja	30 N Marcel	30 S Andrej	30 P Evgen
31 N Ignac	31 S Rajko		31 P Dan reformacije		31 S Silvester

sreda, 19.1. ob 19:00	košarka	Elektra : Postojnska jama (17. krog 1. A slovenske košarkarske lige)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
četrtek, 20.1. ob 17:00	predavanje	Pravljica ura z Metko Pivk	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
četrtek, 20.12. ob 18:00	bridge	Razmigajte svoje možgane: Bridge za stare in mlade (predstavitve bridga)	Kavarna Šoštanj	Šaleški bridge klub Velenje
sobota, 22.1. ob 16:00	odbojka	Šoštanj Topolšica II : Mislinja (3. državna odbojcarska liga vzhod)	Telovadnica OŠ KDK Topolšica	Odbojcarski klub Šoštanj Topolšica
sobota, 22.1. ob 17:00	koncert	Tradicionalni novoletni koncert MePZ Svoboda in KO Vrhnika	Kulturni dom Šoštanj	Mešani pevski zbor Svoboda
sobota, 22.1. ob 20:00	koncert	Tradicionalni novoletni koncert MePZ Svoboda in KO Vrhnika	Kulturni dom Šoštanj	Mešani pevski zbor Svoboda

4. teden

sreda, 26.1. ob 19:00	odbojka	Šoštanj Topolšica : Salonit Anhovo (1. državna odbojcarska liga)	Športna dvorana Šoštanj	Odbojcarski klub Šoštanj Topolšica
sreda, 26. 1. ob 19:00	koncert	Dobrodelni koncert	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj in Mavrica - društvo za pomoč ljudem v stiski
četrtek, 27.1. ob 17:00	predavanje	Pravljica ura z Metko Pivk	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj

Napovednik prireditev pripravljajo in objavljajo: mesečnik LIST, Kabelska televizija Šoštanja (kanal 22) in spletni Portal Šoštanj.info (<http://www.sostanj.info>)

KATEGORIJE PRIREDITEV:

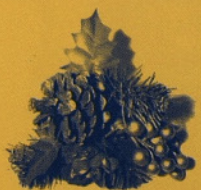
 šport

 kultura

 šolstvo

 gospodarstvo

 splošno

Vsem krajanom želimo
vesele božične praznike.
V novem letu 2005 pa veliko
zdravja ter osebne sreče.

Svet KS Lokovica

Vsem
občanom
in občankam
želimo vesele
božične praznike
in uspešno
Novo leto 2005.

Cvetličarna Režen
Koroška cesta 18 a,
Šoštanj,
tel.: 03/891-12-60

IRMAN

Vesele božične praz-
nike in uspešno, polno
veselja Novo leto 2005.

Čevljarstvo Irman s.p.

BDV storitve in trgovina d.o.o.
Levstikova 15, 3325 Šoštanj, fax: +386 3/5-865-967
e-mail: bdv.pisarna@email.si

Trgovina Elektro ČAS
Akerčeva 5/d, 3325 Šoštanj, tel&fax: +386 3/5-881-333
e-mail: elektro.cas@email.si

**CENJENIM STRANKAM ŽELIMO VESEL
BOŽIČ. V PRIHAJAJOČEM NOvem LETU
VELIKO OSEBNE SREČE, ZDRAVJA IN
ZADOVOLJSTVA.
TUDI V LETU 2005 SE TOPLO PRIPORO-
ČAMO ZA PRIJETNE NAKUPE V POSLO-
VALNICAH V ŠOŠTANJU IN VELENJU.**

KOLEKTIV ELEKTRO ČAS

Naj vam
use leto 2005
cvetijo rože!

Cvetličarna Nahtigal,
Trg Bratov Mravljak 1
tel.: 5882-928

ŽUPNIJSKA OBVESTILA

Novo leto, 1. januar 2005

šoštanjnska župnijska cerkev ob 8.30,
šoštanjnska mestna cerkev ob 11. in 18. uri,
Bele Vode ob 8.30,
Zavodnje ob 10. uri,
Gaberke ob 9.45,
Topolšica ob 9.45.

2. nedelja po božiču, 2. januar

šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. in 8.30,
šoštanjnska mestna cerkev ob 11. in 18. uri,
Bele Vode ob 8.30,
Zavodnje ob 10. uri,
Gaberke ob 9.45.

Gospodovo razglašenje, sv. Trije kralji, 6. januar

šoštanjnska župnijska cerkev ob 8.30,
šoštanjnska mestna cerkev ob 11. in 18. uri,
Bele Vode ob 8.30,
Zavodnje ob 10. uri.

Jezusov krst, 9. januar

Pri vseh mašah bo božični blagoslov otrok. Otroci bodo k cerkvenim jaslcam prinesli svoje darove, ki so jih v adventu zbrali v akciji OTROCI ZA OTROKE.

Maše:

šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. in 8.30,
šoštanjnska mestna cerkev ob 11. in 18. uri,
Bele Vode ob 8.30,
Zavodnje ob 10. uri,
Gaberke ob 9.45
Topolšica ob 9.45.

2. navadna nedelja, 16. januar

šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. in 8.30,
šoštanjnska mestna cerkev ob 11. in 18. uri,
Bele Vode ob 8.30,
Zavodnje ob 10. uri,
Gaberke ob 9.45,
sv. Anton v Skornem ob 11. uri.

God sv. Antona, 17. januar

šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. uri,
šoštanjnska mestna cerkev ob 18. uri,
Zavodnje ob 10. uri z licitacijo,
sv. Anton v Skornem ob 15.30 z licitacijo.

3. navadna nedelja, 23. januar

Ta nedelja se imenuje tudi ekumenska, ker obhajamo v dneh od 18. do 25. januarja ekumensko osmino.

Ekumenizem je gibanje za edinost vseh kristjanov.

Maše bodo:

šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. in 8.30,
šoštanjnska mestna cerkev ob 11. in 18. uri,
Bele Vode ob 8.30,
Zavodnje ob 10. uri,
Topolšica ob 9.45.

4. navadna nedelja, 30. januar

šoštanjnska župnijska cerkev ob 7. in 8.30,
šoštanjnska mestna cerkev ob 11. in 18. uri,
Bele Vode ob 8.30,
Zavodnje ob 10. uri,
Gaberke ob 9.45.

Novo leto 2005

Le kaj nam bo prineslo novo leto, se ob vstopu vanj vprašujemo. Prvi novoletni dan se imenuje svetovni dan miru. Že naš Prešeren je zapisal ob božiču: »Mir ljudem vsem bodi!« Če smo res doživeli božič, mir svete noči, potem stopajmo s to blagostjo skozi vse začeto leto. Tako bomo graditelji tistega miru, ki si ga vsak iskren Zemljan želi in po njem hrepeni.

Ne preklinjajmo tistih, ki sejejo nemir v današnjem svetu, ampak molimo zanje, če hočemo pokazati, da smo drugačni od njih. Samo tako se bo širila cesta, ki vodi v mirno sožitje Zemljanov.

Veselo stopajmo po tej poti!

Jože Pribožič

Ob 26. Decembru, prazniku družine

V medijih lahko najdemo polno lepih, a puhlih besed o tem, kako je božič tradicionalni praznik, kako je družinski praznik, kako se ljudje pripravljajo na božič z nakupovanjem daril ... Vsem nam pa bi božič moral biti najprej intimen praznik – rojstvo otroka, posebej še kristjanom – rojstvo Odrešenika. Z rojstvom otroka nam podzavestno pride pred oči več neločljivo povezanih pojmov: ljubezen – družina – otroci – starši – vzgoja. V krogu teh pojmov se je do sedaj razvijalo človeštvo. Tako kot na božič praznujemo rojstvo otroka – Odrešenika, praznujemo na prvo nedeljo po božiču praznik družine – svete Družine.

Kaj in kdo sploh je družina. Družina so starši in otroci. V današnjem svetu, polnem užitkarskih dobrin, kjer bi naj vsak posameznik delal in živel le zase, je družinsko življenje prav zanemarjeno. Pomislimo, kako lahko ustvarimo pravo in trdno družino, v kateri bomo vsak dan živeli, kot da je praznik družine.

Poroka fanta in dekleta je prvi pogoj, da dva mislita resno in ne na poskus ustvariti družino. Prava družina postane šele takrat, ko dobita starša otroka in na otrocih gradita naprej.

Družba glasno govori o tem, kako izumiramo, družine z več otroki pa gledamo večkrat po strani, ker ne razumemo, kako je živeti v družini z več otroki. Tudi nas kristjane je družba »spreobrnila«, da smo pozabili, da otroci prinašajo blagoslov. Več otrok pomeni večji blagoslov. Za vzgojo otrok si morata starša vzeti čas, ne klekniti že na začetku in reči, da ni časa za otroka. Vse posledice naših nepravilnih odločitev in naše notranje praznine brez vere pa nosijo naši otroci.

Foto: Arhiv

Žive jaslice (igra) v Sostrem, 2003.

V srečni družini imajo otroci najprej dober zgled staršev pri medsebojnih odnosih, delu, molitvi, obisku svete maše ... V takšni družini otroci prosijo za bratca ali sestrico in takšna izpolnjena želja jim pomeni več kot pa televizija, računalnik ... Ko bi naša družba pričela ceniti odrasle po naših otrocih in ne po naših nazivih in delnicah ter »emancipirano« postavila vlogo matere pred vsako drugo izobrazbo in zaposlitev, bi Slovenci hitro izgubili status samomorilcev. Žalostno je, ko ne nehajo z razvrednotenjem naših družin in poskušajo vedno z novimi pobudami, pa naj bo to kloniranje, istospolno partnerstvo, oploditev z biomedicinsko pomočjo, pa še kaj bi se našlo. To je tisto, kar nas ob prazniku družine mora zaboleti. Družino moramo vsak dan glasno zagovarjati še posebej, če smo kristjani.

Peter Turinek

KAIRO – BAB AN NASR

(mesto mrtvih ali pokopališče)

Kairo v sebi skriva še veliko neodkritega in še kakšno presenečenje za povrh. Mesto šteje blizu petindvajset milijonov prebivalcev. A ne me držati za besedo. Ta podatek sem dobil od državnega uslužbenca, ki mi je zaupal tudi, da imajo veliko težav s preštevanjem ljudi. Veliko jih je neregistriranih. »Ko jih preštujemo«, pravi, »gremo znova od začetka in vsakič je številka za pol milijona večja!«

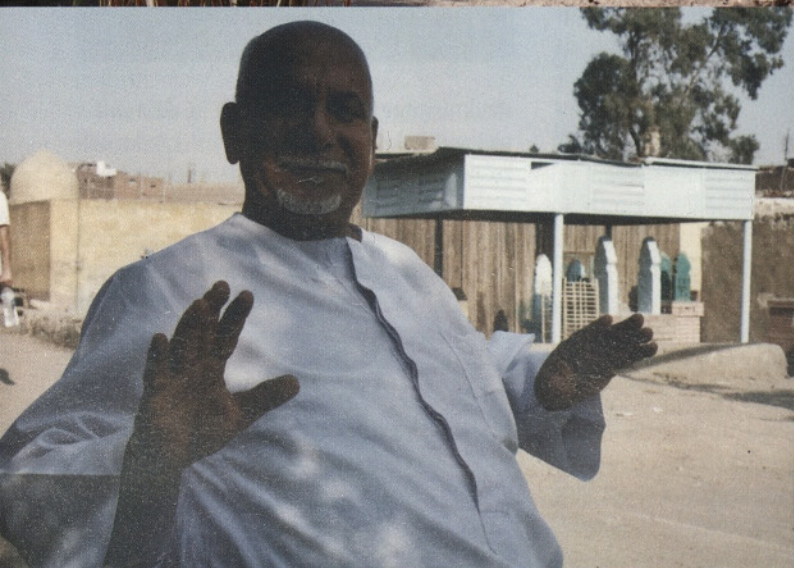
V meni se je prebudilo vprašanje, kam jih pokopljejo, ko opravijo poslanstvo na tej strani? Isti uradnik mi je priporočal naj si ogledam predel Kaira z imenom Bab an Nasr oziroma Mesto Mrtvih.

Pa se je pričela stara pesem s taksisti, ki so še vedno prepričani, da sem guverner banke Slovenije. Po treh neuspelih poskusih sem končno

naletel na nekoga, ki se je strinjal z mojo ceno in je bil prepričan, da nimam deviznih rezerv banke Slovenije. Na poti do Mesta Mrtvih sem razmišljal, kaj me čaka tam. Niti približno si nisem predstavljal. Kajkmalu pa sem spoznal, da bom doživel nekaj, kar bi bilo v Sloveniji nespremenljivo, da ne rečem šokantno! Po adrenalinski vožnji sem končno uzrl kraj, kamor sem bil namenjen. Bolj kot sem se mestu bližal, večje so bile moje oči. Opravičeno! Že na samem vходу sem ugotovil, da to mesto mrtvih ni povsem mrtvo. Nasprotno, celo zelo živahno je.

Sprva sem menil, da sem naletel na nekakšen egipčanski praznik mrtvih. Tudi tokrat sem se uštel. Nisem si upal razmišljati naprej!! Vsaka moja predstava je bila brca v meglo. Ljudi je bilo kot na kakšni tržnici! In sem vprašal, če

sem na pokopališču. Odgovor je bil pritrdilen. Jaz pa še vedno v velikih dvomih. No, pa je egipčanska podjetnost pripomogla do spoznanja, da sem le prišel na pravi kraj. K meni je pristopil možakar, ki se mu je že videla teža let. Možakar mi je želel prodati robčke in mi z veliko vnemo prepričeval v nujnost nakupa. Sam pa sem ga prepričeval, da res nisem prehlajen!! »To ni za sanacijo prehlada, ampak ko kdo umre, pač moraš jokati in s temi kvalitetnimi robčki lahko saniraš nos,« je res prepričljivo poudarjal možakar s težo let. Poudaril pa je tudi, da je to zelo dober posel. Pogovor pa se je poglobljal, kljub najini zelo čudni angleščini. To mi je bilo zelo všeč. Nobene zadrege zaradi pomanjkljivega tujega jezika. Razumljivo je bilo, da sem vrtal po njemu. Kaj je ključ njegovega

uspeha. No ja, kar nekaj časa sem potreboval, da sem s strokovnim policijskem zaslišanjem ugotovil razlog. Ta tiči v njegovih letih, ki so pripomogla k modrosti trgovanja. No, pa pridimo h ključu uspeha, ki je zaupal samo meni. Poedal mi je: »Čisto preprosto. Počakam, da pogrebni sprevod pridrvi mimo. Nemo opazujem, kdo so najbolj žalostni in objokani. Tako opazim potencialne kupčce. Najbolj obupane imam najraje. Takim pristopim najraje. Pa še malo na vest potrkam. Pri takih je uspešnost osemdeset odstotna. Obogatel res ne bom nikoli. Toda Alah mi s svojim odvzemom duš zagotavlja poln trebuh in prav rad se mu priklonim petkrat na dan. Tako je to Mistr Dan. Pri nas je trdo življenje, iz dneva v dan ne vemo kaj nas čaka. Nikoli ne obupujem, ker mi je Alah pokazal pravo pot.«

Pogovor pa se je razvijal dalje. Glede na njihovo trdo življenje sem ga vprašal, koliko samomorov naredijo v 80 milijonskem Egiptu. Na moje ponovno presenečenje je povedal, da niti enega samomora ni. »Težko verjamem, Mistr Abdul.« »Verjemi, verjemi mi, po Koranu je to strogo prepovedano. Te duše nikoli ne pridejo

v nebesa.« Potem sem ga pikro vprašal o samomorilnih teroristih. Možakar se mi je sladko nasmejal: »Misliš tiste slabe ljudi, ki si navežejo eksploziv okoli pasu. Joj mene! Teh se pa jaz zelo sramujem. Nekdo jim obljubi nekakšne device v nebesih in juriš v prvo restavracijo z vsem eksplozivom. Ne vem, kaj lahko tam naredi z devicami, saj vendarle pride na ono stran razkosan. Nikoli ne pridejo tja, saj jim sam Alah prepreči.«

Najin pogovor je zmotil pogreb. Na njegovem obrazu pa se je prikazala močna trgovska volja in na lastne oči sem se prepričal o njegovem profesionalizmu.

Sam pa nisem hotel motit te žalne procesije in sem se podal na lov za novimi spoznanji. Ni bilo treba daleč. Za naslednjim vogalom sem slišal smrčanje. Nič posebnega, bi kdo rekel. A zmotilo me je dejstvo, ker so ti zvoki prihajali iz lesene grobnice. S strahom sem vstopil v ta »prostor« in novo presenečenje je bilo pred mano. Po vseh pravilih bi tam moral ležati mrlič. A bil je zelo živ človek, niti najmanj ni kazal, da je mrtev. Res je smrčal tako na glas, da bi prav lahko prebudil kakšnega pokojnika. To je

bilo nezaslišano. Da spi v tujem grobu! Hotel sem ga ošteti! Ko sem ga podrezal z nogo, me je spokojno pogledal z enim očesom. Prve njegove besede so bile: »Dobrodošel v Egiptu!!! Kaj nekaj delaš v Mestu Mrtvih? To ni kraj, kjer bi se sprehajali turisti!« Točno te besede so prišle iz njegovih ust. A jaz sem ga vseeno oštel, kaj neki spi v tujem grobu! Še večji nasmeh od prejšnjega. »Ti turist, vidim, da še ne veš, kaj se tukaj dogaja. Ti bom pa malo pojasnil, kam si prispel. Ozri se malo naokoli in opazuj.« Pričel je nekoga klicati. Iz sosednje grobnice je prišla kar cela družina. Postalo mi je zelo jasno, da si mrtvi delijo prostor z živimi. Pokukal sem v njihovo domovanje. No, ni bilo slabo, če izvzamemo, da so to grobnice. Nekatera imajo celo električno napeljavo. Ponudili so mi čaj s plinskega kuhalnika. Kuhinjski delovni pult je bil nagrobni kamen. To, da ljudje živijo v grobovih, sem slišal že pred leti. A nisem verjel do trenutka, ko sem to videl na lastne oči. In tam sem še enkrat spoznal kako malo je potrebno za srečno življenje. Naj slike povedo svoje!

Besedilo in fotografije: Dejan Tonkli

VOŠČILO za naslednje leto ...
Vso srečo pri odkrivanju novih obzorij.

*Ne prepričujte se,
da ste srečni in
ne opravičujte časa, kdaj
boste to postali.*

Preprosto to bodite.

Srečno 2005!

p.s.

*Anita pa pravi:
»Če ste čas izgubili, ga
Poiščite.
Sicer bo minil brez vas.«*

Spontanost

Savina Vybihal se v Mestni galeriji Šoštanj predstavlja drugač. Razstavo podob v mešanih tehnikah, v akrilu in gvašu ter olju, ki jih avtorica gradi na svoji osebni likovni izpovedi sveže in prepričljivo. Razstava je bila na ogled do »Miklavža«, ob tej priložnosti pa je avtorica s pomočjo nekaterih izdala tudi katalog.

Odrptje razstave je popestril kulturni program v izvedbi dueta Biser, razstavo pa je namenu predal župan Občine Šoštanj Milan Kopušar. Likovna kritičarka Marlen Premšak pa je razstavo pospremila na pot z naslednjimi besedami:

Savina Vybihal ima mnogo interesov in mnogo talentov, smisel za organizacijo in vodenje prireditev, suvereno nastopa v javnosti, na drugi strani pa v zavetju svojega doma išče neke druge, v intimo in duhovnost zazrete svetove, povezane tudi z njenimi osebnimi travmatičnimi doživetji. Obogatena z nasveti in znanjem svojih učiteljev in mentorjev, med njimi ji je najljubša akademska slikarka Darinka Pavletič – Lorenčak, se je že več kot pred petnajstimi leti odločila, da bo svoje podobe postavila na ogled javnosti in se, čeprav v bistvu plaha, odločila za samostojno razstavljanje in pogosto obiskovanje likovnih kolonij, kjer je pridobivala nove in nove izkušnje.

Slikarji dobro vedo, da je osnova vsega spretna risba in obvladovanje roke, ki vodi svinčnik ali pero. Savina Vybihal si je to vzela k srcu in se najprej urila v risanju, v realističnem posnemanju, v nizanju portretov, tudi tistih zahtevnejših otroških obličij. Njena risba je postala čista in odločna. Zatem je prišlo iskanje lastnega osebno obarvanega motivnega sveta, v katerem sestavlja svetli in temni pol človeškega bivanja in nehanja, tudi v metafizičnih in simbolnih razsežnostih, vendar ne vsiljivo, pač pa odprto, prepuščeno gledalčevi interpretaciji.

Sedaj slika spontano, kot roka drsi, pogosto več platen ali listov hkrati v povsem različnih tehnikah. Na njih pušča odprto pot naprej tako v izbiri motiva kot v likovni obdelavi, kjer jo zanimajo nepričakovani efekti in domiselno

Foto: List

Foto: List

strukturirane površine. Res pa je, da motiv v njej zori in ko je goden, plane v slikarsko obliko, pogosto v več različicah ali v navezi z drugo podobo. Narava je njeno zavetje, njen vir energije, metulji, ptice in cvetovi simboli ravnotežja in spokojnosti, vendar ima rada tudi človeka z vsemi dobrimi in slabimi lastnostmi. Tačas upodablja predvsem ženske figure, ki latentno nosijo v sebi že tudi moški pol. Ženske, mlade in lepe, manj mlade in manj lepe, a vendar vse kot Hrastove vile.

Milojka Komprej

Ustvarjalni literati

Literati Društva upokojencev Šoštanj so letos zaokrožili enajsto leto delovanja, ki so ga začeli kot sodelavci založbe Drumac.

To sodelovanje traja vsa ta leta, saj tam redno objavljajo svoje prispevke. Izdali pa so tudi lastno knjigo z naslovom Utrinki življenja, ki je izšla v 400 izvodih, s kasnejšim ponatisom sto izvodov ter 25 knjig razširjene izdaje.

To pa seveda ni edini dosežek ali dejavnost članov te sekcije, saj jih srečujemo vsepovsod, na raznih prireditvah, proslavah ter v samostojnih izdajah svojih literarnih del.

Literarno sekcijo Društva upokojencev Šo-

Foto: Dejan Tonki

štanj vodi Franc Hudomal, ki je skupaj z ženo Marijo izdal že dve knjigi Po dolini in bregovih Črnega grabna in Na bregovih Radomlje, sam pa je pogost in znan avtor. Marija Hudomal je znana po nastopih in literarnih prispevkih, za svoja dela je prejela tudi nagrade. Ana Meža je pesnica. Objavlja v različnih medijih in v skupni knjigi Utrinki življenja. Vabijo jo na razna praznovanja, kjer popestri vzdušje s svojo besedo.

Terezija Golubič je poleg skupne knjige izdala tudi knjigo z naslovom Ljubezen in spomini.

Marija Gomboc je poleg objave v knjigi Utrinki življenja objavljala še v nekaterih zbornikih in recitala na praznovanjih.

Hilda Steblovnik je dejavna članica društva, ki je izdala pesmi v knjigi Iskrice samote. Na svetlem pa je njena nova pesniška zbirka Trudne misli.

Jule Mlinar, njihov član, se je odselil, kljub vsemu je pustil za seboj sled v knjigi Utrinki življenja, društvo pa se je žal za vedno poslovilo kar od svojih dveh članov: Franca Pečovnika, plodnega pisca, ki je izdal dne knjižici Narava in človek ter Sovaščanom v slovo, v samozaložbi pa tudi knjigo Ravne nekoč in danes ter Pesmi mladih let iz moje domovine. Franc Špital pa je objavljaval svoja dela v že prej omenjeni knjigi, ki so jo člani ustvarili skupaj.

Tako nekako pregledno pa tudi kronološko je predsednik Franc Hudomal v sredo, 8. decembra, seznanil prisotne člane z delovanjem sekcije. Za konec srečanja pa so se člani predstavili s svojimi deli. Veliko lepega je bilo slišati.

Milojka Komprej

Dejavnosti Kulturnice Gaberke v jeseni

Dolgoletni član upravnega odbora Kulturnice Gaberke Ludvik Krenker je septembra praznoval abrahama. Na okroglo obletnico je povabil tudi ostale člane upravne-

Ludvik, v tvoji družbi se nam nikamor ne muči.

ga odbora, ki so mu v dar prinesli precej "okroglo" in znotraj mokro darilo. Ludvik, vse najboljše in glej, da ti bo darilo še dolgo služilo.

Povabljeni smo bili tudi na Šmihelov sejem, kar pa je že bilo opisano v oktobrskem Listu.

V začetku oktobra smo imeli za vse člane društva piknik na Čančevem vrhu, kamor je bil organiziran skupinski pohod iz Gaberk, mimogrede pa je bila preizkušena tudi nova brv čez Velunjo v »pruhu«, ki so jo s skupnimi močmi postavili Gaberčani. Brv je na istem mestu že stala pred nekaj desetletji, potem pa jo je zob časa uničil. Starejši občani se je še najbrž spomnijo, saj je bila to ena izmed poti v Plešivec. Na pikniku je bilo poskrbljeno za vreme, hrano, pijačo, glasbo in razne igre.

Tako blizu, pa tako fajn.

V novembru smo bili povabljeni na obisk h Kulturnemu društvu Miklavž na Dravskem polju, kjer je bilo organizirano srečanje pevcev in ansamblov narodno zabavne glasbe z imenom Korajža velja.

Nastopile so tudi naše pevke Gaberški cvet in pozele velik aplavz.

Kako smo zašli v ta konec? Ena izmed naših pevk ima v bližini vikend in ker se sorodne duše hitro najdejo, je kmalu prišlo povabilo za nastop naših pevk na njihovi prireditvi. Seveda smo v društvu soglasno sprejeli sklep, da se te prireditve udeležimo. Miklavžani so za nas priredili sprejem na Kmetiji odprtih vrat Puklavc, kjer so nam predstavili vinorodni okoliš in njihova najboljša vina. Zvečer smo si v nabito polni dvorani navdušeni ogledali prireditev.

Miklavž nas je dobro sprejel in pogostil.

»Srečniga pa zdraviga«

Končno je pritisnil mraz. Sivi dnevi, ki nam dajo vedeti, da se bližajo prazniki, so med nami. Čakamo samo še sneg. Leto 2004 se poslavlja in z vso hitrostjo dravimo proti novi številki, ki je malo bolj okrogla.

Lučke na hišah in oknih smo prižgali, tako je nam ostalo samo še odštevanje.

Preteklo leto nam je prineslo marsikaj, tako dobrega kot slabega. Vsakemu od nas je pustilo pečat, naredilo siv las in zarezalo gubo več v lice. Postali smo eno leto starejši, ni pa nujno, da tudi pametnejši ali modrejši. Dalo nam je možnost, da smo naredili nove korake. Spoznali nove ljudi in s tem ustvarili nova prijateljstva. Se na novo ali nazaj zaljubili. Dalo nam je tudi to možnost, da popravimo slabe stvari, se opravičimo, povemo nekemu, da nam je enostavno žal.

Vsem bralcem Lista želim mirne praznike, tople rokavice, oranžne pomaranče nabodene s klinčki. Dnevi naj ne bodo temni. Veliko veselja in polne žepe sladkarij.

Kaj pa želim sebi? Hm? Da bi bilo uspešno leto 2005! Da bi se končno umirila. Da bi mi Maribor dal možnost narediti vse kar sem si zadala. »Ampak brez muje se še čevelj ne obuje«, je rekla stara mama.

Vsem želim manj krzna na obešalnikih, več sonca na očeh, manj prometnih nesreč, več potovanj z vlakom, manj smoga v zraku in več svežega vetra v laseh. Potem pa vroč kakav, ki ga delimo s tistimi, ki jih imamo najraje.

Lahko pa si vsi podarimo nekaj kar je povsem brezplačno. Podarimo si lahko lepe in tople misli - ker v tem je bistvo obdarovanja. Drug drugemu zaželimo nekaj lepega, predvsem pa iskrenega.

Torej: naj bodo lepi prazniki.

Če smo prižgali lučke na hišah, jih prižgimo še v nas. Naj gorijo in razsvetljujejo vse ki jih imamo radi. Naj vedo, da je ob njih nekdo, ki mu ni vseeno.

Sladke praznike!

Foto: A. Grudnik

Foto: A. Grudnik

Delu čast in ... denar!

Nekaj prireditev sem že doživel v muzejski sobi na velenjskem gradu, kjer je ohranjena ikonografija naše bližnje zgodovine. Mene glorificiranje ročnega dela in božje čaščenju poštirkanega gospoda s cigaro, ki ga bolj poznamo pod tovariš Tito, ne prevzame več. Čutim nelagodje in cinični pogled z demokratične distance in si kljub rednim dnevnim dozam spiranja možganov z bliščem potrošništva, ob obisku tiste sobe na gradu vedno rečem: »Hvala bogu, da je rdeče diktature konec.«

A namen tega zapisa ni brskanje po naši bližnji preteklosti, saj bi rad nekaj besed namenil letošnji knjižno-založniški beri v Šaleški dolini, ki je bila 3. decembra, na »ta veseli dan kulture«, predstavljena na velenjskem gradu. Uvodne misli so le namig, da bi predstavitev tako pomembnega dela ustvarjalnosti Šaleške doline, kot je založništvo, gotovo našla prostor tudi v bolj primernih prostorih, ki imajo, bolj kot po plesnivi zgodovini, vonj po svežih knjigah.

»Predstavitev založniške dejavnosti v Šaleški dolini v letu 2004« (za obdobje december 2003–november 2004) je za Muzej Velenje pripravila Mateja Medved ob pomoči Silva Grmovška, ki skrbi za domoznansko literaturo v velenjski

Mateja Medved.

knjižnici, in Matjaža Šaleja, dolgoletnega (so)urednika Almanaha občin Šmartno ob Paki, Šoštanj in Velenje, sicer zaposlenega na ERICO Velenje. Seznam je razdeljen po občinah. Velikost (proračuna) le-teh odraža tudi število izdaj v posamezni občini, čeprav je zanimivo tudi to, da vsaj v leposlovnem delu prevladujejo samozaložbe. Posebej so sestavili tudi seznam izdanih nosilcev zvoka s posebnim poudarkom, da nad dejavnostjo izdajanja zgoščenk ni pravega pregleda in je tako predstavljeno samo 14 »cedejev«, ki jih lahko tudi kupite, a o njih ne bomo poročali podrobneje.

Z njihovim kulturnim društvom smo navezali stike ter jih povabili, naj se tudi oni spomladi oglasijo v Gaberkah – pridejo.

Sodelovali pa smo tudi na Katarininem sejmu, in sicer smo imeli na stojnicah domače pecivo, čebelarke izdelke, Tone Rezman pa je prikazal bistvo sejma – »šoštarske« izdelke domače proizvodnje. Na odru pa so veselo prepevale naše pevke Gaberški cvet.

Drago se pripravlja na novo gledališko vlogo.

Po polletnem zatišju se je v Gasilski garaži zopet predstavila Pisana zveza (Neubrisani, Ubrisani, Prebrisani, Nabrisani, Zabisani) avtorja Petra Rezmana. Igra je bila z manjšimi kadrovskimi spremembami samo v decembru zaigrana že dvakrat.

Prihaja zima in našel se je čas za odrske deske.

V gosteh smo imeli tudi gledališko skupino Kulturnega društva Šmiklavž iz Podgorja, ti so napolnili gasilsko dvorano s komedijo Figole fagole.

Da pa Linhartovi dnevi v Gaberkah ne bodo ostali le kot spomin, ki beži, bo za to poskrbelo Kulturno prosvetno društvo iz Bazovice, katerega predsednik je Alojz Usenik, ki je bil član komisije na Linhartovih dnevih. 15. januarja 2005 ob 15. uri jih gostimo v naši gasilski garaži z njihovo zelo uspešno komedijo Piknik s tvojo ženo. To je njihova zelo popularna predstava, saj je bila izvedena že 115-krat.

Aleksander Grudnik

Zopet smo na pragu novega leta, ko se v ljudeh po vsem svetu poraja upanje, da bo naslednje leto boljše od prejšnjega. No, izjema so ljudje, ki imajo za sabo zelo uspešno leto in ti si seveda lahko želijo le še mnogo takih let. December je tako čas mrzličnih nakupov, ko ljudje zapravijo velik odstotek svojega letošnjega zaslužka za darila in hrano. Vozički v nakupovalnih središčih se šibijo pod obilico prehrabrenih artiklov in včasih se sprašujeva, ali se ta hrana res vsa poje. Kot da bi si ljudje v decembru dali duška in rekli, konec je štetja kalorij, s tem začnemo spet po praznikih. December je tudi čas »zaključkov«, kjer jih velika večina pregloboko pogleda v kozarec in se zato izlivajo čustva in zgodi se, da je nekaterim potem v januarju kar nerodno pogledati sodelavcu v oči. Torej, veseli december bi lahko imenovali tudi nori december. Verjetno je kar prav, da ga imamo. Le na tak način si lahko vsaj en mesec v letu damo duška in skušamo vsaj navidezno pozabiti na skrbi in slepo verjeti v nekaj boljšega. Sploh pa je to najbolj pravljčni čas v letu za naše otroke, ki v pričakovanju daril skušajo na različne načine dokazati, da so najbolj pridni malčki na svetu. Pišejo pismenca ali Miklavžu ali Božičku ali dedku Mrazu oziroma kar vsem trem. Vsi trije imajo lahko kar težave pri obdarovanju, saj so želje otrok včasih neuresničljive, sploh če so te nematerialnega značaja.

Na koncu vam zatorej polagava na srce: uživajte ta nori decembrski čas, prepustite se pravljčnemu vzdušju, ob vsem skupaj pa ne zbolite za prehudo nakupovalno mrzlico. Ob novem letu pa podajava voščilo, ki si ga sicer ponavljamo vsako leto:

Veliko zdravja, sreče in veselja ter uresničitev vseh skritih in ne skritih želja.

Knjige torej.

Na velenjskem območju je izšlo lani kar 13 leposlovnih knjig, od tega pet v samozaložbi, eno knjigo je izdalo Obzorje, založništvo Maribor, poleg tega pa so po eno knjigo izdali še: Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje, Mladinski center Velenje, Univerza za III. življenjsko obdobje Velenje, Naš čas Velenje, dve knjigi pa sta izdali celo ustanovi, ki se v Velenju ukvarjata izključno z založništvom, in sicer sta to Pozoj in Velenjska knjižna fundacija. Za Pozoj je značilno, da lahko pri tej založbi izdate knjigo, če priskrbite denar – gre torej za neke vrste »podaljšano« samozaložništvo. Letos so na ta način izdali monografijo slikarja Jožeta Svetine.

Jože Svetina.

Da velenjsko »uradno« založništvo zelo peša, priča tudi dejstvo, da je iz ambicioznega projekta z naslovom Velenjska knjižna fundacija uspelo v minulemu letu pridobiti samo en naslov, in sicer je to knjiga za otroke Z botro pujsa na potep, pesnika, pisatelja, publicista in vodja fundacije Iva Stropnika.

Pripravljavcem seznama pa se je primerila majhna nerodnost, saj bi literarni almanah Hotenja, ki je v svoji četrtsotletni zgodovini izšel že petnajstič, vendarle bolj sodil h »knjigam« kot k »poročilom in letopisom«, kjer so zbrane edicije, kot so na primer letno poročilo Gorenja, Okoljsko poročilo Premogovnika Velenje in edicija o rokometnem klubu. Pa dobro razumem zadrego sestavljalcev seznama, saj tudi mene muči, kako bi kakšni tiskovniki rekli, ko pišem ta članek ...

Knjižna bera v Velenju bo v tem iztekajočem letu po pomembnosti del ostala zabeležena gotovo po zaslugi samozaložnikov. Naj omenim samo knjigo fotografij Slovenija, nova zvezda Evrope, ki je sestavni del istoimenske-

ga projekta, temelječega na razstavi fotografij Barbare Jakše in Staneta Jeršiča, ki sta knjigo izdala.

Barbara Jakše in Stane Jeršič.

Kar se tiče leposlovja, pa po kvaliteti izstopa roman Ireneja Jeriča z naslovom About Ray. To je Jeričeva druga knjiga in upati je, da indoktrinacija med študijem novinarstva, ki ga je začel letos, ne bo tako huda, da bi v njem umirila ustvarjalni naboj. Knjigo pa bi bilo treba prepisati kot obvezno čtivo vsem politikom Šaleške doline, če bi ti po kakšnem programu morali brati leposlovje ...

Ireneja Jerič z Aco Poles, ki je »taglavna« pri vsej zadevi ...

Sam bi kot pomembnejši omenil še dve izdaji, in sicer zelo zanimivo knjigo o Graški Gori izpod peresa Martina Pustatičnika, ki jo je izdala Univerza za III. življenjsko obdobje.

Martin Pustatičnik.

Posebno dragocena pa se mi zdi priložnostna knjiga, ki je prerasla v dragocen dokument ljudske umetnosti. Knjigo so svoji mami ob njeni 80-letnici založili njeni otroci, uredila pa jo

Novoletne želje

Še malo, pa bomo dočakali novo leto ... tri, dva, ena ... 2004! Pričakala sem ga nekje na mrzlem severu Nemčije. Skoraj pred enim letom, pa se mi zdi, da je bilo šele včeraj. Kot pred enim dnevom, čeprav sem vmes doživela še na tisoče nepozabnih trenutkov.

Eden tistih pomembnejših tako zame kot tudi za vse, ki to berete, je zagotovo odločitev, da bom pa še jaz napisala kaj za tale naš šoštanjski List. Tako sem, dragi bralci, med vami še precej zelena, a polna idej in prepelna domišljije.

Ja, sedaj sem se pa zapletla. Toliko idej, pa nič posebnega, kar bi vam lahko zaželela za prihodnje leto. Res je, želela vam ne bom nobenih poslovnih uspehov, življenjskih dosežkov ali uresničitve večnih želja, temveč le nekaj vsakdanjih, vsem dostopnih drobnarij.

Najprej to, da bi bili veseli, da živite tukaj in zdaj. Da bi bili stoodstotno prisotni v sedanjem trenutku; z mislijo toliko v preteklosti, da bi vam dajala moči za naprej, in toliko v prihodnosti, da bi se lahko veselili bližajočih se dogodkov. Naslednja moja želja je, da bi si vsi brez slabe vesti privoščili posedanje na kavču, podaljšan spanec, poslušanje najljubše glasbe ali namesto ubijajočega hitenja dober roman.

Seveda ne gre brez toplih nogavic pozimi in belega zvončka spomladi, svetlega sonca in veličastnih barv nevihte poleti ter pisanih dežnikov v sivi otožnosti jeseni. Brez skrbi, prepričana sem, da boste v naslednjem letu opisano vsi doživeli; moja želja je le, da bi to opazili, se nasmehnil in bili preprosto veseli, da ste.

Pa še nekaj! Da bi bili veseli, da niste sami na tem ogromnem planetu. Že s tem, ko prebirate te želje, lahko veste, da je nekdo, ki vam želi dobro. Poleg tega pa se ozrite okoli sebe, nasmehnite se tuju, objemite domače in ne skaparite z besedami: »Rad te imam.« Nasmejte se celemu svetu, svet vam bo vrnil nasmeh!

Ko pa ne bo šlo več naprej, ko se bo čas vlekel in bo en trenutek dolg kakor cela večnost, se spomnite, da vse mine – tudi minljivost!

Torej, veseli božič in nasmejano v 2005!

KOT DA BI SNEŽILO

*Kot da bi snežilo
veter stresa
ivje z vej.*

*Kot z neba
bi padale snežinke,
pa sonce ti mežika, glej!*

*Premražena megla
se v veje je skrila,
s svojo ledeno lepoto
je drevje ovila.*

*Sedaj jo bo sonce ogrelo,
v zameno za svojo toploto
pa ledeni nakit
zase bo vzelo.*

Čedalje več kisljih, še več pa namrščenih obrazov je okrog nas. Res je, življenje je mnogokrat težko, pred nas postavlja zdaj večje, zdaj manjše težave in probleme. Pa tudi sicer smeh ni več zaželen. Razen seveda ob grobi šali, ob nagravžni televizijski »humoristični« oddaji. Se še kdo smeji kar tako, iz veselja do življenja, do majhnih radosti, ki nam jih nudi naš vsakdan? Občutek imam, kot da bi se ponavljala zgodba iz knjige Umberta Eccia Ime rože, kjer je bil smeh strogo prepovedan.

Nekako smo postali prepričani, da je smeh znamenje lahkomišelnosti, neresnosti, nezrelosti, neodgovornosti, če ne že kar neumnosti. Kar pogledajte fotografije anoreksičnih manekenk, kako namrščenih obrazov zro mimo vas, pa bi lahko našli primere kar v svoji okolici, morda celo pri sebi.

Znanstveniki so ugotovili, da smeh izredno ugodno vpliva na naše zdravje, tako psihično, kot fizično. To velja celo za nasmešek. Telo ob tem sprošča kemične snovi – endorfine – ki blagodejno delujejo na nas. Ne pravi zastoj stari rek, da je smeh pol zdravja.

Dana mi je enkratna priložnost, da vas lahko nagovorim preko Lista in vam zaželim kaj lepega ob prehodu v novo leto. Zato vam pravim; ne sramujte se smeha. Polepšal bo življenje vam in vsem okrog vas.

V letu, ki prihaja vam torej želim obilo zdravja in iskrenega smeha!

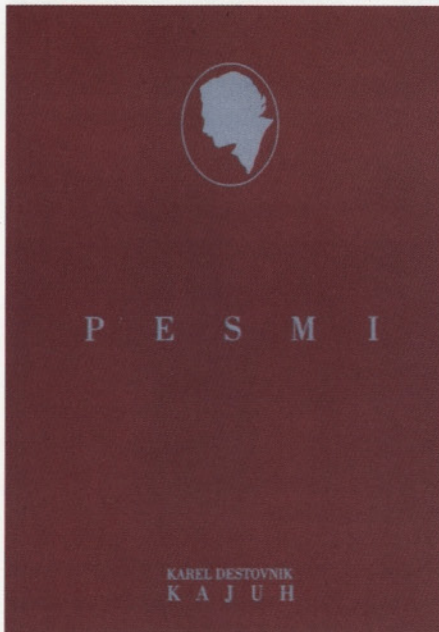
je njena hči Zlatka Lampret. »Kavnikova mati iz Javorja« je delo, ki bi si zaslužilo ponatis, kajti knjige praktično ni mogoče kupiti. Vprašanje je samo, kje bi se našel kakšen založnik.

Toliko o velenjski knjižni beri, čeprav bi se dalo o njej še kaj napisati, česar pa ne bi mogli reči za založniško (ne)bero v Občini Šmartno ob Paki.

Zlatka Lampret, »Kavnikova« z Javorja ...

Čast šoštanjkega založništva leposlovja je rešila Občina Šoštanj, ki je izdala (še enkrat) Kajuhove pesmi. Knjiga je bila natisnjena v počastitev 60-letnice Kajuhove smrti, za koga pravzaprav, pa ni čisto jasno. Osebo pa sem prepričan, da je na šoštanskem področju toliko aktivnih literatov, da bi bilo temu področju potrebno nameniti bistveno več pozornosti. Morali bi pripraviti koncept in kriterije ter za-

Kajuhova pesmarica, rdeča, kakopak ...

gotoviti res minimalna sredstva, saj sam tisk cenovno sploh ni več zahteven, za honorarje pa tako vemo, da večina piscev sploh ne razmišlja o njih – kar je seveda narobe; pa vendar je (še vedno) tako.

Pravi založniški podvig pa je letos uspel jezikovni šoli Lingua oziroma prof. Lidiji Napotnik, ki je svoje bogate izkušnje zasebne šole za poučevanje tujih jezikov letos strnila v dva učbenika, in sicer Angleščina za cicibane – priročnik za učitelje in delovni zvezek Angleščina za cicibane. Treba je reči, da Napotnikova v poučevanju najmlajše generacije ukaželjnih otrok orje ledino v Sloveniji in bodo njeni učni pripomočki zanesljivo pošli in bodo koristno porabljeni. Da gre Lingua v korak s časom, pa dokazuje še zgoščenska z enakim naslovom, na kateri pesmi in deklamacije za otroke od 5 do 8 let poje Lea Babulč iz Lokovice. Posebna vrednost omenjenih izdaj je gotovo ta, da je realizacija projekta skoraj v celoti plod »domačega, šoštanjkega« znanja.

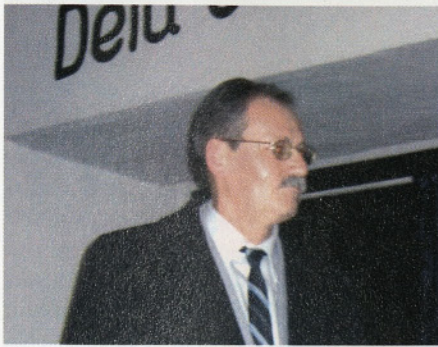
Foto: List

Lidija Napotnik.

Foto: List

Miro Perovec.

Iz nemščine pa je bila prevedena tudi knjiga Zlato žito: kruh je moje življenje, ki jo je napisal rojak Ludvik Polanc. Izšla je v samozaložbi, prav tako tudi zbirka priložnostnih verzifikacij Mira Perovca, o kateri smo v Listu že poročali.

Omenimo še, da se je na spisku izdaj minulega leta v Občini Šoštanj po pravici znašla tudi zloženska Ohranimo Smrekovec, ki jo je izdalo Planinsko društvo Šoštanj, uredila pa jo je (tudi naša sodelavka) Martina Pečnik.

In kaj bomo rekli za konec? Na svidenje prihodnji december in sam se že veselim novih knjig, ki tako pridišijo iz pekarnice - ups - tiskarne. Verjamem tudi, da marljivih zbiralcev novih knjig ne bodo preveč bodle bodice iz uvoda tega zapisa, še bolj pa se veselim prvega založniškega projekta izdajatelja revije List, ki jo ravnokar listate - Zavoda za kulturo Šoštanj. Čakamo!

Peter Rezman

In smo dočakali!

Tik po predstavitvi letošnjih izdaj, je Zavod za kulturo Šoštanj izdal »Pobarvanko« pravljice Lučka na morju, ki jo je napisala domačinka Katja Kočevar.

Smeti so nam blizu

13. decembra 2004 je v veliki dvorani velenjskega Hotela Paka potekala prireditel, ki so se je udeležili štiri in pet let stari otroci, ki obiskujejo Vrtec Velenje.

Foto: List

Bilo jih je okoli 500, saj so prišli tudi iz vseh podružničnih enot vrta (Pesje, Škale, Šentilj, Plešivec, Vinska Gora).

Ogledali so si predstavo z naslovom Janko Balabanko, ki je nastala v okviru projekta MO Velenje "Osveščanje javnosti o pravilnem ravnanju z odpadki" in jo je MO Velenje tudi v celoti financirala.

Predstavo so pripravili raziskovalci Inštituta za ekološke raziskave ERICo Velenje v sodelovanju z BUREKTEATROM (nastopila sta Kaje-tan Čop in Gorazd Planko).

Foto: Arhiv

Kultura je vseobsegajoča ... od gledališča, do zbiranja odpadkov.

Otroci in njihove vzgojiteljice so bili nad likom Janka Balabanka, prijaznega in zabavnega smetarja, ki jim je na izviren in zanimiv način predstavil ločeno zbiranje odpadkov, prav navdušeni. Ob glasbi in smehu so se kar mimogrede naučili, katere vrste odpadkov sodijo v posamezne posode za ločeno zbiranje, in spoznali, kako pomembno je, da vsak od nas po svojih močeh prispeva k urejanju in varovanju okolja. Janku Balabanku so obljubili, da bodo vse, česar so se naučili, povedali tudi svojim domačim in skupaj z njimi v bodoče pridno ločevali odpadke.

Mojca Ževart, ERICo Velenje

Sreče, zdravja in veselja
Res želim prav vsem
Ena naj se spolni želja
Čisto vsem ljudem
Naj ljubezen svetu vlada
Otrok naj nikjer ne strada

Prednovoletno razmišljanje

Če ti življenje že osemindvajseto leto uravnava šolski zvonec, ki zazvoni prvič septembra in utihne konec junija, se čas ne obrača po koledarskem, ampak po šolskem letu. Učitelji navadno junija rečemo: »No, pa je spet leto naokoli.« Septembra pa: »Spet smo na začetku.«

Tako tudi meni konec koledarskega leta najverjetneje ne pomeni toliko kot večini ljudi, ki kujejo načrte, kaj vse bodo postorili v novem letu, katerim razvadam se bodo odrekli. Misli se jim vrtijo okoli tega, kaj vse bo novo leto lepega prineslo. Jaz se tako sprašujem vedno pred novim šolskim letom. Zame je september večja prelomnica kot januar. Z vznemirjenjem čakam, kakšni bodo leto dni starejši učenci, kaj vse bo prinesla devetletka, zadnje leto pa tudi, kako bo v novi šoli.

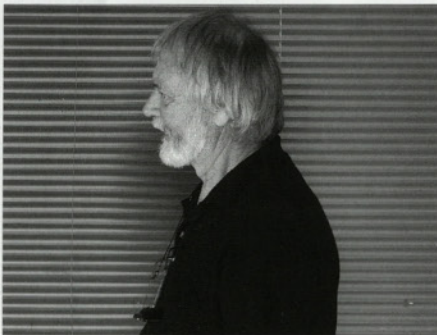
Porajajo se številna vprašanja: Kako se bomo ujeli učitelji obeh šol? Kako se bodo združevali učenci? Se bomo znali obnašati v tako veliki in moderni zgradbi? Se bomo tako razkropljeni učitelji kaj videvali? Kateri učitelji bodo sploh ostali? Kaj bo z drugimi? Svojo učiteljsko pot sem začela v čisto novi šoli, v katero smo prišli tako začetniki kot tisti z bogatimi izkušnjami. Vsi smo tako rekoč začeli iz nič, neobremenjeni s preteklostjo. Takrat je res vsak lahko začel znova, brez predsodkov do drugih. Med sabo se pravzaprav nismo poznali, zato smo lahko ustvarili vsak svojo novo podobo. Teže je namreč začeti v že oblikovanem kolektivu, kjer je že vse dorečeno, kjer ima vsak svoje mesto. Morda pa je nova šola priložnost, da si svoj položaj na novo oblikujemo, da odnose v kolektivu obogatimo z novimi sodelavci; da odkrijemo sveže zamisli, kako spodbujati pozitivno ravnanje, učenje, kako prenašati znanje na mladi rod.

Kakor koli se vrtimo, vedno pridemo do bistva našega pedagoškega dela - do učencev. Le kaj oni pričakujejo od nove šole, novih sošolcev in učiteljev? Se veselijo? Jih je strah? Prav gotovo jim ni vseeno, da verjetno naslednje šolsko leto ne bodo več s svojimi sošolci, saj se bodo oddelki združevali. Najbrž se sprašujejo, kateri učitelji jih bodo vzeli pod svoje okrilje. Svojih so že navajeni, drugih ne poznajo. Pričakovanja so velika, čas odgovorov pa vedno bliže. Morda si bo kdo ob novem koledarskem letu zaželel prav to, da bi v novem šolskem letu ne bilo preveč pretresov tako med učenci kot med učitelji. Upajmo, da veselja ob lepi novi šoli ne bo pogrenilo kaj neprijetnega, ko se bodo jeseni odprla nova šolska vrata.

pripravila Ajda Prislan

ČEZ URŠLJO GORO

Upravi odbor Prešernovega sklada je na Ministrstvu za kulturo objavil letošnja Prešernova nagrajena in nominirance za nagrade Prešernovega sklada. Nagrade bodo podeljene na predvečer slovenskega kulturnega praznika 7. februarja 2005. Eden od obeh Prešernovih nagrajencev je vrhunski slovenski slikar in grafik ter mednarodno uveljavljeni umetnik Bogdan Borčič BORČIČ iz Slovenj Gradca, izviran ustvarjalec, uspešen pedagog in desetletja soustvarjalec domače in mednarodne likovne scene. Več kot stokrat je samostojno razstavljal in sodeloval na mnogih pomembnih razstavah

doma in v tujini. Likovni kritiki opazijo njegov slikarski in grafični opus, da je izšel iz predmetnega registra, a ga je Borčič predelal v samosvoje oblike (obliko kot logos), znotraj teh pa iskal bistvo vsega zaznavnega. Matematični red je zanj važnejši od intuicije. Grafike so črno-bele, barva na slikarskih delih sije in žari.

V organizaciji Kolpingove družine Stari trg so se v kavarni slovenjgraškega hotela zopet zbrali ljudje, ki jih zanimajo poduhovljene in aktualne socialne filozofske teme. Takšen večer so poimenovali Philocafe. Opozoriti želijo, da je pridobivanje modrosti in življenje po modrosti optimalna naloga in cilj vsakega človeka. Posebej v naši družbi, ki se šele išče v tolerantnosti in razumevanju različnosti.

Društvo socialnih dejavnosti Kolpingova družina Stari trg spada v evropsko združenje Kolpingovih dejavnosti za izobraževanje ljudi. Ivan Gačnik, idejni vodja Philocafejev, pravi, da njihov smisel ni v množičnosti, pomembno je pogovaranje, pridobivanje modrosti. Kolpingove družine so delovale že nekoč v kraljevini Jugoslaviji, leta 1945 so bile prepovedane, zdaj v Sloveniji pa so zopet žive.

Prvi od Philocafejev v Slovenj Gradcu v novi sezoni 2004/2005 je imel naslov »Okus trobelike - filozofija in Sokrat, spoznavaj samega sebe«. Večeri se bodo nadaljevali še januarja, marca in junija, ko se bodo zbrani pogovarjali o življenju in delu še dveh starogrških filozofov Platona in Aristotela.

Zbrani s pogovori udeležujejo demokratični dialog. Vodi jih BORIS BLAGOTINŠEK, ki poslušalce vzpodbuja, da sami iščejo spoznanja in resnico in ne poslušajo le govornika. Tokrat je izbral Sokrata, ker je ta grški filozof in utemeljitelj evropske filozofije filozofom danes znan kot ena najbolj

skrivnostnih oseb v zgodovini filozofije. Še danes je uganka. »V glavnem sem predstavil osebnost Sokrata in razmere, v katerih je živel, predvsem naravo antične polis, pa družbene okoliščine, ki so vzpodbudile filozofijo. Poudaril sem vprašanje, kaj je Sokrat iskal, njegovo notranje iskanje in cilj, ki si ga je zadal v življenju, da bo spoznaval samega sebe in sledil izrekom Delfskega preročišča.«

V Koroškem pokrajinskem muzeju Slovenj Gradec so odprli razstavo z naslovom »Dr. Hans Winkler in njegov prispevek k arheologiji Mislinjske doline«. O njegovem delu sta govorila avtorica razstave višja kustosinja v muzeju SAŠA DJURA JELENKO in dr. ANDREJ PLETERSKI, znanstveni svetnik na Inštitutu za arheologijo Znanstvenoraziskovalnega centra SAZU, kjer je zadolžen za raziskovanje zgodnjega srednjega veka.

Dr. Hans Winkler je, star 39 let, v začetku 20. stoletja prišel v Slovenj Gradec in ostal skoraj dvajset let. V Starem trgu je kot amaterski arheolog odkril in raziskal cestno in pošto postajo Colatio, del naselbine s templjem ter zidane grobove iz 1. in 2. stoletja našega štetja. Avtorica razstave Saša Djura Jelenko ga predstavlja kot notarja, nu-

mizmatika, arheologa in še več: »Njegova so bila najdišča Globasnica, Sv. Hema, Stari trg, Puščava, Legen, Dovže, Ptuj, Dobrna in na koncu spet Globasnica. Predstavljamo ga kot prijatelja, sodelavca, znanca. Dopisoval si je s skoraj vso arheološko smetano tistega časa, od Celovca do Gradca, Dunaja, Zagreba, Ptuja. Winkler je strastno zbiral tudi novce. V svoji zbirki je hranil več kot 4000 grških in rimskih. Zaradi njih je prepotoval več kot polovico stare Jugoslavije.«

Ob razstavi je izšel obsežen katalog tudi z neobjavljenim gradivom, delom Winklerjeve rokopisne zapuščine, ki jo hrani celovski deželni muzej,

Dr. Andrej Pleterski in naša sodelavka Ajda Prislan.

in gradivom, ki je bilo takrat, ko je izkopal, odneseno v graški deželni muzej Joaneum. Na vprašanje, ali je moč katere eksponate od njegovih najdb izpostaviti kot pomembnejše, je Saša Djura Jelenko odgovorila, da je to zidani grob 1 iz Colatia: »V njem je Winkler odkril, kakor sam pravi, na stotine narezljanih delov slonovine, ostanke mrtvaške postelje. Šlo je za zelo luksuzen kos pohištva. Mislim, da jih je v Evropi poznanih okoli 200. Te najdbe, ki jih Winkler ni prepoznal in ni vedel, kaj je našel, je oddal v graški muzej. Vendar so tam vse to shranili pod najdišče Altenmarkt. Ker je teh najdišč z imenom Stari trg mnogo, se jim je zdelo v sedemdesetih letih, ko so to najdbo ponovno odkrili v depoju, da sodi taka eminentna najdba v Lipnico v Flavio Solvo, kjer tudi imajo Stari trg in zato je ta naša postelja danes razstavljena v muzeju v Flavii Solvi.« Razstava bo odprta še do 8. maja 2005.

Ob 850-letnici zapisa imena Mežica je pri založbi Cerdonis izšla knjiga Jožeta Vačuna Iz kašče. Predstavili so jo v galeriji Štibelc v Mežici. 91-letni JOŽE VAČUN je pisal vse življenje,

že od rane mladosti. V njegovi knjigi so zbrane rime in storije, pesmi in zgodbe, ki predstavljajo mežiške hribe, življenje na Lomu nad Mežico. Pisec opisuje sebe, nakazuje življenje rudarskega proletariata v Mežici in angleške gosposke v obdobju med obema vojnama.

Mag. IRMA MARIJA VAČUN KOLAR poudarja vrednost očetovega pisanja tudi v tem: »... da je bil sposoben prikazati celosten svet, ki še ni razbit, svet, v katerem se jezik drži zemlje, kjer beseda pomeni to, kar zaznamuje. Zato so ta besedila kakor kamni. V njih ni modernega filozofskega pristopa do jezika, ki se loči od telesnosti, od narave in z njim pravzaprav manipuliramo z ljudmi ločeno od predmetnosti.«

Zelo ganljivo in toplo so opisani nekateri prizori iz življenja. Ko se stari gospodar poslavlja od življenja, ko gre v hlev in ko mu krava obližuje hlače, se pogovarja z njo. »Iz teh odnosov veje bližina in humanost. Žal med ljudmi zmeraj ni tako. To se pravi, ta humanost je gotovo nekaj plemeni-

tega, nekaj dragocenega, kar v besedilu je,« med drugim ugotavlja Irma M. Vačun Kolar.

Letos, tudi v mesecu decembru, Kulturno društvo Šmartno prireja Krpačeve kulturne dni že šestič zapored. Člani gledališke skupine KD Prevalje so odigrali Linhartovo veseligo Županova Micka. Sledil je večer s Prifarskimi muzikanti in koncert z Moškim pevskim zborom Kope, člani domačega kulturnega društva. Dneve šmarske kulture so zaključili z božično novoletnim koncertom na orglah NINE ŠTALEKER, dobitnice prve nagrade mednarodnega tekmovanja mladih organistov 2004.

IVAN KRPAČ je bil eden od pobudnikov in

nosilec kulturnega in družbenega dogajanja v Šmartnem pri Slovenj Gradcu med obema svetovnimima vojnama in kasneje. Bil je občinski tajnik in organist, ustanovil je športne in kulturne organizacije ter društva. »Največ uspeha je požel z zborovskimi in instrumentalnimi skupinami, organiziranjem dramskih uprizoritev in koncertnih nastopov. Leta 1949 je napisal gasilsko himno za veliki shod gasilskih društev, ki jo od leta 1993 pejejo vsi slovenski gasilski zbori kot svojo himno,« pove predsednica šmarskega kulturnega društva MIRA STRMČNIK.

V Knjižnici Mislinja so predstavili novo knjigo ANKE MATVOZ z naslovom Pravljično igrišče. Izšla je pri slovenjgraški založbi Cerdonis. Na predstavitvi so sodelovali tudi otroci, ki so napisali besedila, knjigo ilustrirali in ji dali naslov. Anka Matvoz je že leta 1998 izdala svoj pesniški prvenec Mala pohorska čarovnica.

S knjigo Pravljično igrišče se je izkazala v vlogi urednice: »Te knjige nisem načrtovala, ker imam že kar nekaj svojih del napisanih in pripravljenih. Morda sem potrebovala energijo, ki jo lahko dajo samo otroci, in namesto da bi jaz pisala otrokom, sem prepustila njim, ki imajo prvinsko otroškost še v sebi, da oni nam posredujejo, kar smo mi večinoma že pozabili.«

V knjigi Pravljično igrišče je natisnjenih štiriintrideset pravljic. Projekt je nastajal dve leti in Anka Matvoz pravi, da je bilo težko izbirati. »V sebi nosijo čisti svet, svet otroštva, naravo, veselje. Odrasli ne verjamemo več, da dobro premaga zlo. Otroci pa so še čisti in še vedno verjamejo v dobro in prav je tako.« Zdaj se bo zopet posvetila slikanju, nato bo izbrala svoje zgodbe, ki že dlje časa čakajo na izdajo v knjigi.

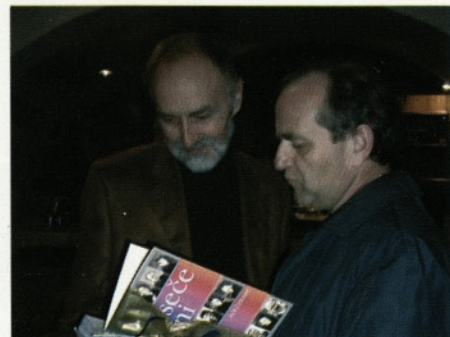
Razstavo Ex tempore Forma viva Ravne na Koroškem 2004 so se spomnili umetniškega projekta Forma viva na Ravnah. Septembra leta 1964 je v tem sklopu nastalo pet skulptur. Delo je potekalo na simpozijih, ki se jih je do danes zvrstilo sedem, zadnji se je zgodil leta 1989. Na vseh je sodelovalo 30 umetnikov iz petnajstih držav, naredili so trideset skulptur. Pobudnik for-

ma vive je bila Železarna Ravne, njen takratni direktor Franc Fale. Projekte so denarno podpirali in dajali v uporabo prostore. Pomemben je bil stik umetnikov in delavstva, saj so likovni ustvarjalci ustvarjali v železarniških proizvodnih halah, pri čemer so jim pomagali tudi delavci. Zadali so si nalogo, da bodo izdelki monumentalne strukture. Vse so delane v jeklu ali železu, ki izražata identiteto industrijskih Raven.

Ob 40-letnici sta Koroški pokrajinski muzej enota Ravne in JSKD OI Ravne počastila ta jubilej. Na Ex tempore so slikarji in kiparji od 15. do 17. oktobra 2004 ustvarjali na temo Forma viva Ravne na Koroškem 1964-1989. JSKD OI Ravne in muzej na Ravnah sta na ravnem gradu pripravila razstavo likovnih del, nastalih oktobra, Ex tempore Forma viva Ravne na Koroškem 2004. Razstavljajo Stane Bodner iz Kotelj, Marko Fužir iz Petrovč, Janez Grauf iz Mežice, Ivo Lorenčič iz Cerkvenjaka, Drago Rednak iz Dravograda, Anica Vrezner iz Zgornje Kungote in Zoran Rožič z Raven na Koroškem. Razstava bo odprta do 15. januarja 2005.

Tudi galerija Kolar v Slovenj Gradcu je zopet odprla vrata ljubiteljem likovne umetnosti. Razstavlja 18 različnih avtorjev, ki prihajajo iz krajev od Maribora do Trsta in od katerih je 5 Korošcev. Na ogled so slikarska, kiparska in steklarska dela malih formatov.

Na Miklavžev večer je slavil svojih 60 let likovni pedagog, slikar, kipar in vsestranski ustvarjalec iz Radelj ob Dravi ŠTEFAN KRESNIK. Hkrati so ob 40. obletnici njegovega likovnega ustvarjanja v gostilni Pri Lipi na Muti odprli retrospektivno razstavo njegovih slik, kipov in grafik. Z umetnostjo se je od leta 1964 ukvarjal amatersko in profesionalno. Pravi, da je kot likovni pedagog ustvaril novo generacijo nekaterih likovnikov. Najbolj je ponosen na svoja kiparska dela velikih formatov. Je tudi začetnik mednarodne slikarske kolonije v Vuzenici, ki se je letos zgodila že štiriintridesetič. Razvila se je v razsežno združevanje zamejskih Slovencev iz Avstrije, Italije in Madžarske ter Slovencev v Sloveniji. Danes je Štefan Kresnik samostojni kulturni delavec. Tudi hiša, kjer živi, je en sam atelje. In v likovno ustvarjalnost je vpeta vsa njegova družina.

ZAVOD ZA KULTURO ŠOŠTANJ

*Ko si boste voščili lepe želje,
mislite resno.*

*Naj bo vaš stisk roke prijatelju
iskren in naj bodo besede,
ki jih izrečete iskrene.*

*In vedite, resnično vidi samo tisti, ki
gleda s srcem.*

*In kar boste želeli drugim, boste prejeli
sami.*

*Želimo Vam mirnega vsakdana započet
njenege z ljubeznijo, razumevanjem
in prijaznostjo.*

In bogato božičnico...

Zavod za kulturo Šoštanj

Avtorica pravljice, Katja Kočevar in direktor Zavoda za kulturo Kajetan Čop sta ravnateljicam in ravnatelju, Darku Menihu, Zdenki Klanfer in Vesni Žerjav, izročila knjige.

Knjižne novosti in dogodki v mestni knjižnici Šoštanj

Maja Rezman

Kdo pravi, da so knjige potrošni material? Otroci in založniki. Kdo pravi, da je čas potrošni material? Dnevi in leta, ki se zaključujejo in na novo rojevajo. Vsako leto ista pesem, vsak december isto sladko – grenak.

Za konec leta sem izbrala tele knjige:

Prva je za najmlajše, z naslovom *Čakam te, Rozalija*. Dogodivščine male ververice Leške je narisala **Xavière Devos**, zapisala pa **Géraldine Elschner**. Zgodbica govori o neoločljivih prijateljicah – verički Leški in mali Rozaliji, ki prihaja iz družine svizcev. Ker pa svizci celo zimo prespijo, je Leška precej osamljena. Na srečo spozna veselega snežaka Josa, ki pozna kup zanimivih zgodb in pesmic. Tako čas hitro mine. Toda s pomladjo pride spet slovo, saj se Jos stopi ... Vendar pa pravemu prijateljstvu tudi ločitev nič ne more. Rozalija se zbudi in z Leško skupaj odskakljata v brstečo pomlad.

Knjigo posebej odlikujejo čudovite ilustracije – akvareli toplih barv, ki so blizu otrokom.

Tudi druga je za male radovedneže. Slikanica *Besede v podobah* je izvirna in zanimiva, saj so v njej namesto običajnih ilustracij fotografije figuric, napravljenih iz modelirne mase. Otroci se bodo v knjigi seznanili s 370 besedami z različnih področij, kot so živalske vrste, promet, oblačila in prehrana.

Poleg tega je na vsaki strani postavljenih nekaj vprašanj, ki otroke spodbujajo k bogatemu besednega zaklada.

Modelirno maso je oblikovala **Christelle Mekdijan**, knjigo pa je zasnovala **Nathalie Bélineau**. Super je tudi to, da so listi plastificirani in jih malčki ne morejo trgati.

Naslednja je za malo večje otroke – pesniška zbirka **Daneta Zajca** z naslovom *Hiša sanja*.

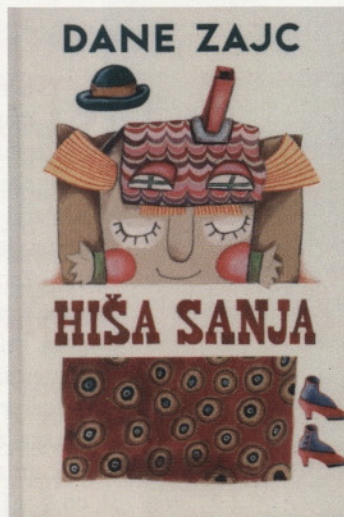
Otroški opus Daneta Zajca ni sila obsežen, saj obsega le okrog 100 pesmi, a je z njim kljub temu posegel v sam vrh tovrstne ustvarjalnosti na Slovenskem. Ob pesnikovi 75-letnici je **Peter Svetina** pripravil novo antološko izdajo, ki jo krasijo številne imenitne ilustracije **Damjana Stepančiča**. Knjiga v celoti prinaša tudi eno klasičnih slovenskih pesniških zbirk za otroke Abecedarijo. Priporočam v branje tudi odraslim.

Še ena za mladince in mladinke iz zbirke *Vražja nogometna družčina*. Gre za prvo knjigo te zbirke, zgodba pa nosi naslov **Leon, slalomski driblar**. Avtor je **Joachim Masannek**, ilustracije pa je prispeval **Jan Brick**.

»Vražji nogometni družčini« so zbrani fantje, ki jim nogomet pomeni vse na svetu. Med velikonočnimi počitnicami koprneče čakajo pomladno vreme, da se bo končno začela nogometna sezona. A komaj se sneg stopi, že jim malo travnato površino zasede debeli Mihi s svojimi »Nepremagljivimi zmagovalci«. Vražji žogobrci pa se nočejo vdati in nasprotnike kljubovalno izzovejo na tekmo za igrišče. A kako premagati nasprotnike, ki so toliko močnejši in starejši od njih? Leon vsem vlije pogum. Poiščejo Vilija, nekdanjega poklicnega igralca nogometa, ki takoj prevzame mesto trenerja. »Vražja nogometna družčina« se že pripravlja na zmago!

Alternativna kuhinja je naslov priročnika **Polone Kovič**, ki se že petindvajset let intenzivno ukvarja z zdravo prehrano in jogo. Kot jogijski terapevt je nekaj let delala tudi na Kliničnem centru v Ljubljani.

Prednosti brezmesne prehrane je odkrila že ta-

krat, ko je bila ta pri nas tako rekoč še neznana. V svojem razumevanju zdrave prehrane združuje sodobna znanstvena spoznanja biokemije, vede o prehrani in joga s svojimi praktičnimi izkušnjami.

Alternativna kuhinja na razumljiv način pojasni, zakaj razvrednotena živila niso neškodljiva in zakaj se jim velja izogibati. Ne priporoča nikakršnih dolgoročno načrtovanih diet, saj se telo v stalni interakciji z okoljem nenehno spreminja. Raje spodbuja k samostojnemu ozaveščenemu izboru hrane, ki edini omogoča dolgoročno uravnoteženo prehranjevanje. To pa tako zelo uravnovesi telo in njegovo presnovo, da nam ne dela več težav. In tako končno za nas razlike med zdravo in okusno hrano ni več – to pa je tudi namen Alternativne kuhinje.

Opisom živil sledijo tudi okusni recepti. Mljask.

Colin Baker je napisal *Moč števil: spoznajmo števila in spremenimo svojo usodo*. Števila imajo v življenju zelo pomembno vlogo. Uporabljamo jih za računanje, z njimi merimo čas in razdalje, ocenjujemo vrednost svojega premoženja ter preračunavamo prihodke in izdatke. Števila pa vplivajo na nas tudi na načine, ki se jih sploh ne zavedamo. Numerologija, znanost o številih, zadeva slehernega človeka. Razlaga, kako s svojimi posebnimi vibracijami in energijami vplivajo na naše življenje že od trenutka rojstva dalje. Na psihološki ravni je vsako število odsev določenih lastnosti, ki nas spremljajo skozi življenje in vplivajo na našo usodo.

Izračun osebnega števila je preprosto in zabavno opravilo. Iz lastnega imena izvedeno število je povezano s človekovo osebnostjo in motivacijo, dan rojstva pa nam pove, kako uresničujemo svoje življenjske sposobnosti. Vsa ta števila pripomorejo k boljšemu razumevanju samega sebe in odpravljanju slabih vedenjskih vzorcev ter nas tako usmerjajo k bolj zdravemu in srečnejšemu življenjskemu slogu.

Knjiga *Moč števil* je zanimiv in uporaben priročnik, ki nam bo odprl povsem nov in osupljiv pogled na svet in lastno usodo.

Torej, če bo leto 2005 v znamenju števila 7 (2+5=7), potem bo vse OK!

Brez muje se pa še čevljev ne obuje.

Naj bo december lep. Prebirajte lepe knjige in se sladkajte s cimetovimi piškoti.

Še enkrat, tokrat zadnjič, pravim: Lepo je biti montažer!

Maks Lomšek

Tukaj si ogledujem izvir naše rečice imenovane Vrelo, ko po tlačnem cevovodu voda priteka do turbin in iz njiju v morje.

To pa je naš hotelček, ki nam je služil kot domovanje vse poletje leta 1952.

Lahko bi namesto montažerja uporabil besedo monter, vendar naj v pojasnilo povem, da smo bili montažerji celotna montažna skupina tudi s pomožnim osebjem, monterji pa so bili samo tisti, ki so neposredno vršili montažna dela.

No in tako je naša montažerska skupina jeseniavnega leta 1952 v Dalmaciji zaključevala montažna dela na hidroelektrarni Zavrelje v Mlinih, ki sem jo v prejšnji številki že opisal. Delo je bilo sicer kar zahtevno, poletna vročina je tudi prispevala svoje, tako da smo z delom pričeli že ob 5. uri zjutraj in končali ob 3. uri popoldne, po potrebi pa šele proti večeru. Obilno smo si privoščili tudi dalmatinskega sonca (pa tudi vina) in kopanja. Tudi ob sobotnih in nedeljskih večerih smo imeli kar precej možnosti za razvedrilo po napornem tednu. V sosednjih dveh zalivih Srebreno in Kupari so bili za tisti čas kar solidni hoteli z glasbo in plesom. Posebno v Kuparih, kjer je bilo »odmarališče« samo za oficirje JNA, smo bili kar redni gostje. Ker je bila naša prehrana bolj skromna, smo si tam, kjer je bilo vsega dobrega v izobilju, lahko tudi mi za male denarce privoščili kakšen priboljšek.

Imeli pa so oficirji v tem hotelu tudi svoj ansambel, ki so ga sestavljali navadni vojaki, med njimi tudi dva Slovenca. Tako se je večkrat zgodilo, da sem jaz s harmoniko in kolega s kitaro pa en vojak s trobento pa še eden z bobni izvedli kakšen imeniten slovenski večer polk in valčkov, kar je bila za goste prijetna sprememba in smo poželi kar obilen aplavz. To pa menda njihovim »kolomuzikantom« ni bilo posebno všeč in so na poti proti našemu hotelčku enkrat pripravili kar neprijetno presenečenje. Bila je že kar pozna ura, sijala je poln luna, pri-

jetno hladno morje pa je kar vabilo na krajšo osvežitev, ki nam je po napornem večeru res bila potrebna. Kar na hitro smo se znebili naših oblačil in poskakali v majhen samotni zalivček ob naši poti.

Ko pa smo se na po 20-minutnem čofotanju po prijetno hladni morski kopeli vrnili na obalo, nas je pričakalo hudo neprijetno presenečenje: naših oblačil ni bilo nikjer več. Kljub skrbnemu preiskovanju okolice zaliva naših oblačil nismo našli. Zadrega je bila še toliko večja, ker so nekateri naši imeli s seboj spremljevalke, ki nikakor niso hotele iz vode, da bi se šle manekenstvo v Evinih kostimih. Nerodno situacijo je nekoliko razbistril zakasneli mimoidoči muzikant, ki je posmehljivo pripomnil, da nam oblačila niso bila pokradena, temveč so že na varnem v našem hotelu. Po daljšem razmišljanju, kaj nam je storiti, se je naš kitarist nesebično ponudil, da razreši nerodno situacijo. Ker kakšnih figovih listov seveda ni bilo nikjer v bližini, si je obesil kitaro okrog vratu, da mu je pokrivala sprednji, najkočljivejši del, mojo harmoniko pa si je oprtal na hrbet, tako da je tudi zadnji del imel nekoliko zakrit. Tako »oblečen« je potem odkorakal do našega hotela, kjer je že našel kupček naše garderobe, se z njo srečno vrnil do kraja nesrečnega dogodka in tako rešil našo družino posmeha in blamaže. Še dobro, da se je polna luna medtem skrila za oblake in da na naši poti domov nismo nikogar srečali. Pa se je naša nočna in komična pustolovščina po Mlinih kaj hitro razvedela in so se nam domačini škodoželjno posmehovali, češ zakaj pa se hodimo zabavat h »konkurenci«.

Da pa res nismo mislili samo na zabavo, pa je pričalo dejstvo, da smo med tednom vestno in pridno delali, tako da so se montažna dela že bližala kraju in je bila elektrarna jeseni, ko je pritekla obilna voda, že pripravljena za preizkusni zagon, ki je tudi bil uspešen in je elektrarna lahko takoj pričela s 6-mesečnim poskusnim obratovanjem.

Med poskusnim obratovanjem pa je bil pri-soten le moj pomočnik in kolega še z dvema monterjema, ki so uvajali pogonsko osebje in vršili nadzor nad napravami in njihovim delovanjem.

Sam pa sem se z ostalimi monterji vrnil na sedež Hidromontaže v Maribor, kjer so nas čakale že nove zadolžitve.

No in sedaj, cenjeni bralci mojih opisanih montažerskih dogodivščin, lahko sami presodite, ali v tistih težkih povojnih časih pred več kot pol stoletja »ni bilo lepo biti montažer«.

Bom pa vendarle še obelodanil dve svoji dogodivščini, ki sta se mi pripetili pri tej »najlepsi in najboljši« montaži v Dalmaciji. To naj bi bili dve zgodbici: prva nekako bolj idilično-romantična, druga pa ravno nasprotno, skoraj s tragičnim koncem.

Ljubezen na »tretji pogled«

Kot sem že omenil, je naša montažna ekipa stanovala v majhnem najetem hotelu z veliko teraso tik ob morju. Tu smo se v prostem času zbirali, malo sončili, se osvežili v morski vodi in se pogovorili o naših službenih in tudi privatnih problemih. Kratko malo, »bilo je lepo biti montažer«!

In ko smo takole ob nedeljah dopoldne čakali na kosilo, sva z našim zelo dobrim kitaristom in mojo harmoniko uprizorila pravi »nedeljski promenadni koncert«. Ker pa je tam mimo vodila pot do bližnje cerkvice, so se ljudje, ki so hodili od nedeljske maše, kar pogosto ustavljali ob naši terasi, prizorišču našega koncerta, in radi prisluhnili slovenskim melodijam. Znal sem zaigrati tudi nekaj dalmatinskih, ki sem se jih naučil iz njihovih pevskih klap. Pa sem neke nedelje med poslušalci opazil dve mladenki, ki sta naslonjeni na ograjo terase kar dolgo poslušali in opazovali dogajanje na »estradi«. Ugedal jih je tudi moj pomočnik in kolega Franjo. Uradno je bil sicer Franc, raje pa je slišal na ime Franjo, sam pa sem ga klical kar Fc, kar je bil skrajšani F(ran)c. To ime se ga je držalo še iz šolskih časov, ker sva bila bivša sošolca. Ta naš Fc je tudi naslednjo nedeljo opazil isti mladenki, ki sta ponovno prisostvovali našemu koncertu. Ko sem skušal malo okorajžiti našega sramežljivega Fca, da naj bi si jih malo поблиže ogledal, sta, kot bi zaslutili njegovo namero, nenadoma odhiteli proti domu. Ko pa sta bili dekleti tretjo nedeljo spet ob ograji, se je naš Fc tudi hitreje okorajžil, pohitel k njima in ju malo za šalo pa tudi zares povabil na ples. Odgovor je bil seveda odklonilen, češ da se v nedeljo dopoldan po maši plesanje res ne spodobi. Vendarle prvi resnejši kontakt je bil vzpostavljen in naslednjo soboto zvečer, ko smo imeli majhno interno proslavo, sta bili povabljeni tudi obe dekleti. Izvedeli smo, da sta to sestri Nike in Kate. No, Franjo je bila bolj všeč Nike in po nekaj večernih sestankih Nike že ni več potrebovala Kate za »gardedame«, kajti videla je, da je obojestranska simpatija prerasla v ljubezen in da naš Fc misli zares. Tako smo po njihovem običaju kmalu praznovali nekakšno zaroko, kar bi pri nas pomenilo združeno fantovščino in dekliščino, kjer je zopet naš duo Harmonika - kitara poleg njihove klope odigral odločilno vlogo.

Ker pa je bilo naše delo na hidroelektrarni v Mlinih v glavnem končano, se je naša montažna skupina že morala vrniti Maribor, kjer so na nas čakale druge zadolžitve. Ostal je edino Fc, gospodar Franjo z dvema pomočnikoma. Ti so nato v nekaj tednih usposobili elektrarniško posadko za samostojno obratovanje. Med tem bivanjem v Mlinih se je naš Franjo z Nike tudi poročil, se z ženo vrnil v Maribor, kjer pa je, žal, v najlepših letih mnogo prezgodaj umrl.

Zapustil je vdovo in hčerko, ki še sedaj živita v Mariboru, delno pa tudi v rojstnem kraju Mlini.

Pa še to:

Naslednja, zadnja »montažerska« zgodbica, v kateri sem bil glavni akter jaz sam, pa ne bo tako romantična, temveč s skoraj tragičnim koncem ...

*Nedavno sem menda napisal:
Saj res, ja, (bil) sem tudi muzikant ...*

No, ta zaresni muzikant res nisem bil nikoli, vendarle pa sem pred dobrim pol stoletjem res imel svoj »IK« (instrumentalni kvartet), ki mu sicer ni bila usojena dolga življenjska doba, pa smo le kar nekajkrat poskrbeli za kašen sobotni ples ali pa za bavo v ožjem krogu.

Harmonika je bila vsekakor moja zvesta spremljevalka pri naših montažerskih in ostalih delovnih zadolžitvah. Tako sva skupaj marsikaj »skozi dala« in sedaj na stara leta (harmonika na sliki je približno mojih let) lahko mirno uživava zaslužen pokoj. Tu pa tam pa le poskušam s svojimi že močno okorelimi prsti privabiti iz svoje stare družice kakšno še nepozabljeno melodijo. Ob teh nostalgčnih trenutkih skušam malo pozabiti na grozljiva dogajanja zadnjih let, ki nam jih televizija in časopisje nenehno vsiljujeta, kot da so to pač nujna dejstva in posledice nekakšne »svete vojne« bližnjega vzhoda. Kot da ne bi imeli tudi v naši in sosednjih deželah dovolj naravnih nesreč, potresov, povodenj, suše, toče ... In kar je najhujše, vedno je največ žrtev med nedolžnimi ljudmi.

Pa sem sedaj, da preženem te turobne misli in spomine, na pragu novega leta spet vzel svojo »staro« (seveda harmoniko!) v roke, si jo pripel čez rame - in veste, kaj vam bova zaigrala? Tole voščilce za prihajajoče NOVO LETO 2005:

*Kol'kor kapljic, tol'ko let ...
ki naj mladim bodo srečna in uspešna,
starim polna zdravja, zadovoljstva,
ostalim in vsem nam pa želja le edina,
da v novem letu
bi končno mir zavladal
na vsem vesoljnem svetu ...*

Foto: Vida Lomšek

Svetloba

Novo leto

Meditacija

POZDRAVLJENI!

Zen Aj praznuje NOVO LETO, kot do sedaj. Uživa v radostnem pogledu na celovit razvoj sveta, človeka in okolja. Vse je popolno in brez napake, vse napake in anomalije se dogajajo v človekovem zmotnem pogledu. Tako kakor ČLOVEK vidi, tako je vedno bilo, je in bo. Človek vedno gleda skozi lastni svet, ki ga vedno znova in znova ustvarja, opazuje in seveda uničuje. Za vse je odgovoren in za nič kriv. Celotna preteklost, sedanost in prihodnost so izmisleki uma, časovno-prostorska dimenzija pa iluzija. Potrebno je zavedanje in praznovanje, ki traja in traja in se nikoli ne konča. Končajo se samo leta, stoletja in tisočletja...življenje in praznik pa ostajata.

p.s.

Vsem ljudem, živalim in rastlinam, drevesom, mahovom, vodam, rekam, morjem, planinam, goram, oblakom, soncu, zvezdam in vesoljnemu življenju podarjam košček Svetlobe.

Prihaja obdobje, ko zapuščamo staro in se pričakuje novo. Nove želje, nova upanja, hotenja in prihodnost, ki bo ali pa ne bo. Nezavednih ljudi na tem planetu je čedalje več in kdo ve kdaj se komu od teh utrga in razkosa Zemljo. Orožja imamo za uničenje sto Zemelj hkrati, med tem ko agresivnost ljudi narašča s potenco. Kaj je krivo temu, da je tako, vemo. Preveč hitenja, norenja, potrošniško usmerjen um, tekmovanje in polnjenje glav s preveč znanja, ki nikamor ne pelje. Vodijo nas z bogastvom zaslepljeni ljudje v boju za nafto, položaj, politično napredovanje, v boju za delnice, priznanja in šopirjenje. Človek je pozunanjen, kar pomeni, da se je zadovoljil s preživetjem in duhovno tlako. Ujetost človeka v zanko kolektivnega uma je skoraj neizbežna, demokracija pa samo igra ozadij. V takšnem stanju izgublja samo človek, ki pristaja nezavedno na vse te anomalije. Družba ga potiska v duha beraški položaj, tega pa se ne zaveda, saj ima toliko opravka z golim preživetjem. To preživetje je danes zelo zahtevno in potrebuje človeka, ki je venomer napet in pod pritiskom tega preživetja. Preveč ljudi igra igro kolektivne ujetosti, posledice pa niso tako odločilne za svet in Zemljo, ampak za človeka samega. Planet bo, ko bo čas za to, reagiral silovito. Mnogokrat lahko to opazimo v posameznih katastrofah, ki se pojavljajo. Zemlja je živo bitje, tako kot človek in se zna ubraniti nevarnih posegov v njeno telo. Človek pa vsak dan bolj in bolj izgublja jasen pogled. Iluzija minljivosti ga je tako prevzela, da ne vidi več lastne razsodnosti. Izvaja dela, ki mu niso položena v pravo naravo in pristaja na življenje, ki nima vonja po radosti, ampak po žalosti in depresivnosti.

Vse slike v zunanosti so ponavljajoče in držijo človeka v pat poziciji tako dolgo, dokler se ne odloči in se zavestno obrne v notranjost. Zunanost ima venomer za posledico neuspeh

in končno izgubo vsega, za kar smo bili prepričani, da ima obstoj. Le premik v notranjost lahko spremeni in pomiri celoten potek našega življenja. Človek lahko osvoji vse vrhove sveta in doseže vsa bogastva ter uspehe, a na koncu bo venomer razočarani. Zakaj? Ker je to narava bivanja v zunanosti. Urejena je na mističen način in je skrivnostna zaradi tega, da ne pride znanje v roke vsakomur, ki bi to hotel. Tu ne pomagajo nobene zahtevne šole, diplome in plezanje navzgor. Ne pomaga nobena primerjava človeka s človekom, tekmovanje ali tržna napetost. Ne zadošča nobena konkurenca, preseganje proizvodnje, niti prodor na vesoljni trg. Nič od tega nima pomena, pomen dobi samo v trenutku zavedanja, da so vse stvari v zunanosti namenjene enemu samemu cilju, cilju večjega širjenja zavesti. Za vpogled je dovolj, da obiše človek svet za zaprtimi očmi, in videl bo temo. Nobene sledi o Svetlobi, saj je človek današnjega trenutka izredno zunanje usmerjen in zaveden. Nobena šola ne pouči o pravi človekovi naravi, kajti vse so usmerjene v zunanost in tekmo. Dokler ima človek še moč razlikovanja med svetlobo in temo, lahko izrabi to izredno priložnost in se vsaj enkrat poglobi vase, da bi spoznal svojo temo. Ko je tema tu in jo spozna ter prizna, naredi prvi korak k Svetlobi. Telo je temelj celotne zadeve, zato smo ga dobili v posest, telo je premik roke in premik noge, zavesten pogled in dejanje. Potem lahko nadaljujemo. Ko naredimo zavesten vdih in izdih, se odpre možnost videnja, čutenja in spusta v notranjo globino, prej ne. Vse dokler ne poskusimo delovati zavestno, nam ostane samo tek v brezplodni zunanosti, ki pa nam čudovito služi za videnje sebe v ogledalu samospoznavanja.

V novem obdobju, ki prihaja, lahko poskusimo s tem notranjim svetom, svetom Svetlobe in globljim doživljanjem sebe.

Zen Aj

HOROSKOP 2005

OONA

Oven

Prva polovica leta bo dokaj zahtevna in naporna. Vse leto bo potrebno paziti na finance, v jeseni in na zimo bodo opomini za neplačane obveznosti kar deževali.

Naučili se boste sodelovanja z drugimi, sprejemali kritike na svoj račun. Komunikacija in druženje z različnimi ljudmi bo poglobitvena. Potrebno bo definirati svoje poslovne cilje.

Bik

Leto bo razdeljeno na dva dela. Najprej se boste ubadali s poslovnimi problemi in si izborili boljše plačano delovno mesto. Julija se za vas začne novo obdobje. Čustva,

dom in partnerski odnosi bodo igrali veliko vlogo in morali se boste posvetiti reševanju letih. Jeseni se bo pojavil trdovraten oboževalec, zaljubili se boste, vendar pazite, če vas doma čaka partner.

Dvojčka

Vse do jeseni vas čaka ugoden čas, sreča na poslovnem, ljubezenskem področju kot tudi pri učenju. Julija boste lažje zadihali kar se financ tiče. V tem letu boste uživali

v zabavah in v svobodnih neobvezujočih zvezah. Vsekakor ugodno, če želite naraščaj!

Rak

Po 15. juliju boste tudi Rakci lažje zadihali. Dve leti vas je mučil Saturn na vseh področjih, zdaj bo potrebno paziti le še na finance. Jeseni se boste zaljubili. Čaka vas

zares srečen čas v ljubezni, končno boste zadovoljili svoja čustva.

Lev

V letu, ki prihaja se bodo zgodile zelo pomembne stvari, od julija naprej vas čaka dozorevanje. Kar ste v preteklih dveh letih sejali, boste zdaj želi. Od jeseni do konca leta

nekaj težav na več področjih. Iskali boste pravo ljubezen.

Devica

Na začetku leta boste imeli občutek, da vam nič ne gre. Veliko se boste ukvarjali z urejanjem življenja, prostora in v družini. Aprila in junija velike boste imeli možnosti

za napredovanje v službi. Tudi amorjeva puščica bo tedaj na delu.

Tehtnica

Vse do konca oktobra imate blagodejen vpliv Jupitra, zato izkoristite prilike za napredovanje in uspeh. Pazite le, da se v tem času ne zredite preveč. Vaši pretekli trud bo

poplačan. Vse misli se bodo vrtele okoli ljubezni in zakona.

Škorpion

V prvi polovici leta načrtujte in se organizirajte. Letos vas bo obiskal Jupiter in vam prinesel nekaj ugodnosti, vendar se vam od julija dalje obetajo težave na vseh

področjih. Razumsko jih poskušajte reševati. Končno bi lahko končali študij. Zdravje pa - premagajte vaše slabe razvade. Za ljubezen se boste tokrat morali boriti vi!

Strelec

Pred vami je leto aktivnega družabnega življenja. Prijateljstva vam bodo postala pomembnejša. Februarja se boste morali soočiti z nekimi dolgoročnimi problemi.

Jesen bo mirnejša, lahko boste delali na sebi in tisto, kar vas zares privlači. 11. decembra se umaknite in ne prepirajte se!

Kozorog

Nov, lahkotnejši veter bo zapihal v vase življenje. Prva polovica leta bo dinamična na partnerskem področju. Na kakršenkoli način. 26. oktobra, ko bo Jupiter vstopil

v Škorpiona in imeli boste leto dni časa, da z manj naporov dosežete svoje cilje. Tudi na ljubezenskem področju bo zelo ugodno. Mnogi od vas se bodo poročili in seveda - zibali.

Vodnar

Kaže se vam poslovni uspeh in napredovanje. Diploma je na dosegu roke. Gledano v celoti, bo leto razdeljeno na dva dela. Na začetku boste usmerjeni na delo, posel in

učenje, od julija naprej pa prehajate v zahtevnejše obdobje. Stres bo vaš največji sovražnik, zato popazite na zdravje.

Ribi

Uran v vašem znamenju bo pripomogel, da se boste v prihodnjih letih osvobodili in uresničili vaše duhovne in osebne cilje. V tem letu ne boste imeli večjih ovir, če izvzame

prvo dekada. Uran bo prinesel nekaj težav. Tisti, ki študirate, ne bodite nepotrpežljivi, ker se vam lahko maščuje. Pazite na začetku šolskega leta. Resna zveza je na pomolu.

List	FIASKO, POLOMIJA	SPONE, VEZI	NAŠ NAJVEČJI DNEVNIK	NEMŠKO IME ZA ZILJO	TIPALKA PRI ZUZELKAH	NAUK O ČLOVEŠKEM MISLJENJU	VISOKA IGRALNA KARTA
GLODAVEC IZ DRUŽINE MIŠI							
PRAOČE BOGOV							
LOLE							SVETO-PISEMSKA OSEBA
GLASKA							

Avtor: LoM	ODPRT AVTOBUS ZA KROŽNE VOZNIJE	SKUPNO IME INDOGERM. NARODOV	NARODOS-LOVEC	KUBANSKI MINISTER (RAUL)	ORIG. NAZIV FINSKE														
AVSTRIJSKA REKA SKOZI LINZ					SOGLASNIKI ZA OZNAKO 3-FAZNEGA TOKA					REAUMUR	JAPON, PRISTANIŠČE NEM. MAROŠKI KRALJ	KOALA (BREZ ZACETKA IN KONCA)	ZGOD. MESTO PRI ZADRU (SL. UMET. ZGOD. (FRANCE))						
UGOVOR ZOPER SKLEP ALI ZAKON					PODROČJE EPARHA SUH.PUŠ.STRUGA (BREZ.REPA)									ALFRED NOBEL					
KRAJ NAD MOZIRJEM									PRENOSNIK TV SIGNALA	MESTO V SIRIJI (PALEB) UDO JURGENS						GLADENJE, BRUSENJE	GRŠKA BOGINJA UMETNOSTI		
AFR. REKA, PRITOK RUDOLFOVEGA JEZERA				POLITIČNA PRIKLJUČITEV EMIL ADAMIČ								SLOVENSKO NARODNO DREVO							
KELTSKO IME ZA SKOTSKO												SPREMILJEVALEC EROSA DOBITNIK NA LOTU							
GAMSJI BIVOL					ATOM Z ELEKTR. NABOJEM KEM. SIMB. ZA KISIK				AVTOM. OZNAKA ZA NOVI SAD LJUBLJANSKI PARK				SKAND. MOŠKO IME AMPER						
OSLOV GLAS				OSEBNI ZAIMEK			AVTOM. OZNAKA ZA KUTINO				NEM. ORGANIST IN DIRIGENT KEM. ELEMENT Se								

JAP. MESTO NA OTOKU HONSU													DOLGOREPA PAPIGA						
STANE POTOČAR													1. IN 4. SAMO-GLASNIK						KRAVICA, TELICKA
AMERIŠKA PEVKA (BRENDA)													OKRNJENI NEJC						
INŽENIR													VRSTA NOVO-ZELANDSKE PAPIGE						

UGANKARSKI SLOVARČEK

AGER - avstrijska reka skozi Linz; GAIL - nemško ime za Zilijo; KALEDONIJA - keltsko ime za Škotsko; OMO - afriška reka, pritok Rudolfovega jezera; OSAKA - japonsko pristanišče; RAMIN - nemški organist in dirigent; ROA - kubanski minister (Raul).

Izmed pravih rešitev križanke bomo izžrebali tri nagrajence, ki bodo prejeli Kajuhovo pesmarico.

Izžrebani nagrajenci prejšnje križanke (List 11), so: Jelka Bovha, Ravne 153, Šoštanj; Katarina Čanč, Cesta VI/4, Velenje; Anita Rehar, Podgora 38, Šmartno ob Paki.

Nagradna križanka

December 2004

Gesla Križanke: _____

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Izpolnjen kupon pošljite na naš naslov do 15. januarja 2005.

Srečno Novo leto 2005 želijo bralcem Lista tudi vsi, ki jim to res želijo, a so jih letos nehote spregledali.

Ta prostor je bil namenjen njim.

Velenje
Sp Do 35
LIST
2004

352(497.4 Šoštanj)

9002553.12

COBISS

Srečo ustvarjajo ljudje, ne prostor...
Naj bo naša občina polna srečnih ljudi!

Srečno 2005!

Župan, svetniki in uprava Občine Šoštanj